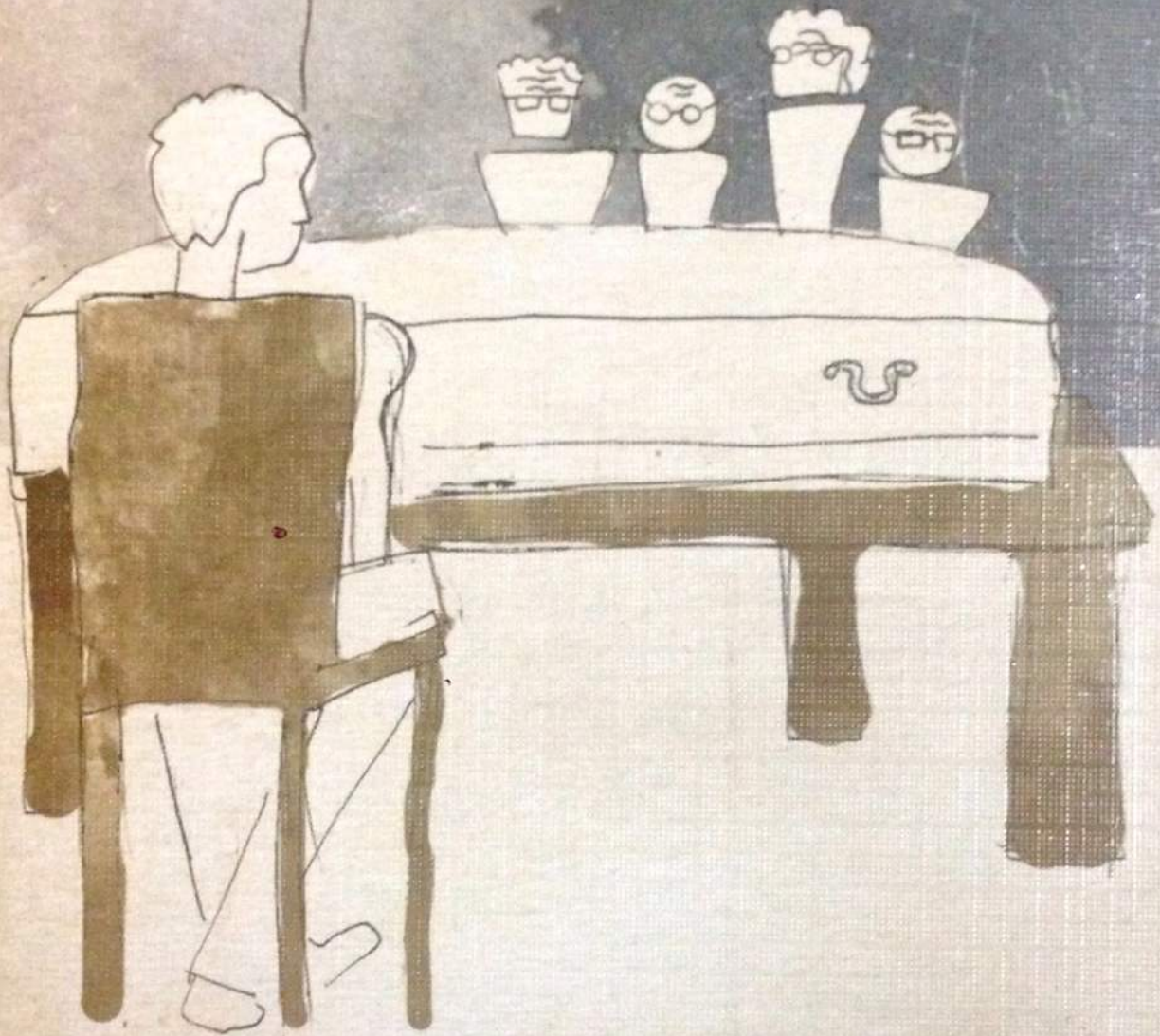

بیگانہ

تہ لبیر کامو

inclined to think that they were greeting me, after their fashion, but it had a queer effect, seeing
all those old fellows grouped round the keeper, solemnly eying me and dandling their heads from
side to side. For a moment I was in judgment on me
a few minutes later one of them rose and I couldn't
see her face because of a little choking sob
she had a feeling she would never stop. The others didn't seem to notice. They sat in silence,
rumped in their chairs, staring at the coffin or at their walking sticks or any object just in front of
them, and never took their eyes off it. And still the woman sobbed. I was rather surprised, as I didn't
know who she was. I wanted her to stop crying, but dared not speak to her. After a while the keeper
went toward her and whispered in her ear; but she couldn't catch, and went on sobbing as steadily as before.

د. موحسین تہ حمہد عومہر
لہ فرانسییہ وہ کردوویہ بہ کوردی

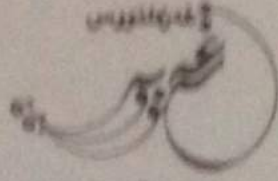

بېگانە

ئەلبېر كامو

د. موحسین ئەحمەد عومەر

له فرانسىيە وە كوردوويە بە كوردى

له زنجیره بلاوگراوه کانی
ناوهندی ههزه نووس - بۆ چاپ و بلاوکردنه وه
زنجیره کتێب ٤٣

بیگانه

بۆمان

ئهلبیتر کامو

د. موحسین شهحمهد عومه
له فرانسیه وه کردوویه به کوردی

- بهرگه: شالار جه بیبه
- ریئووس: شه کبهر حهسهن
- چاپ: دووهم - ٢٠١٤
- چاپخانه: تاران
- تیراژ: ١٠٠٠ دانه
- نرخ: ٤٠٠٠ ههزار دینار
- بلاوکار: ناوهندی ههزه نووس - بۆ چاپ و بلاوکردنه وه

له بهریزه بهرپهتهی گشتی کتێبخانه گشتیهکان (مارهه سهارندی ١٧٦٧ سالی ٢٠١٤ سالی بهن دراوه.

سهرچاوهی شه مەرگێرانه

Albert CAMUS. L'étranger. Ed. Gallimard, Paris. 1942

(Traduction avec laide de CNL)

بیگانہ

نہلیبیر کامو

د. موحسین نوحمد عومہر

لہ فراشییہ و کردوویہ بہ کردی

پیشہ کی

ژان پؤل سارتر

پۆمانی "بیگانہ" ی ئەلبیتر کامو تازە بۆو، ناویانگیتی نۆدی
پیدا کردبوو. ئەوسا دووبارەمان دەکردهو و دەمانگوت لەو تەوی
"ناگریست" لە 1940/6/22 ئیمزا کراو، باشترین کتیبە بۆو
بوویتیو. لە ناو بەرھەمەینانی ئەدەبی ئەو سەردەمە، ئەم پۆمانە
بۆ خۆی بیگانەیک بوو. لەودیوی هیڵەو پۆمان هاتبوو، لەویەری
دەریا، لەم بەھارە ژاکاوە بیگەرموگورییە¹ ئیترە باسی خۆری بۆ
دەکردین، ئەمەش نەک وەک جوانییەکی دەگمەن و نامۆ، بەلکو
وەک ھۆگرییەک و ناسینیکی ماندووی ئەوانە ی زۆر شادییان
بینیوو.

ئەم پۆمانە خۆی بەو خەریک ناکا لەم سەردەمی جەنگە بە
دەستەکانی خۆی پژیمی کۆن لەگۆر بنی یان پق و کینەمان
بەرزبکاتەو، بەلام لەگەڵ خویندنەو، ئەو مان بە بیردیتەو کە
جاران کاری ئەدەبی ھەبوو وەک خۆی نرخیکی گەورە ھەبوو
بەلام هیچ شتیکی نەسەلماندوو.

به لآم به پيچوانه ي نه مه وه، رومانه كه هيشتا پر له ته مومزه:
چون له م كه سايه تيبه بگهين، كه بو پوژي دواي مردني دايمي:
ده چيته مه له واني، په يوه ندييه كي جه سته يي داده مه زريني و ده چي
له به رانبر فيلم يكي كوميدى پيډه كهن، دواتر ده چي عه ره بيك
ده كوژي "به هوي كارى گه ربي خوړ" و بو پوژي له داردانيشي به
دلنبايه وه ده لي: به خته وهر بووه و نيس تاش به خته وهره و هيواي
نه وه ش ده خوازي نه وانه ي دين بو سه ير كردني له دارداني، كه ليك
زور بن و به "هاوار و روكينه وه پيشوازي ليكه ن." "هه نديك
بلي: "نه م گيله، كور يكي هه ژاره." "هه نديكي ديكه باستر، ويرا ي
پوانيني كي قولتر، بلي "نه مه بيگونا هه" نايه پيوست به وه ناك
له م بيگونا هيه بگهين؟

به ريز نه لبر كامو، له كتيبي "نه فسانه ي سيزيف" كه چند
مانگي ك دواتر بلاو بووه وه، شيكردنه وه يه كي دروستي له باره ي
كاره كاني پيشكش كردووين: پاله وانه كه ي نه باشه نه
شه پانگيزه، نه نه خلاقيه نه نانه خلاقى، نه م جوړه پوانين و
وه سفانه له گه ل نه م كه سايه تيبه ناگونجين، ده بي له جوړيكي تری
بينين و پوانيني زور تايبه تي بوى بچين، كه نووسه ر به بي هووده
"پوچى - نه بسيرد Absurde - ناوي ديني به لآم نه م وشه يه
له پوانگه ي نه لبر كامو دوو ماناي زور جياواز ده گه يه ني:
بي هووده Absurde له يه ك كاتدا نه و حاله ته يه، كه تيډاين
(واقيع) نه و هوشياريه پوونه شه، كه نه و كه سه له سه ر نه و

حالته (واقيع) هه يه تي. نه و كه سه بيهووده يه، كه له
 بيهووده يه كي سه ره كي يان بنچينه يي بي هيچ لاوازيه ك نه و
 نه جامانه، به ده ست ده يتي، كه خويان ده سه پيئن. (...)
 بيهووده، پووچي، چييه وهك حالته و وهك هه لكه وتي يه كه م؟ چ
 نيه جگه له په يوه نديي مرؤف به جيهانه وه هه لكه وتي يه كه ميني
 بيهووده يي پيش هه موو شتيك وهك جيا بوونه وه ده رده كه وي:
 جيا بوونه وه له نيوان هيو و ناواتي مرؤف بو يه كي تي و دوالي زمي
 ماندوو كه ري نه قل و سروشت، له نيوان هه ولي مرؤ بو نه مري و
 تاييه تمه نديي "پايان يان به كو تا هاتني" بووني، له نيوان "
 نيگه راني" كه جه وه ري نه و كه سه يه و خود په رستي بو
 هه وله كاني خوي. مهرگ، پلوراليزمي نه سته مي هه قيقه ته كان و
 بوونه كان، ته مومژي واقيع، ري كه وت، نه مانه پي كه اتوو هه كاني
 بيهووده يين. له راستيدا نه مانه بابته (تيم-thèmes) ي زور نوئ
 نين و به ري ز كاموش نه وها باسيان ناكا. نه مانه له سه ده ي
 هه فده وه باسيان كراوه، له لايه ن جو ري ك له نه قلي وشك و كورت
 و سه ر به پامان و بير كردنه وه ي فرانسويانه: وهك هه لكه وتي كي
 هاوبه ش بو په شبي نيني كلاسيكي سوودي هه بووه. نه وه نيه بلي ز
 پاسكال باسي نه وه ده كا و ده لي: به دبه ختيي سروشتي مهرجي
 لاوازي ژيانمانه، كه بكورژه، نه وه نده پر له كو يره وه رييه، كه هيچ
 شتيك ناتواني ناراميمان پي بيه خشي نه و كاته ي كه له نزيكه وه
 بيري ليده كه ينه وه. "نه ي نه مه ش شويني پاسكال له ناو نه قل

پیشان نادا؟ ئایه ئەمەش لەو پرستەییە بەرێز کامو نزیك نییە و
ئەو ناسەلمییتیکە "جیهان نە (بە تەواوی) ئەقلانییە و نە تا ئەو
ئاستەش نائەقلانییە". ئایه ئەمەش ئەوەمان بۆ پیشان نادا کە
"نەریت" و "سەرگەرمی و خۆخافلانن" ئەم حالت و هەلکەوتانە:
"نەبوون، ویلیی مەرۆ لە جیهان، ناشایستەگی، بیهیزی و بیتوانایی،
بەتالی"، لە مەرۆ دەشارنەو. (....)

مەرۆفی بیتووودە فری دراو تە ناو ئەم جیهانە، ئەو راپەرپوو و
نابەرپرسە، ئەم مەرۆفە هیچی نییە بەلگە بۆ بهینیتەو و پرونی
بکاتەو. ئەو "گوناهە". گوناه وەک ئەو حالتە سەرەتاییە
نووسەر سۆمەرست مۆم باسی دەکا، کە کەشیش دەگاتە کلێسا،
باسی چاکە و خراپە، رپپیدراو و رپپینە دراو پۆ خەلکە دەکا. بۆ
پالەوانی ئەم پۆمانە "هەموو شتییک رپپیدراو"، ئەو بیگوناهە وەک
میر میشکینی پالەوانی پۆمانی "گیلە"ی دیستویۆفسکی کە
هەردەم لە ناو "ئێستایەکی ئەبەدی پر لە زەردەخەنە و بیپاکی
جیا جیادا دەژی". بیگوناهیک بە هەموو مانای وشە، "گیلیک"
ئەگەر حەز بکەن.

لێرەو ئەمە بە جوانی لە ناویشانی پۆمانەکی کامو دەگەین.
کامو ئەو بیگانەییە کە دەیهوی وینە بکیشی، یەکی لەو
بیگوناهە تۆقینەرانیە، کە دەبیتە هۆی سکاندال لە کۆمەلگایەکی
کە بەپیتی رپساکانی ئەو رەفتار ناکا. ئەو لە ناو بیگانەکاندا
دەژی، بەلام ئەو خۆشی لە روانگەیی ئەوانەو بیگانەییە. هەر

له بهر ئه مه شه هه ندی كه س خووشیان ده وی، وهك كچه دوسته كه ی ماری. ماری براده رایه تی ئه وی پیخۆشه، چونكه پیی وایه كه سیکی سهیره، خه لکی تریش رقیان لیی ده بیته وه، وهك ئه وانهی دین بۆ سه یرکردنی له داردانی، ههست دهكا له ناکاو رپوکی نه به ره و ئه و دی. بۆ ئیمهش به هه مان شیوه، له گه ل کردنه وه ی کتیبه كه، هیشتا له گه ل ههست و عاتیفه ی بیهووده "پوچی" رانه هاتووین، بیهووده به دوا ی ئه وه دا ده گه رپین به پیی نه ریت و تیگه یشتنه کانی خو مان بریاری له سه ر بده ین، بۆ ئیمهش ئه و كه سه بیگانه یه .

بیگانه کتیبیک نییه شیکردنه وه و پوونکردنه وه بی. مروقی "بیهووده" شیکردنه وه ی ناوی. ئه و زیاتر وه سف دهکا، هه روا کتیبیکیش نییه شتیک سه لمینی. به رپز کامو ته نیا پیشنیاز دهکا و خو ی نیگه ران ناکا شتیک پوون بکاته وه، كه به پیی پره نسپی گشتی پوون نا کریتته وه.^۲

په راویز

- ۱- سارتر مه به سته ژیا نی سه رده می جهنگی دو وه می جیهانییه له پاريس.
- ۲- بۆ ئه م چاپه پیدا چوونه وه یه کی گشتی کراوه و جاریکی تر به فرانسیه که ی به راورد کراوه ته وه.

سه رچاوه ی ئه م پیشه کییه

- Jean Paul SARTRE. Situation 1, essai critiques,

Gallimard. 1943 .

بهشی یه کهم

ئيمرو دايكم مرد. نازانم، رهنك دوينى مردبىت.
 تهلگرامىكم له خانهى به ساللاچووانه وه پينگه يشت: دايك
 مرد، ناشتن به يانى، ريزى زورمان. ئەمه هيچ شتيك
 ناگه يهنى، له وانه يه دوينى مردبىت.
 خانهى به ساللاچووان له مارينگوويه، هه شتا كيلومه تر له
 شارى جه زايروه وه دووره، سه عات دوو ئوتوبوس ده گرم
 و پاش نيوه رۆ ده گمه جى. بهم چه شنه، ده توانم شه و
 بيدار بم و سبهى ئيواره بگه ريمه وه. داواى دوو رۆژ
 موله تم له به ريوه به رى كاره كه م كرد، بينگومان ناتوانى بو
 مه به ستيكى لهم جووره رهتى بكاته وه. به لام وا پينه ده چوو
 دلخوش بىت. سه ره راى ئەمه ش پيم وت: "خه تاى منى تيدا
 نيهه." هيچ وه لامى نه دامه وه. ئەو كاته بيرم كرده وه
 نه ده بووايه ئەمه ي پييليم. به گشتى، نه ده بووايه داواى
 ليبوردين بكه م. ده بووايه ئەو سه ره خوشيم لييكات. به لام
 بينگومان، دوو سبهى، كه به جلوبه رگى تازيه وه ده ميبينى،

سەرەخۆشیم لیدەکات، بەلام ئیستا، ھەر وەکو ئەو وایە
دایکم نەمردبێ. پاش ناستن، بە پینچەوانەو، دەبیتە شتینکی
لەبیرکراو و ھەموو شتینک سیمایەکی زیاتر رەسمی
و ھەردەگرێ.

سەعات دوو سواری ئۆتۆبۆس بووم. ھەواکە ی زۆر
گەرم بوو. لە خواردنگە، لە لای سیلیست، ھەر وەکو جارێ
نەم خوارد. دیار بوو ھەموویان بۆم پەڕیشان بوون و
سیلیست پێی وتم: "تەنیا تاقە دایکیکمان ھەیە." کە رۆیشتم،
ھەموویان تا لای دەرگا بەرینان کردم. کەمیک گێژ بووم،
چونکە دەبووایە بچمە لای ئیمانویل بۆینباغیکی رەش و
قۆلبەندیکی لیبخواز مەو. ئەویش چەند مانگیک بوو
لە مەو بەر مامی مردبوو.

بۆ ئەوێ بە ئۆتۆبۆس رابگەم، رام کرد، لەبەر شەتاو،
راکردن، بیجگە لەمانەش ھەلبەزینودابەزینی ئۆتۆبۆس،
بۆنی بەنزی، شەوقدانەوێ رینگا و ئاسمان، بۆرژام،
نزیکی بە دریزایی رینگا خەوتم، کە بە ئاگاش ھاتمەو، بە
سەربازیکەو نووسابووم و زەردەخەنەکی بۆ کردم و
پێی وتم لە دوورەوێ دیم، بۆ ئەوێ چیدی قسە نەکەین،
وتم "بەلی". خانە ی بەسالاچووان دوو کیلۆمەتر لە گوند
دوورە. رینگاکەم بە پێ بری. ویستم یەکسەر دایکم ببینم.
بەلام دەرگاوانەکە پێی وتم دەبێ سەرەتا بەرپۆەبەر ببینم.
لەبەر ئەوێ خەریکی کار بوو، کەمیک چاوەرپیم کرد. ئەو

هه موو ماوه يه ش دهرگاوان قسه ي ده كرد، پاشان
به ريوه به رم بيني: له بيروي خوي پيشوازي لي كردم.
پيريكي بچكوله و "پاداشتي شه ره ف" ي به سينگه وه بوو.
به چاوه گه شه كاني ته ماشاي كردم. پاشان دهستي گوشيم
و ماوه يه كي زور به م چه شنه هيشتيه وه. نه مده زاني چون
دهستم راكيشمه وه. سه يري دوسيه يه كي كرد و دوايي پني
وتم: "سي سال له مه و بهر خانم مورسو هاته ئيره. ئيوه
تاقه پشتيواني ئه و بوون." ههستم كرد سه رزه نشتم دهكات
و ويستم هه ندي شتي بو روون بكه مه وه. به لام قسه ي
پيبريم و وتي: "كوري شيرينم، پيوست ناكات خوتان
گوناهبار پيشان بدهن، دوسيه ي دايكتانم خويندوته وه.
ئيوه نه تانده تواني پيوستيه كاني مسوگر بكه ن. ئه و
پيوستي به يه كيك بوو ئاگاداري بيت. مووچه كه شتان
شتيكي وا نيه. سه ره راي هه موو ئه مانه ش، ئه و ليره
به خته وهرتر بوو." وتم: "به لي، جه نابي به ريوه بهر." پاشان
دريژه ي پيدا و وتي: "ده زاني، ئه و دوستي زوري هه بوو،
خه لكي له ته مه ني خوي. ده يتواني له گه ل ئه وان
خوشيه كاني سه رده ميكي ديكه دابه ش بكات. ئيوه ش
گه نجن و بيگومان ژياني له گه ل ئيوه سه خت ده بوو."
ئمه راست بوو. كاتي كه دايه له مال بوو، بيدهنگ،
به رده وام چاوه كاني له سه رم بوون. له روظاني يه كه مي
گه يشتي بو خانه ي به سال اچووان، زووزوو ده گريا. به لام

ئەمە لەبەر عادەتگرتن بوو. دواى چەند مانگىك، ئەگەر لە
خانەى بەسالاچووانەكە دەرمانهينابايە دەگريا. هەلبەت،
ديسان لەبەر راھاتن. كەمىكيش لەبەر ئەو بوو لەم
سالانەى دواييدا هەرگيز نەچوومە لای. هەرودھا لەبەر
ئەوەى يەكشەممەشى ليدەبردم. بيجگە لە ئازارى چوون
بە ئوتوبوس و بليتېرىن و دوو سەعاتى رينگا.
ديسان بەريۆەبەر قسەى لەگەل كردم. بەلام من چيتر
گويم لىي نەدەگرت. پاشان پىي وتم: "وا هەست دەكەم
دەتانەوى داىكتان ببينن." بى ئەوەى شتىك بلىم،
هەلسامەو و بەرەو دەرگا بە پيشم كەوت. لەسەر
پليكانەكە بوى پروون كردمەو: "ئەومان بۆ ژوورە
بچكۆلەكەى مردووان گواستۆتەو. بۆ ئەوەى كاريگەرى
بۆ سەر ئەوانى دىكەو نەبىت: هەموو جاريك كە يەكيك
دەمرىت، ئەوانى دىكە بۆ ماوەى دوو يان سى رۆژ
توورەن. ئەمەش خزمەتكردن ئالۆز دەكات." دالانىكمان
برى كۆمەلىك پيرەميردى لىبوو، بە گروپى گچكەگچكە
خەرىكى قسەكردن بوون. كە دەگەيشتتە ئاستيان، بىدەنگ
دەبوون. كە لىيان تيدەپەرىن، لە پشتمان گفتوگۆيەكە
دەستى پيدەكردەو. دەتگوت قيژەقيژى كەركەرى تووتىيە.
لەبەر دەرگای ساختمانىكى بچكۆلە، بەريۆەبەر بەجىي
هيشتم: "مسيو مورشو بەجىتان دەهيلم. بۆ هەر خزمەتىك
من لە بيروۆيەكەى خۆم. بەگشتى، ناشتنەكە دەكەويتە

سهعات دهی به یانی، بهم چه شنه، بیرمان له وه گردوته وه
که ده توانن به دیار خوالیخوشبووه وه بیدار بن، دواوشنه
وا پیده چی دایکتان، گه لیکجار لای هاوه له گانی باسی
نه وهی کردوه، که حهز دهکات به ریوره سمی نایینی
بنیژری. ئەم ئه رکهش من جیبه جیی دهگه م، به لام حهزم
کرد ئاگادارتان بکه مه وه. منیش سوپاسم کرد، دایگم، بی
نه وهی بی دین بیت، که له ژیاندا بوو قهت بیری له
خواپه رستی نه ده کرده وه.

چوومه ژووره وه، هۆلیکی زور روشن بوو، گه چکاری
کرابوو و مینادار بوو. پر له کورسی و دوو پایهی له
شیوهی X بوو. دووانیان له ناوه راست بوون، تابووتیکیان
له سه ر بوو، که به سه رپۆشیکی تایبتهت داپۆشرابوو. ته نیا
سه ره بزماره بریقه داره کان. ده بینران، که به ئاسته م
پۆچوو بوون و له رهنکه قاوه ییه که زالتو بوون.
په رستاریکی عه ره ب له نزیک تابووته که بوو،
به روانکه یه کی سپی له بهر بوو و له چکیکی رهنگتیری
له سه ری نابوو.

له وه ده مه دا، ده رگاوان له پشتمه وه هاته ژووری، وا
پیده چوو رای کرد بی، که میک پر مه پرمی کرد: "دامانپۆشی،
به لام ده بی تابووته که بکه مه وه تا بیبینن." له تابووته که
نزیک ده بووه، به لام من رامگرت. پی و تم: "ناته وی؟" وتم:
"نه خیر." بیده نگ بوو و منیش هه راسان بووم، چونکه

ههستم کرد نه ده بووایه نه مه بلیم. دواى چهند ساتیک،
ته ماشای کردم و بن هیچ سه رزه نشتیک، وهک نه وهى
چاوه رپی خه به ریک بکات، پنی وتم: "بوچی؟" منیش وتم
"نازانم." نه و کاته، به جوولاندنی سمیله سپییه کهى، بن
نه وهى ته ماشام بکات، وتی: "تیده گم." دوو چاوى جوان،
شینى روشن، پیستیکى که میک سوورى هه بوو.
کورسییه کی دامى و یه کیکیش بو خوی و که میک له
دواوهى من دانیشت. په رستاره که بهرز بووه و پرووى له
دهرگایه که کرد. له و ده مه، دهرگاوانه که پنی وتم: "نه ژنه
نه خوشی گه دهى هه یه." له بهر نه وهى تینه ده گه یستم،
ته ماشای په رستاره که م کرد و بینیم پارچه په رویه کی
له ژیر چاوه کانی به ستووه، که به دهورى سه ریدا
سووراوه ته وه. په رویه که له سه ر که پووی پان ببووه. ته نیا
سپیاتی په رویه که له روخساری ده بینرا.

که په رستاره که رویشت، دهرگاوانه که وتی: "منیش نیستا
به جیتان ده هیلم." نازانم چ بزووتنه وه یه کم کرد، به لام به
پیوه، له دواوه م مایه وه. نه م ئاماده گییه ی پشتم هه راسانى
ده کردم. ژووره که پر له روشنی گه شی دواى نیوه پرو
بوو. له م دیوی میناکه ش دوو زه رده واله گزه گزیان ده کرد.
ههستم ده کرد ده بوورژیم. بن نه وهى پرو له دهرگاوانه که
بکه م، وتم: "له میژه نیوه لیړهن؟" وهک نه وهى هه همیشه

چاوه رینی پرسیاره که ی منی کرد بیت، یه کسه ر وه لامي دامه وه: "پینج ساله."

پاشان، زور قسه ی کرد. نه گه ر بویان روون کرد بایه وه، که رۆژگاری خوی له خانه ی به ساللاچووانی مارینگو به سهر دهبا، سهری سوور دهما. ته مه نی شه ستوچوار سال و خه لکی پاریس بوو. نه و کاته قسه م پیبری وتم: "ناه! چما خه لکی ئیره نین؟" پاشان بیرم هاته وه پیش نه وه ی بمباته لای به ریوه بهر، هه ندی قسه ی ده رباره ی دایکم بو کرد بووم. پیی وتبووم که پیویسته زور زوو بنیژری، چونکه له دهشت هه وا گهرمه، به تایبه تی له م ولاته. هه ر نه و کاته ش پیی وتبووم که له پاریس ژیاوه و زوریش به نازاره وه له بیر ی کردووه. له پاریس، له گه ل مردوو سی رۆژ، هه ندیک جاریش چوار رۆژ ده میتنه وه. به لام لیڤه وهخت بو شتی وا نییه، بیر له وه ناکریته وه که پییشتی ده بی له دواینه عش برۆین. له م کاته دا ژنه که شی پیی وتبوو: "بیده نگ به، نه مانه شت نین بو مسیوی ده گیزیه وه." پیره میرد سوور ببووه و داوای لیبوردنی کرد. منیش هاته ده نگ بو نه وه ی بلیم: "هیچ نییه، هیچ نییه." هه ستم ده کرد نه وه ی ده گیزیته وه، راست و سه رنجراکیشه.

له ژووره بچوو که که ی مردوو ان پیی وتم وه ک هه ژاریک هاتوته ئیره. له بهر نه وه ی هه سستی کردووه له شی ساغه،

خوی بو کاری دەرگاوانی پیشنیاز کردوو. منیش
سهرنجیم بو نهوه راکیتشا، که له هه موو حاله تیکنا نهویش
نه داماکی خانه ی به سالاجووانه. به لام نهو وتی: نهه
راست نییه. پیشتریش شیوه ی قسه کردنی سهرنجی
راکیتشابووم که دهیگوت: نهوان، نهوانی دیکه زور
به دهگمن پیرهکان، نهگه رچی نه دامانی خانه ی
به سالاجووانه که هه ندیکیان لهو به ته مه نتر نه بوون. هه لیه ت
نهو هه مان شت نه بوو. نهو دەرگاوان بوو، له زور
رووه وه مافی به سهر نهوانه وه هه بوو.

لهو ده مه دا په رستاره که هاته ژووری. له ناکاو دونیا تاریک
بوو. زور به خیرایی شهو له سهره وه ی میناکان
نه ستورتر ببوو. دەرگاوان به پلاک چراکه ی داگیرساند و
له ناکاو به هیرش و بلاو بوونه وه ی رووناکی بیناییم تاریک
بوو. بو سهر خوان بانگی کردم، به لام من برسیم نه بوو.
نهو کاته روخسه تی لیوه رگرتم کوپیک شیروقاوه م بو
بینی. له بهر نه وه ی هه زم له شیروقاوه یه، منیش قبولم
کرد و دوا ی چه ند ساتیک به خوی و سینیه که وه هاته وه.
خواردمه وه. نهو کاته هه زم چوو ه جگه ره کیشان، به لام
دوودل بووم چونکه نه مده زانی ئایا ده توانم به رانبه ر دایکم
نه م کاره بکه م. بیرم کرده وه، هه ستم کرد نه مه هیچ
گرینگییه کی نییه، جگه ره یه کم پیشکه ش به دەرگاوان کرد
و کیشامان.

دوای چرکە یەك، پێی وتم دەزانی، كەمێكى دیکە دوستانى
 خانمى دایكتان دین، ئەوانیش بیدارىی دەكەن. ئەمەش
 خۆى نەریته. دەبى بچم كورسى بێنم و قاوه ئاماده بكەم.
 پیم وت ئایا دەتوانین یەكێك لە چراكان بكوژینینەوه؟
 رەنگدانەوهى رووناكییەكە لەسەر دیواره سپیەكان
 ماندووی دەكردم. پێی وتم ئەم كارە ناكړی. چونكە
 دەزگاكە بەم چەشنە دامەزرینراوه: یان هەموو چراكان
 یان هیچ كامێكیان. ئیدی چیتر سەرنجى ئەوم نەدا.
 دەرچوو، هاتەوه. كورسییەكانى دانا. پاشان لەمبەرى
 دایكەوه، لە بەرانبەرم دانیشت. پەرستارەكەش لە بنەبانی
 ژوورەكە، پشت لە ئێمە وەستابوو. نەمدەبینى چى دەكات.
 بەلام لەبەر جوولەى قۆلەكانى هەستم دەكرد شتێك
 دەچنیت. هەواكەى فیتك بوو، قاوهكەش گەرمى
 كردبوومەوه و لە دەرگا كراوهكەش بونى شەو و گول
 دەهاتنە ژوورەوه. لەو برۆایەدام كەمێك بۆرژام.
 خشەخشێك بیدارى كردمەوه. لە ئەنجامى چاوداخستنم،
 هیشتاش زیتەر ژوورەكە خۆى پر لە رەنگدانەوهى
 رووناكى پیشان دەدا. بەرانبەرم سیبەرێك نەبوو، هەموو
 شتێك، هەموو گوشەیهك، هەموو لۆچێك، پر لە پاکییەكى
 برینداركەر بو چاو، وینەى خۆیان دەكیشا. لەم كاتەدا بوو
 هاوڕێیانى دایكەم هاتنە ژوورەوه، نزیکەى دوانزە كەسێك
 بوون و بە بێدەنگى دەخزانە ناو ئەم رۆشناییه كوێركەرە،

به بی ئه وهی هیج کورسییهک دهنگی لیوه بی، دانیشتن. به
شیوهیهک ده مبینین، تا ئیستا قهت که سیکم وانه بینوووه و
شتیک چیه له روخساریان، یان له جلوه رگیان
له بهرچاوم ده رباز نه ده بوو. که چی گویم لیان نه ده بوو و
به زحمهت ده متوانی باوهر به واقعییهتی ئه وان بهینم.
نزیکهی تهواوی ژنهکان به روانکهیان پوشیوو و
پشتینیکی باریکیش به روانکهکانی به لهشیانهوه
نووساندبوو، ئه مه وای ده کرد سکیان شوهریتهوه. تا ئه
کاته هرگیز ههستم پینه کردبوو، که پیره ژنان تا چ
را دهیهک ده توانن سکیان هه بی. نزیکهی تهواوی
پیاوهکانیش لاواز بوون و گوپالیان له دهست بوو. ئه وهی
له روخساریان سه ری سوورماندبووم، چاویانم نه ده بینی،
ته نیا روشناییهکی کزی چالیکی ناو لوچه کانم ده بینی.
کاتی که دانیشتن، زوربهیان ته ماشایان کردم و به گرانی
سهریان له قاندهوه، لیوهکانیشیان له ده می بیددانیاندا تقوم
ببوو، تینه گه یستم ئایا سلاوم لیده کهن یان هر ته نیا
خوویان به سه ره قانندن و هرگرتوووه. به لام زیاتر وا
ههست ده کهم سلاویان لیده کردم. له و ده مه دا ههستم کرد
له بهرانبهرم و له ده وری ده رگاوان دانیشتون و سهریان
به وردی ده له قیننه وه. ئه و ده مه بیریکی بیمانا لام دروست
بوو، که هاتوون دادگاییم بکه ن.

که میک دواتر، یه کیک له ژنه کان له پرمه ی گریانی دا. له
ریزی دووهم بوو، به یه کئی له هاوه له کانی شاردرابووه، به
ناسته م دهمبینی. بی وهستان، ریک به ورده هه نسک
ده گریا، وا پیده چوو هه رگیز نه وهستی. ئه وانی دیکه وا
ده هاتنه بهرچاو گوئیان لینییه. گشتیان خه مبار و گرفتار و
بیده نگ بوون. ته ماشای تابووت یان گوچانه که ی خوئیان
ده کرد، یان هر شتیک، له مانه زیاتر سهیری شتیکی
دیکه یان نه ده کرد. ژنه کهش بهرده وام ده گریا. سه رم
سوورمابوو لی، چونکه نه مده ناسی. دهمویست چیتر
گویم لی نه بیت. له گهل ئه مهش جورئته تی ئه وه م نه بوو
پی بلیم. ده رگاوان هاته ئه م دیوه ی من و له نزیکم
دانیشت. دوا ی ماوه یه کی زور بی ئه وه ی رووم تییکات،
پی وتم: "ئه م ژنه گه لیک له خانمی دایکتان نزیک بووه.
ده لی ئه و لیره تاقه هاوری بووه و ئیستاش که سی
دیکه ی نییه."

ماوه یه کی زور به م چه شنه ماینه وه. هه نسک و
نووزانه وه ی ژنه کهش که متر ده بووه وه. زور فنه فنی
ده کرد. پاشان بیده نگ بوو. چیتر خه وم نه ده هات، به لام
ماندوو بووم و گورچیه م ژانی ده کرد. ئیستاش بیده نگ ی
ئه م هه موو خه لکه بوو، که ئازاری ده دام. ته نیا ناوه ناوه،
گویم له ده نگ یکی تایبه تی ده بوو، نه مده توانی تی بگه م چیه.
سه رهنجام توانیم هه لیبینم، هه ندی له پیره میژده کان

ناوهوهی دهمی خویان دهمژی و ئەم دەنگە سەیرەیان
بەرەلا دەکرد. بە رادەیهک نغزوی ناو خەیاڵی خویان
ببوون، هەستیان پینەدەکرد. منیش ئەو هەستەم لا
دروست ببوو، کە ئەو مردوووی لە ناوەرستی ئەوان
دانراوە، لە نیگیان هیچ مانایەکی نییە. بەلام ئیستا لەو
بروایەدام کە هەستکردنەکەم هەلە بوو.

هەموومان قاوەمان خواردووە کە دەرگاوانەکە پیشکەشی
کردین. پاشان، ئیتر نازانم، شەو تیپەری. تەنیا ئەوەندەم
بە بیر دیتەووە کە چاوەکانم کردووە، بینیم پیرەمێردەکان
خەویان لیکەوتوووە و کەوتوونەتە پال یەکتەری، تەنیا
یەکیکیان نەبی چەناگەیی خستبوووە سەر پشتی
دەستەکانی، کە بە گۆچانەکە رایگرتبوون، بی ئەووی
چاوی لەسەرم هەلگری، تەماشای دەکردم، وەک ئەووی
تەنیا چاوەری بەئاگاهاتنەووم بکات. پاشان کەمیکی
دیکەش نووستمەووە. زۆربوونی ئازاری گورچیلەم
بەخەبەری هینامەووە. پوژیش لەسەر میناکە دەخشی.
کەمیک دواتر، یەکی لە پیرەمێردەکان بەخەبەر هات و
گەلیک کۆکی. بەلغەمەکانی لە ناو دەستەسپریکی خەتخت
دەکرد، کە هەریەکەیی وەک هەلچرینیک بوو لە هەناوی
دەردەهینا. ئەوانی دیکەیی بەخەبەر هینا و دەرگاوانیش
پتی و تن دەبی برۆن. هەلسانەووە. ئەم بیدارییە نالەبارە
پوخساری هەموویانی هەلبزێرکاندبوو. لە کاتی دەرچوون

زۆر پىم سەير بوو ھەموويان تەوقەيان لەگەل کردم،
وھک ئەوھى ئەم شەو، کە وشەيەک چىيە تىيدا
نەمانگۆرپىيەو، برادەرايەتیی ئىمەى بەھيز کردبى.

ماندوو بووم. دەرگاوان بردمىە لای خۆى، لەوى توانيم
دەستىک بە سەروروخسارى خۆمدا بەينم. شىروقاوھىيەكى
دیکەشم خواردەو، زۆر خوش بوو. کە دەرچووم، رۆژ
تەواو بلند ببوو. لە بەرزایی ئەو گردانەى کە مارىنگۆسى
لە دەريا جيا دەکردەو، ئاسمان پر لە سوورایی بوو. ئەو
بايەى بەسەر بەرزايیەکەشدا تىدەپەرى، بۆنى خويواوکی
لەگەل خۆى دەھينا. ديار بوو رۆژىکی خوش خۆى ئامادە
دەکرد، ماوھىيەکی زۆر بوو نەچووبوومە لادى، ھەستم
دەکرد چ لەزەتیک لەو پياسەکردنە وەردەگرم ئەگەر
مەسەلەى دايکم لەم نىوانە نەبووايە.

بەلام لە ھەوشە، لە بن دارچنارىک چاوھرىم کرد. بۆنى
خاکی تەرم دەکرد و چىتر خەوم نەدەھات. بىرم لە
ھاوکارانى بىرۆ دەکردەو. کە لەم کاتانە، ھەموويان
بەخەبەر دىن و دەرۆن بۆ کار. بۆ من ھەردەم ئەم ساتانە
لە ھەموو وەختىک گرانتر بوو. ھىشتاش کەمىکی دیکە
بىرم لەم شتانە کردەو، بەلام دەنگى زەنگىک، کە لە
ناوھوى بالەخانەکە دەھات، بىرکردنەوھى پچراندم. لە
پشت پەنجەرەکانەو ھەندىک جوولە ھەبوون، پاشان
ھەموو شتىک ھىمن بۆو. خۆر کەمىکی دیکە بە ئاسماندا

هه لکشابوو. ورده ورده پینه کانمی گهرم ده کرده وه.
دهرگاوان به حه وشه که تیپه ری و پیی وتم به ریوه بهر
دهیه وی بمبینی. چومه بیروکه ی. هه ندی لاپه ری پی
ئیمزا کردم. بینیم چاکه تیکی رهش له گهل پانتولیکی
خه تدارى پو شیبوو. ته له فونه که ی به دهست گرت و پیی
وتم: "کارگوزارانی ناشتن ده میکه لیژهن. ئیستا داویان
لیده که م بین تابووته که داخن، ئایا ده تانه وی بو دواچار
سه رنجیکی دیکه ی دایکتان بدن؟" وتم نه خیر. دهنگی نرم
کرده وه و له ته له فونه که وتی: "فیژاک، به پیاوه کان بلن
ده توانن دهست پییکهن."

ئینجا پیی وتم که ئه ویش له ناشتنه که ئاماده ده بیته منیش
سو پاسم کرد. له پشت میزه که ی خوی دانیشته و قاچی
خسته سهر قاچ. دواپی ئاگاداری کردم وه که هر ته نیا
من و ئه وین، له گهل په رستاری به شه که. به گشتی،
ئه ندامانی خانه ی به سالآچووان بویان نییه له ناشتن ئاماده
بن ته نیا له بیداری کردن نه بیته، وتیشی: "ئه مه مه سه له یه کی
مرو قایه تییه." به لام ته نیا ئیجازه ی دابوووه کونه دوستیکی
دایکم به ناوی "توماس پیژیز." به شداری له م ناشتنه
بکات. لیژهدا، به ریوه بهر زهرده ی هاتی و پیی وتم:
"هه لبه ته تیده گهن، ئه مه هه ستیکی مندالانه یه. به لام ئه و و
دایکتان قهت لیک دانه ده بران. له په ککه وته خانه گالته یان
له گهل ده کردن، به پیژیزیان ده گوت: "ئه مه ده زگیرانته."

ئەوئىش پىندەكەنى. ئەمەش خۇشىي بە ھەردووكيان دەبەخشى. لە راستىدا مەرگى خانم مۇرسۇ كارىگەرىي زۇرى لىكردبوو. بە پىويستم نەزانى رىگاي نەدەمى. بەلام لەسەر راولىژى پزىشكى پشكىنەر، رىگايىم بۇ بىتارىي دويىنى نەدا.

ماوئىيەكى تەواو درىژ بە بىدەنگى مائىنەو. بەرپوئەبەر ھەلساوه و لە پەنجەرەي بىرۆكەي سەيرىكى كرد. پاش چەند ساتىك وتى: "ئا، ئەمەش كەشىشى مارىنگۆيە، زوو گەيشتووه." دوايى ئاگادارى كردمەو. بە لاي كەمى سى چارەك رۆيشتى دەويت تا دەگەينە كلىسا، كە لە ھەمان گوندە. دابەزىن. بەرانبەر بالاخانەكە، كەشىش و دوو مندالى ستايشخوين وەستابوون. يەككى لەمانە بخوردانىكى لە دەست بوو و كەشىشەكەش خوى خوار كردبوو. تا درىژى زنجىرە زىوئىنەكەي رىك بخت. كە ئىمە گەيشتىن، كەشىش يەكپى ھەلسايەو. بانگى كردم "كۆرەكەم"، چەند وشەيەكى دىكەشى گوت. چووھ ژوورەو، منىش بە دوايدا چووم.

تەنيا بە سەرنجدانىك بىنىم بزمارى تابووتەكە رۆچوونە و چوار كەسى رەشپوشىش لە ژوورەكەن. لە ھەمان كات گويم لىبوو بەرپوئەبەر پىم دەلى گالىسكە لەسەر جادە چاوهرپىمانە و با كەشىش دەست بە نوئىژەكانى بكات. لەم ساتە بە دواو ھەموو شتىك بە خىرايى رۆيشت.

پیاوهکان به شالیکهوه له تابووتهکه نزیک بوونهوه. پاشان
که شیش. ئینجا من و بهرپوه بهر دەرچووین. له بهر دەرگا.
ژنیک وهستابوو نهمدهناسی، بهرپوه بهر وتی: "مسیق
مورسو". ناوی ئەم ژنەم نەبیستبوو و تەنیا ئەمەندە
تینگەیشتم که پەرستاری نێردراو بوو. بێ هیچ خەندەیهک
پوخساری ئیسقانی و دریژی خۆی خوار کردبووه.
پاشان، بۆ ئەوهی جەنازه که تیپه‌ری، ریز بووین. له
دواوهی جەنازه هه‌لگره‌کان پویشتین و له خانە
به‌سال‌چووان دەرچووین. له پیش دەرگا گالیسکه
وهستابوو. ره‌ش و لاکیشه‌یی و بریقه‌دار، بیری مروقی بۆ
لای قه‌له‌مدان ده‌برده‌وه. له تەنیشتی ریکخه‌ری ناشتن
وهستابوو، پیاویکی کورته‌بالای به‌رگ ناشیرین، له‌گه‌ل
پیره‌مێردیکی ساخته‌چی. تینگەیشتم که مسیق پیریز بوو.
کلاویکی خری له لبادی نه‌رمی لیوارپانی له سه‌ر بوو (که
جەنازه‌که تیپه‌ری، له سه‌ری کرده‌وه)، له‌گه‌ل به‌رگیک که
ده‌لینگی پانتۆله‌که‌ی پیلاره‌کانی داپوشتبوو و بۆینباغیکی
ره‌شی بچکۆله‌ش له‌سه‌ر کراسه‌ سپییه‌ گه‌وره‌که‌ی پۆشی
بوو. له بن لووته خالداره‌که‌ی به پنتی ره‌ش لیوه‌کانی
ده‌له‌رزین. گوئییه سه‌یره قیت و خراب نووشتاوه‌کانی له
ناو پرچی سپی و نه‌رم و ته‌نکییه‌وه دەرچوو بوون، ره‌نگه
سووره خوینینه‌که‌ی ئەم پوخساره هه‌لبزرکاوه سه‌رنجی
پراکیشابووم. ریکخه‌ری ناشتن شوینی بۆ هه‌ریه‌کیکمان

دیاری کرد. که شیش له پیشه وه دهرویشت، پاشان
جه نازه که. چوار پیاوه کهش له ملاوئه ولای جه نازه که. له
پشته وهش من و به ریوه بهر، ئینجا په رستاری نیردراو و
مسیو پیریز.

له زوویکه وه ئاسمان پر له خور بوو، ورده ورده تینی
خوی دهخسته سهر زهوی و گهرمایی خیرا بهرز
دهبووه وه. نازانم بوچی پیش ئه وهی دهست به رویشتن
بکهین، زور چاوه ریمان کرد. له ژیر جله تارییه کانم هه ستم
به گهرمایی ده کرد. پیره میرده بچکوله که که کلاوی له سهر
بوو، سهرله نوی له سهری کرده وه. که به ریوه بهر
دهر بارهی ئه و قسهی بو ده کردم، که میک بو لای ئه و خوم
وه رسو و پاند و ته ماشام کرد. به ریوه بهر پیی وتم زور جار
ئیواران دایکم و مسیو پیریز له گهل په رستاریک، بو
پیاسه کردن تا گوند ده چون. سهیری دهشتی ده و روبه ری
خوم ده کرد. به ناو ریزه سنوبه ره کاندا که ده چووه سهر
گرده کانی نزیک ئاسمان، بهم خاکه سهوز و
مه یله و سووره، بهم خانووه پهرتوبلاوانه ی جوان
نه خشه یان بو کیشراوه، هه ستم ده کرد له دایکم ده گم.
ئیواره کان، له م ولاته، ده بی وهک هه لوه سته یه کی خه منامیز
بیت، به لام ئه مرۆ، تینی خور که دیمه نه کانی لیل ده کرد،
ئهوانی بیگیان و قورس ده کرد.

كه وتينه رويشتن. له و كاته دا بوو تبينيم كرد پيريز كه ميك
 ده له نكي. ورده ورده گاليسكه كه خيراتر ده رويشت و
 پيره ميرديش له دواوه به جيده ما. يه كيكيش له و پياوانه ي
 كه له ده وري گاليسكه كه ده رويشت، به جيما و هاته ناستي
 من. سهرم له خوړه كه سوور مابوو، كه زور به خيرايي
 له ناسمان بهرز ده بووه. هه ستم كرد له زوويكه وه
 ماوه يه كي دريژه دهشت جمه ي ديت له دهنگ و هه راي
 زينده وهران و قرچه قرچي پووشه لان. نارقه به سهر
 روومه تم داده به زي. له بهر نه وه ي شه پقه م له سهر نه بوو،
 به دهسته سره كه م باوه شيني خوم ده كرد. يه كيك له
 كارگوزاراني ناشتن شتيكي پيوتم، گويم لينه بوو. له هه مان
 كاتيش، كاژه لاکي خوي به دهسته سرپك ده سرپيه وه، كه
 به دهستي چه پي گرتبووي، به دهستي راستيشي
 كاسكيته كه ي بلند ده كرد. وتم: "چي ؟" به
 دهسته بهرز كردنه وه بو ناسمان وتي: "خراب لينه دا." وتم:
 "به لي." كه ميك دواتر وتي: "ئه مه دا يكتانه؟" جاريكي
 ديكه ش وتم: "به لي." "پير بوو؟" وه لامم دايه وه گوتم:
 "ئيتري..، چونكه به وردی ته مه ني ئوم نه ده زاني. ئينجا
 بيدهنگ بوو. ئاورم دايه وه بينيم پيريزي پير په نجا مه تريك
 له دووري ئيمه يه و په له يه تي و به په نجه كاني شه پقه كه ي
 خوي گرتووه و دهسته كاني ديني و ده با. ته ماشاي
 به ريوه به ريشم كرد. زور به سه نگينييه وه، بي هيچ

جووله يه كي نه گونجاو ده رويشت. چهند دلويه ناره قه يكي
 سهر هه نيهي ده بريقانه وه، به لام نه يده سرينه وه.
 هه ستم ده كرد جه نازه كه كه ميگ خيراتر ده روات. له
 ته نيشته كانيشم هه مان ده شتي بريقه دار و پر له خور بوو.
 رويشنايي ناسمان زور به تين بوو و به رگهي نه ده گيرا.
 چركه يه ك دواتر چووينه سهر به شيكي نه و ريگايه، كه
 تازه دروست كرابوو وه. خور قيري جاده كه ي نه رم
 كرد بوو. پي لي ده چوو خواره وه و شويينيكي كراوه و
 رويوناكي به جي ده هيشت. له سهر وه ي گاليسكه كه،
 شه پقه ي شو فيره كه، كه له چهرم بوو، توابوو وه، ده تگوت
 له ناو نه و قوره ره شه دا گوشراوه. له نيوان شين و سپي
 ناسمان و هه مه چه شني نه و رهنگانه، ديمه ني رهش و
 تيني بگري نه م قيره توابويه، ره شايي كالي جلوبه رگه كان،
 ره شايي بريسكه داري گاليسكه كه، تا رادده يه ك سهرم
 ليشيوابوو. له گهل هه موو نه مانهش، خور، بوئي چهرم و
 ريخ، بوئي رهنگ و بخوور، ماندوييتي شه ويك بيداري،
 بير و روانينميان ده شله ژاند. جاريكي ديكهش ناورم
 دايه وه، پيريز زور دوور بوو، له ناو چره هه وريكي گهرمدا
 بزر ببوو، پاشان ليم ون بوو. به وردی لي گه رام، بينيم
 ريگاي به جي هيشتوو وه و نه وه ي ناو كي لگه ي گرتوو وه.
 منيش هه ستم كرد جاده كه له پيشم پيچ ده خواته وه. نه و
 كاته تيگه ي شتم كه پيريز، چونكه ناوچه كه ده ناسي، بو

ئەوھى پىمان بگات، رىڭگاكەى خۇى كورت دەكاتەوھ. ك
سووراپىنەوھ، پىمان گەيشتبوو. دوایى بزرمان كردهوھ.
جاریكى دىكەش رىڭگاكەى كىلگەى گرتەوھ. ئەمەش زور
دووبارە بووھ. منىش، ھەستم دەكرد خوین لە لاجانگەكانم
ترپەى دیت.

پاشان، ھەموو ئەم شتانه ئەمەندە بە پەلەپەل، بە
شيوەىھكى دۇنيا و سروشتى تىپەرىن، ھىچىم بە بىر
ناپەتەوھ. تەنیا شتىك نەبىت: لە دەروازەى گوندەكە،
پەرسنارە نىردراوھكە قسەى لەگەل كردم. دەنگىكى
ئەمەندە تايپەتى ھەبوو، لەگەل روخسارى نەدەگونجا،
دەنگىك خەمبار و لەرزوك. پى و تم: ئەگەر لەسەرخو
برۆین، ترسى خۆرلىدانمان ھەىە. بەلام ئەگەر خىراش
برۆین، ئارەقە دەكەین و لە كلېسا دووچارى ساردى و
گەرمى دەبىن. ھىشتاش ھەندىك دىمەنى ئەو رۆژەم
لەبەرچاوھ، بە نمونە سىماى پىرىز بو دوایەمىن جار، كە
لە نزىك گوند پىمان گەيشتەوھ. دلۆپى گەورەى فرمىسكى
ھەلچوون و ئازار بە روومەتیدا دەھاتتە خوارەوھ. بەلام
لەبەر لۆچەكانى قەتىس مابوون. بەلكو پەرت دەبوون و
پەكیان دەگرتەوھ و لەسەر ئەم روخسارە تىكچووھ گومە
ئاوئىكیان دروست دەكرد. بىجگە لەمانەش، كلېسا و
دېھاتىيەكانى سەر شوستە، گولى سوورى سەر گۆرەكان،
بوورانەوھى پىرىز (دەتگوت) بووكەشووشەىھكى

لینکترازاوه)، خۆلی رهنگخوینین و تیکهل به ریشاله
سپیهکانی درمخت، که دهخرایه سهر تابووتی دایه،
هیشتاش جیهان، دهنگهکان، گوندهکه، چاوه رینی بهردهم
قاوهخانهیهک، گرهگری نهچراوی ماتور و خوشبهختیم،
که ئوتوبووسهکه گه رایهوه ناو هیلانهی روشنایی شاری
جهزایر و بیرکردنهوهم که دهچم بۆ ماوهی دوانزه کاژیر
را دهکشیم و دهخهوم.

به يانی که به خه بهر هاتم، تیگه یستم بۆچی به پړیوه بهری
 کاره کهم نیگه ران بوو، که داوای دوو پړوژ مه ره خه سم
 لیکرد، ئەمپرو شهممه یه. وهک ئەوهی له بیرم کردبیت،
 به لام له گه ل هه لسانه وهم ئەم بیرم به خه یالدا هاته وه.
 زور به سروشتی، به پړیوه بهری کاره کهم بیرى له وه
 کردبو وه وه که بهم شیوه یه، له گه ل یهک شهممه چوار پړوژ
 هه سانه وهم ده بیت. ئەمهش ئاسووده یی پینه ده به خشی. له
 لایهک، گوناھی منی تیدا نییه که دوینی دایکمیان له جیاتیی
 ئەمپرو ناشت، له لایهکی دیکه، له هه موو حاله تیک من
 شهممه و یهک شهممه ی خۆم ده بوو. له گه ل ئەمهش،
 بیگومان، ئەمه ریگام لیناگری له به پړیوه بهری کاره کهم
 نه گه م.

له بهر ماندوو بوونی دویینیم له ههلسانه وه ئازارم هه بوو.
که ریشم ده تاشی، له خۆم ده پرسى ئه مرۆ چی بکه م،
دوایی بریارم دا بچم مه له بکه م. بۆ چوونه مه له وانگه ی
به ندهر تراموام گرت. له وئى، خۆم نقومى ناو حه وز کرد.
زۆر خه لکی گهنجی لی بوو. له ناو ئاوه که "مارى کاردونا" م
دۆزییه وه، پیتچینیکی کۆنى بیروکه م بوو. ئه و کاته حه زم
لیی ده کرد، وا هه ست ده که م ئه ویش. به لام ئه و زو
رۆیشت، بۆیه بوارمان نه بوو. له چوونه سه ر یه کیک له
سه رئاوخه ره کان یارمه تیم دا، له م بزووتنه وه یه دا به
ئاسته م مه که کانی لیم خشین. من هیشتا له ناو ئاوه که
بووم، که ئه و له سه ر سک له سه رئاوخه ره که دریش
ببوو. به ره و من خۆی وه رگێراند. چه ند تاله قژیک
که وتبوونه سه ر چاوه کانی و پیده که نی. خۆم خزانه
ته نیشت ئه و بۆ سه رئاوخه ره که. هه واکه ی دلگیر بوو،
وه ک گالته یه ک لیگه رام سه رم بۆ دواوه بچیت و ئینجا
له سه ر سکی ئه وم دانا. ئه و هیچی نه وت منیش به م
چه شنه مامه وه. ته واوی ئاسمان له ناو چاوه کانمدا بوو و
ره نگیکی شین و زیڕینی هه بوو. له ژیر ملم، هه ستم ده کرد
سکی ماری به هیمنی لیده دا. خه والوو، به م چه شنه له سه ر
سه رئاوخه ره که ماوه یه کی زۆر ماینه وه. که خۆره که ی
توند کرد، خۆی نقومى ناو ئاوه که کرد. منیش به دوایدا
چووم. خۆم گه یاندی و ده ستم له که مه ری ئالاند و به

جووته مهله مان کرد. ههردهم پیدهکهنی. که له لیواری
 ئاوهکه خوومان وشک دهکردهوه، وتی: "من له تو برۆنزی
 ترم." منیش داوام لیکرد ئیواره پیکهوه بچینه سینهما.
 جاریکی دیکهش پیکهنی و پیی وتم که ههز دهکات
 فیلمیکی فیرناندیل ببینیت. که جلوبه رگی خوومان
 پۆشییهوه، که منی به بۆینباغیکی رهش بینی، رهنگی پهری
 و پیی وتم ئایه پرسه دارم؟ منیش وتم دایکم مردووه.
 وهک ئهوهی بیهوی بزانی له کهیهوه، وهلامم دایهوه: "له
 دوینیوه." کهمیک چووه دواوه، بهلام هیچی بهسه ر خوی
 نههینا. ههزم دهکرد پیی بلیم که گوناھی منی تیدا نییه،
 بهلام بیدهنگ بووم، چونکه به بیرم هاتهوه که پیشتر
 هه مان شتم به سه رکاره کهم وتبوو. ئه مه هیچ مانای
 نه بوو. له هه موو حاله تیک، هه موومان کهمیک عه بیدارین.
 ئیواره، ماری هه موو شتیکی له یاد چووبوووهوه. هه ندیجار
 فیلمه که خه نده دار بوو، ئه وهی تریشی به راستی قور بوو.
 ماری چۆکی به چۆکه وه نووساندبوو، دهستم به سینگیدا
 دههینا. نزیک کۆتایی فیلمه که ماچم کرد، به لام به ناریکی.
 که ده رچووین، له گه ل من گه رایه وه مالی.
 که له خه وه لسام، ماری رۆیشتبوو. پیشتر بۆی روون
 کردبوومه وه که ده بی بچیته لای پووری. به بیرم هاته وه
 که ئه مرۆ یه کشه ممه یه و ئه مه ش هه راسانم دهکات. هه ز
 له یه کشه ممه ناکه م. بۆیه گه رامه وه ناو جیگا که م، له سه ر

باليفه که له بۆنى خويواوى، که قژى ماری به جینی هیشتبوو دهگه رام. تا سهعات ده نووستمه وه. پاشان هر به راکشانه وه تا نيوه پۆ جگه ره م کيشا. نه مده ويست هر وه کو جاران له لای سيلیست فراقين بخۆم، چونکه به دلنیايه وه پرسياريان ليده کردم و منيش ئەمهم پى خوش نيه. کۆمه ليک هيلکه م بۆ خۆم کولاند، له ناو هه مان قاپ به بى نان خواردمن، چونکه نه مده ويست بۆ کرینی دابه زم. پاش نانخواردن، که ميک بيزار بووم و له ناو ماله که ئاواره بووم. که دايکم لي ره بوو، زۆر له بار بوو. ئيستاش ئەم خانوو بۆ من گه ليک گه وره يه و ده بووايه مي زي سالۆنى نانخواردن بگوازمه وه ژووره که م. له مه ودوا ته نيا له ناو ئەم ژوورهدا ده ژيم، له نيوان کورسييه هه سيرييه که ميک چاله کان و ئەو دۆلابه که ئاوينه که ي زهرد بووه و مي زي ئارايشت و ته خته مسه که. ئەوانى دیکه گشتى فه رامۆش ده که م. که ميک دواتر، بۆ ئەوه ي شتيک بکه م، کۆنه پۆژنامه يه که م گرت و ده ستم کرد به خويندنه وه ي. تييدا ئاگادارييه که م ده رباره ي خويى "کرۆشن" لي کرده وه و له لاپه ره يه کى کۆنه ده فته ريکم چه سپاند که شتى سه رنجراکيشى ناو پۆژنامه کانى لي داده ني م. پاشانيش ده ستم شووشت و سه ره نجام چوومه بانيزه که. ژووره که م ده روانيته سه ر شه قامى گشتى گه ره که که. پاش نيوه پۆکه ي دلگير بوو. له گه ل ئەمه ش شوسته که

چهور بوو، تاكوته را خلك به لام به له ز هيشتا هه بوون.
ئهمانهش به پله ي به كه م هه ندى خيزان بوون، كه
ده چوونه پياسه، دوو كورى بچكوله به جلوبه رگى
ده رياوانيبه وه، پانتول تا خوار نه ژنو، كه ميگ نارحه ت له
ناو نه م جلوبه رگه رهقه، كچيكي بچكوله كه بوينباغيكي
گه وره له شيوه ي سووره گوليگ له مل له گه ل دوو
كه وشى رهقى بريقه دار. له پشتيانه وه داكيكي زور قه له و،
له ناو كراسيكي ئاوريشمى قاوه يى، باوكيشيان، پياويكي
گچكه ي تا راده يه ك لاواز كه له دووره وه ده يناسم،
شه پقه يه كى حه سيريى له سهر بوو، بوينباغيكي په پوله يى
له مل و گوپالتيكي له ده ست بوو. كه له گه ل ژنه كه ي بينيم،
تيگه يشتم بوچى له گه ره كه كه، ده رباره ي نه و ده يانوت
پياويكي به ريژه. كه ميگ درهنگتر لاوانى گه ره كه كه، پرچ
چه ور كراو و بوينباغ سوور، چاكه ت پر به له ش، له گه ل
گيرفانيكي رازينراوه و پيلاوى نووك پان، تپه رين، وا
پيده چوو بچنه سينه ماي ناوه راستى شار. هه ر له بهر
ئهمه ش بوو به م زووه ده رچوونه و به خيرايى به ره و
تراموا ده رون و به دهنگى به رز پيده كه نين.

دواى نه وان، جاده ورده ورده چول بوو. له و باوه ره دام له
هه موو لايه كه وه نمايش ده ستى پيكر دبوو. له پشيله و
دوكانداران به ولاوه كه سى ديكه له جاده نه بوو. ئاسمان
سامالتيكي بيبريقه بوو له سهر داره نه جيره كاني ليوارى

جاده، له سهر شوستهی به رانبهرم. جگه ره فرۆشه که کورسییه کی دهرهینا و له پیش دوکانه کهی دانا و به چه شنیگ له سهری دانیشته، که ههر دوو دهستی بکه ویتته سهر پشتهی کورسییه که. نهو تراموایانهی ماوهیه که بهر له نیستا پر له خه لک بوون، تا رادهیه که کهسیان تیدا نه بوو. له قاوه خانه گچکه کهی لای پیرو، ته نیشت دوکانی جگه ره فرۆشه که، شاگرده که هوله چوله کهی له ئارده دار پاک ده کرده وه. به راستی یه کشه ممه بوو.

کورسییه که م وه که جگه ره فرۆشه که سوورانده وه، هه ستم کرد نه م چه شنه دانیشتنه ئاسووده تره. دوو جگه ره م کیشا، چوومه ژووره وه پارچه شوکوالاته یه کم هینا و که رامه وه بهر په نجه ره که بیخوم. که میک دواتر ئاسمان تاریک داها ت له و باوه رده دا بووم ده یکاته گه واله یه کی هاوینی. له گه ل نه مه ش ورده ورده خوشی کرد. به لام تپه رینی سیبه ری په له هه وره کان له سهر جاده وه که بلیی بارانی به جی هیشته بیت زیاتر تاریکی کرد بوو. ماوه یه کی زور به سه یرکردنی ئاسمان مامه وه.

سه عات پینج، ترامواکان به هه راوزه نا گه یشتن. کومه لیک بینه رانی له وه رزشگای لیواری شار ده هینایه وه، که وه که هیشوو له سهر په یژه و لیواری ترامواکه خو یان گرت بوو. ترامواکه ی دوا یی یاریکه ره کانیه ده هینایه وه، که به جانته بچکوله کانیا ناسیمنه وه. پر به سییه کانیا ن هاواریان

دهکرد و گورانبيان دهگوت كه قهت تپهكهيان نادورپيني.
ههنديكيان ئاماژهيان بو كردم. يهكيك بهرهو پرووي من
هاواري كرد: "ليمان بردنهوه" منيش به سهرلهقاندنيكهوه
وتم: "بهلي". لهو دهمهوه ئوتوبووسيش دهستي به
زوربوون كرد.

پوژهكه كه ميكي ديكه گوراني تيكهوت. له سهرهوهي
مالان ئاسمان سوور بووهوه و لهگهل له دايكبووني
ئيواره جادهكانيش پر بوونهوه له خهلك. پياسهكهران كه
كه دههاتنهوه. پياوه بهريزه ناوبراوهكه له نيو
كومهليكي ديكهدا ناسييهوه. مندالهكان دهگريان يان خويان
له ئهرز وهردهدا. نزيكه ي له هه مان كاتيش، سينه ماي
گه رهك شهپوليك له بينه راني پژانده ناو جادهكه. له
نيوياندا لاوهكان جووله يان له جاران توندتر دههاته
بهرچاو و ههستم دهکرد فيلم يكي پر له پروداويان
بينيووه. ئهوانه ي له سينه ماكاني شار دههاتنهوه، كه ميك
درهنگتر دهگه يشتن. ئهوان هيشتا به هورژمتر و گهرمتر
دههاتنه بهرچاو. پيدهكه نين، بهلام، ناوه ناوه ماندوو و
سهر پرله خهون دههاتنه بهرچاو. له ناو جادهكه مانهوه،
له سهر شوسته كه ي بهرانبهر دههاتن و دهچوون. كچه
جوانكيه قژ دريژه كاني گه ره كيش قولي يهكيان گرتبوو.
كوپه لاوهكانيش وا هه لكه وتبوون تا پرووبه پرويان ببهوه،
ئينجا شوخييان لهگهل دهکردن و ئهوانيش ويرا ي

ئاوردانەو پىدەكەنن. گەلىكىيان كە دەمناسىن، سەر و دەستيان بۇ لەقاندەم.

لەناكاو چراكانى شەقام ھەلبوون و ھەلكشانى يەكەم ئەستىزەي شەويان سىس كوردەو. ھەستم كرد چاوەكانم ماندوو بوونە ئەوئەندەي بېروانمە شوستەي پېر لە پووناكى و خەلك. شوستە چەورەكە لەبەر پووناكىي چراكان بېرقەي دەداو، ترامواكانىش كە لە كاتى خويان تىدەپەرىن، پووشنايى خويان دەخستە سەر قزى بېرقەدار، خەندەيەك يان بازنىكى زيوين. درەنگتر، لەگەل كەمبوونەوئەي تراموا و رەشتربوونى شەو لە بندرەخت و چراكان، گەرەك بە ھىمنى چۆل بوو، تا وای لىھات يەكەم پشیلە لەسەرخۆ بە شەقامى سەرلەنوئى چۆلدا تىپەرىيەو. ئەو كاتە بېرم كوردەو كە دەبى نان بخۆم. چونكە ماوئەيەكى زۆر خۆم بە پشتى كورسىيەكە راگرتبوو، لە مەم كەمىك ئازارم ھەبوو. بۇ كرپىنى نان و سپەگىتى دابەزىم، خواردنى خۆم ئامادە كرد و ھەر بە پىوھش خواردم. وىستم جگەرەيەكى دىكە لەبەر پەنجەرەكە بكىشم، بەلام لەبەر ئەوئەي نەختىك فىنكى كوردبوو، كەمىك ھەستم بە سەرما كرد. پەنجەرەكانم داخستن و لە گەرەنەو لە ئاوينەكەدا لایەكى مېزەكەم بىنى كە چرا زەيتى و لە تەنىشتىشى ھەندى ورتكەنانى لەسەر بوو. لە دلى خۆمدا وتم ئەم يەكشەممەش وەك گشت

یه کشه ممه کانی دیکه تیپه ری و ئیستاش دایکم نیژراوه و
به یانیش دووباره دهست به کار ده که مه وه، به گشتی
شتیک نه گوراوه.

ئەمرو له بىرو زور كارم كرد. بەرپۆه بەرى كار دلگير بوو. داواى لىكردم ئايا زور ماندوو نيم، هەروەها ويستى تەمەنى داىكم بزانى. بو ئەوەى بە هەلەدا نەچم، وتم "شەست سالىك"، نازانم بوچى شيوەپەكى هيمنى بە خوێه وە گرت و ئەم مەسەلە يەشى وەك كاريكى تەواو بوو وەرگرت.

دەستەپەك دۆسيەى زور لەسەر مێزەكەم كو ببوو و دەبووايە هەموويان بپشكنم. پيش ئەوەى بىرو بەجى بهيلم و بو فراقين بچم، دەستم شووشت. نيوەرپويان، زور حەز لەم ساتانە دەكەم. ئىواران كەمتر چيژى ليوەر دەگرم، لەبەر ئەوەى ئەو دەستەسپەرى دايدەنين، تەواو شيداره، چونكە بە دريژايى رۆژ بەكار هاتوو. رۆژيك ئەمەم بو بەرپۆه بەرى كار باس كرد. وتى "شوينى داخە، بەلام لەگەل ئەمەش شتيكى زور گرینگ نيه". كەميك لە جاران

درهنگتر، سهعات دوانزهونيو له گهل ئيمانوييل كه له
 بواری ناردين كار دهكات، ده رچووم. بيرويه كه مان
 دهروانيته سهر دهريا، بو چركه يه ك له كه شتييه
 بارييه كاني ده ربه ندي سووتاوي بهر هه تاو بيخه بهر
 بووين. له و ده مه، له ناكاو كاميونيك به ناو ليكداني زنجير
 و ته قه ته قدا گه يشت. ئيمانوييل وتي: "چونه ئه گهر بو
 بچين"، منيش به دوايدا رام كرد. كاميون به جي هيشتين،
 ئيمهش به دوايدا چووين. له ناو دهنگ و هه را و توژدا
 بزر ببووم. هيچم نه ده بيني و هه ستم به هيچ نه ده كرد،
 ته نيا ئه و به تاو را كرده نارپكه ي خو م نه بيت، كه له نيوان
 ئه و كرڤن و ماشين و ئه ستوندي كه شتيا نه دا كه له ئاسو
 سه مايان ده كرد و ته نكي شي كه شتييه كان كه به لا ياندا
 تيده پهرين. سه ره تا من پي گه يشتم و خو م هه لدايه
 سه ري. پاشان يارمه تي ئيمانوييلم دا سوار بيت، پشوومان
 هاته وه بهر و كاميونيش له سهر ليواره نارپكه كه ي ده ريا
 له نيو توژ و گه رمايي بازي ده دا، وي راي هه ناسه بركي
 ئيمانوييل پيده كه ني.

كه گه يشتينه خواردين گه كه ي "سيلايست"، هه موو گيانمان
 ئاره قه بوو. ئه ويش هه روه كو جاران به خو يي و ورگي
 گه وره و به روانكه و سميله سپييه كه يه وه له وي بوو. لي
 پرسيم ئايا "له گهل ئه مهش وه زعم باشه". وتم به لي،
 هه ستيش به برسيتي ده كه م. به خيرايي نام خوارد و

قاوهیه کم به سهردا کرد. پاشان، گه رامه وه ماله وه و
که میک نووستم، چونکه زورم شهراب خواردبووه. له گهل
به خه به رها تن حه زم چووه جگه ره کیشان. بو ئه وهی به
تراموا بگم، رام کرد، چونکه درهنگ بوو. به دریزایی
پاش نیوه پوکه کارم کرد. له بیرو هه واکه ی زور گهرم
بوو، له کاتی ده رچوون زور به خته وهر بووم، به پی، به
هیمنی به دریزایی لیواری ده ریا گه رامه وه. ئاسمان که سک
بوو، هه ستم ده کرد دلم خوشه. له گهل ئه مهش راسته و خو
گه رامه وه ماله وه، چونکه ده مو یست په تاته ی کولاو بو
خوم ئاماده بگم.

که به پلیکانه تاریکه که دا سهرده که وتم، تووشی
"سالامانوی پیر بووم، سالامانۆ هاوسیمه و له هه مان
نهومی منه. له گهل سه گه که ی بوو. ئه مه هه شت ساله
به یه که وه له گهل سه گه که ی ده بینرین. ئه م سه گه
نه خوشییه کی پیستی هه یه، له و بر وایه دام گوور وویه،
چونکه نزیکه ی ته وای له شی رووتاندوته وه و پیستی به
په له و تو یگی قاوه یی داپوشیوو ه. له ئه نجامی
پیکه وه ژیان، ته نیا به جووته له ژووریکه بچکوله دا،
سالامانوی پیر وای لیها تووه به و بچیت. کومه لیک تو یژی
مه یله و سووری له سهر روخساره و هه ندی مووی
زه ردیشی هه یه. هه رچی سه گه که یه، شیوه رویشتنی
کوماوه ی سالامانوی وهر گرتبوو، لووت بو پیشه وه و

ملاکشاو، دهتگوت له یهک نهژادن، کهچی رقیان له
یهکتری دهبووه. رۆژی دوو جار، سهعات یانزهی بهیانی
و سهعات شهشی ئیواره، پیره میرد سهگه کهی دهباته
پیاسه. ههشت ساله رینگای پیاسه کردنه کهیان نهگۆریوووه.
به دریزایی شهقامی لیون دهبینرین. سهگه که ئه مهنده
رایده کیشی، تا سالامانو تووره دهکا. ئه و کاته ئه ویش له
سهگه کهی دهدا و نهفرهتی لیدهکا. سهگه که له ترسان
زهندهقی دهچی و کول دهدا. له م کاته دا، نۆرهی پیره میرده
سهگه که به دواي خۆیدا رابکیشی. که سهگه کهش له بیری
دهچیته وه، سه رله نۆی پیره میردی خاوهنی راده کیشیته وه
و جارینکی دیکهش پینده کهوی و نهفرهتی لیده کری. ئینجا
ههردووکیان له سه ر شوسته که دهووستن و ته ماشای
یه کتر دهکن، سهگه که به توقینه وه و کابراش به رقه وه.
ئیتتر هه موو رۆژیک به م جوړه یه. که سهگه که دهیه وی میز
بکات، پیش ئه وهی میزه کهی ته واو بکات، پیره میرد
رایده کیشیت. به م جوړه ریزیک دلۆپی بچووک له دواي
خوی به چی دههیلی. ئه گهر به ریکه وت سهگه که میز له
ژووره که بکا، ئه وا جارینکی تریش لئی دهدری. ههشت
ساله ئه م دووباره ده بیته وه. سیلیست هه میسه دهلی
'ئه م به دبه ختیه'، به لام ئه وهی راستی بیت، کهس ناتوانی
بزانن. که له ناو پلیکانه که تووشی بووم، سالامانو
خه ریکی نهفره تکردنی سهگه کهی بوو. پنی دهگوت: "پیس!

بۆگەن!، ئەۋىش دەنوو زايەۋە. وتم: 'ئىۋارە باش، بەلام
 پىرەمىرد بەردەوام بوو لە نەفرەت كۆردىنەكەي. ئەو كاتە لىم
 پرسى ئەم سەگە چى لەو كىردوۋە. ۋەلامى نەدامەۋە، تەنبا
 دەيگوت 'پىس! بۆگەن!'. خەيالم بۇ ئەۋە چوو پىرەمىرد
 خۆي بۇ سەر سەگەكە خوار كىردىۋە، شتىكى لەسەر
 پەتەكەي رىك دەخست. بە دەنگى بەرزتر قسەم كىرد. جا
 بى ئەۋەي خۆي بسوورپىنئىتەۋە، بە چەشنى تۈۋرەيىك
 ۋەلامى دامەۋە و وتى: 'ئەۋ ھەمىشە لىرەيە'. پاشان
 رۆيشت و سەگەكەشى لەسەر چوارپەل لە دۋاي خۆي
 رادەكىشا و ئەۋىش دەكرو زايەۋە.

لەم كاتەش دوۋەم ھاۋسىم كە لە ھەمان نەۋمدايە، ۋەك
 من ھاتەۋە. لە گەرەك وا باۋە گۋايە لەسەر ژنان دەژىتت.
 كاتىك كە لىي دەپرسن كارى چىيە، دەلى: بە گشتى
 سەرنجراكىش نىيە. بەلام گەلىجار قسەم لەگەل دەكات،
 ھەندى جارىش سەرم لىدەدا و كەمىك لە لام دادەنىشى،
 چونكە من گۋىي لىدەگرم. ھەست دەكەم ئەۋەي دەيلى،
 سەرنجراكىشە. لە لايەكى دىكە، ھىچ ھۆيەك نادۆزمەۋە
 قسەي لەگەل نەكەم. ناۋي رايۋند سانتىزە. تا رادەيەك
 بچوۋكە و دوو شانى پانوبەرىن و لووتىكى ۋەك
 بۆكسۈەشىنەكانى ھەيە. ھەمىشە بە رىكى خۆي پۆشىۋە.
 ئەۋىش وىپراي قسەكردن دەربارەي سالامانۋ وتى: 'ئەگەر

ئەم كەسە بەدبەخت نەبى! لىنى پىرسىم ئايە بىزىم لىنى
نابىتتە ۋە منىش ۋە لامم داۋە نەخىر.

سەر كەۋتتىن ۋە خەرىك بوو بەجىم دەھىشت، پىنى وتم: ئە
ژوورە كەم باسترىمە ۋە شەرابم ھەيە. ھەز دەكەن كەمىكم
لەگەل بخۇن...؟" بىرىم كىردەۋە ئەم داۋەتە لە خواردىن
ئامادە كىردىن رىزگارم دەكات، بۇيە قىبولم كىرد. ئەۋىش تەنبا
ژوورىك لەگەل چىشتخانەيەكى بىپەنجەرەي ھەيە. لە
سەرەۋەي تەختەكەي، پەيكەرى فرىشتەيەك لە مەرەمەرى
سىپى ۋە سوور، ۋىنەي چەند پالەۋانىك ۋە دوو يان سى
ۋىنەي ژنى رىۋوتىشى ھەبوو. ژوورەكە پىس ۋە
تەختەكەش نارىك بوو. سەرەتا چىرا نەۋتىيەكەي
داگىرساند، پاشان پارچە پەرىۋىەكى زۆر پىسى لە گىرفانى
دەرھىنا ۋە دەستى راستى پىپەستەۋە. پىمگوت چىيەتى.
گوتى دەمەقالىنى لەگەل يەكىك ھەبوۋە، كە شەرى
پىفرۆشتوۋە.

ۋتى گوۋىت لىيە مىسۇ مورسۇ، مەسەلەكە ئەۋە نىيە من
شەرىنگىزىم، بەلكو زۆر ھەستىيارم. ئەۋەي تر پىنى وتم:
"ئەگەر پىۋاۋى، لە ترامواكە دابەزە." منىش پىم ۋت: "دەي،
ھىمىن بەرەۋە." پىنى وتم من پىۋاۋ نىم. ئەۋ كاتە دابەزىم ۋە
داۋام لىكرد ۋە وتم: "بىدەنگ بە بۇ خۇت باشتىرە، ئەگىنا
ئىستا دەتتۆپىنىم" ۋە لامى دامەۋە: "بە چى؟" ئەۋ كاتە
مستىكم لىدا. كەۋت، رۆشىتم دووبارە بەرزى بىكەمەۋە،

به لام، هر له زه و ییه وه چند پیلایه کی لیدام. نینجا
منیش پیلایه ک و دوو شه قازلله م لیدا. روخساری به
خوین داهات. پییم وت ئایا هه قی خوئی وهرگرت. وتی:
"به لی." به در یژی ئه و هه موو ماوه یه، سانتیز خه ریکی
رینک خستنی په رویه که بوو، که دهستی پیده به سته وه.
له سهر ته خته که دانیشتبوووم، گوتی: "ده بینی من له م
دهمه قالیه نه گه راوم. خه تای ئه و بوو." ئه مه راست بوو،
منیش دانم پیدا هینا. دروست ئه و کاته پیی گوتم ده یه وی
له م باره یه وه راویژم پیبکات، که من، گوایه پی اوم و دونیام
بینیووه، ده توانم یارمه تیی بدهم و دوایش ده بیته هاوریم.
من هیچم نه گوت. جاریکی دیکه داوای لیکردم ئایه
دهمه وی ببمه هاورپی. وه لامم دایه وه بوون و نه بوونی به
لای منه وه وهک یه که: ئه و کاته دلخوش ده هاته به رچاو.
باسترمه ی دهرهینا، له ناو تاوه سووری کرده وه، پاشان
په رداخ و فه خفوری و چه قو و چه تال و دوو شووشه
شه رابیشی دانا. هه موو ئه مانه له ناو بیدهنگی. پاشان
دانیشتن. ویرای خواردن، که وته گیرانه وه ی میژووی
خوئی. سه ره تا که میک دوودل بوو. "ژنیکم ناسی... ده توانم
بلیم دوستم بوو." ئه و پی اوه ی له گه لی به شهر هاتبوو،
برای ئه م ژنه بوو. وتی په یوه ندیم له گه لی هه بووه. من
هیچ وه لامم نه دایه وه، که چی در یژه ی به قسه ی خوئی دا و
یه کسه ر وتی ئه و شتانه ی له گه ره ک دهر باره ی ئه و

دەيلين، دەيزانى، بەلام ئەو بۇ خۇي ھۆشيارە و خۇشى
كارەكەي بەرپرسی كۆگايە.

پىي و تم "بۇ ئەوھى كۆتايى بە مەسەلەي من بەينين،
ھەستم كرد فریودانىك لە ئارادايە." پىويستى ئەم ژنەي
دابين دەكرد. كرىي ژوورەكەي بۇ دەدا و ھەر پۆژەش
بيست فرەنكى بۇ خۆراك دەدایى. "سېسەد فرەنكى ژوور،
شەشسەد فرەنكى خۆراك. ناوناوھش جووتىك گۆرەوي،
دەكاتە ھەزار فرەنك. خانمیش كارى نەدەكرد. بەلام
دروست پىي دەوتم لەگەل ئەوھى من دەیدەمى، پىي ناگاتە
سەر. كەچى من پىم دەگوت: "بۆچى نيودانە پۆژ كار
ناكەيت؟ بۇ ھەموو ئەم شتە بچووكانە بارم سووك
دەكەيت. ئەم مانگە دەستىك جلو بەرگم بۇ كرىوي، ھەموو
پۆژ بيست فرەنكت دەدەمى، كرىي خانووت بۇ دەدەم،
تۆش، تۆش بۇ خۆت پاشنيوھ پۆيان لەگەل ھاوپرىكانت
قاوھ دەخۆنەوھ. تۆ قاوھ و شەكریان دەدەيى، منیش پارە
دەدەمە تۆ. من باش لەگەل تۆ پەفتارم كردووھ، بەلام تۆ
بە خراپە دەمدەيتەوھ. "بەلام تىرى نەدەكرد، ھەمیشە
دەيگوت بەمەندە ناگەمە سەر و ئىتر بەم شىوھ بوو كە
ھەستم كرد فریودانىك لەگۆریدايە."

ئىنجا رايمۆند بۆي گىرامەوھ كە لە ناو جانتاكەي بليتىكى
(لۆتۆي) دۆزیتەوھ نەيتوانيوھ بۆي ليك بداتەوھ چۆن
كرىويە. دواتر، لە مالەكەي (نیشانەيەكى) بانكى بينيووھ،

که به لگهی ئه وه بووه دوو بازنی به پادان داوه. تا ئیره،
پایموند ناگای له بوونی ئەم بازنانه نه بووه. (به دنیاییه وه
ههستم کرد فریوودانیک له ئارادایه. ئه و کاته به جیم
هیشته. به لام سه ره تا لیم دا. پاشانیش، راستیه کانیم
پینگوت. پیم گوت هه موو ئه و شتانه ی که ده یویست، بریتی
بوو له سه رگه رمکردن به شته کانی. ههروه ها پیم گوت،
گویت لیه مسیو مورشو: "تو ههست ناکه ی که جیهان
به رانه ر به و به خته وه رییه ی من بوئی دابین ده که م،
دلپسه. پاشان نرخ ی ئەم به خته وه رییه ده زانی که
هه تبوو."

پایموند ئەمه نده ی لیدا بوو، تا خوینی لیه اتبوو. پیشتر لیه
نه ده دا. "لیم ده دا، به لام ده توانم بلیم به ناسکی. که میک
هاواری ده کرد. په نجه ره کانم داده خست و ههروه کو جاران
ته واو ده بوو. به لام ئیستا، مه سه له که زور جیدییه. له
لایه ن خومه وه، ههست ده که م باش سزام نه داوه."
ئو کاته پایموند بوئی پروون کردمه وه، که بو ئەمه بوو
پییوستی به پراویژی من هه بوو. بو ئەوه ی فتیله ی چراکه ی
چاک بکاته وه، که دووکه لی ده کرد، وهستا. منیش
به رده وام گویم لیه ده گرت. نزیکه ی لیتریک شه رام
خواردبووه و له لاجانگه کانم ههستم به گه رماییه کی زور
ده کرد. جگه ره ی پایموندم ده کیشا، چونکه خوم نه مابوو.
دواتراموا تیده په رین و له گه ل خویان ئه و ده نگ و

ههرايهيان دهبرد، كه ئىستا دوورن له گه رهك. رايموند
دریژهی پیدا. ئەو هی ههراسانی دهکرد، "ئەو بوو هیشتا
عاتیفه ی بۆی هه بوو." به لام له گه له ئەمهش دهیویست
سزای بدات. سه رهتا بیری کردبووه بیباته هۆتیلێک و
بانگی پاسهوانان بکات تا گه ره لاوژهیهک بخولقینی به
رهسمی ریسوای بکهن. پاشان هانای بردبووه لای
هاورپیکانی که له م بارهیهوه شت دهزانن، به لام هیچ
شتیکیان به خه یالدا نه هاتبوو. رايموند دهیویست ههستی
پێبکه م، که ئەو دههینی له ناو ئەو براده رانه بیته. پێیانی
وتبوو و ئەوانیش پێشنیازی ئەوهیان کردبوو "نیشانه ی
بکات. به لام ئەو نه بوو که ئەم دهیویست، بۆیه ده بووايه
بیر بکاتهوه. پێشتریش دهیویست داوای شتیکم لیبکات. له
لایه کی دیکه، پێش ئەوهی داوام لیبکات، دهیویست بزانی
چۆن ئەم مه سه له یه هه لده سه نگینم. وتم هیچ بیری
لیناکه مه وه، به لام ههست ده که م سه رنجراکیشه. داوای
لیکردم ئایه ههست ده که م که فریوودانیکی تیدایه؟ منیش
بیگومان ههستم ده کرد فریوودانیکی تیدایه، یان ئایه به
پێویستی ده زانم سزا بدریت؟ منیش له شوینی ئەو بام،
هه مان شتم ده کرد، پێم گوت قهت ناتوانین بزانی، به لام
تیده گه یستم که ئەو ده یه وئ سزای بدات. هیشتاش
که میکی تر شه رابم خوارده وه. جگه ره یه کی پیکرد و بیری
شاراوه ی خۆی بۆ باس کردم. دهیویست نامه یه کی بۆ

بنووسی "پر له سه ره سم و له هه مان کات هه ندی شت
که په شیمانی بکاته وه." پاشان، کاتی که دیته وه، له گه لی
بخه وی و "دروست له کاتی ته واو بوون" تف له
روخساری بکات و به دهره وهی بنی. له راستیدا هه ستم
کرد، بهم شیوه سزای خوئی وهرده گری. به لام رایموند
پی و تم له توانیدا نییه ئەم نامه یه بنوسی، له بهر نه وه
بیری له من کردوته وه بوئی بنووسم. چونکه من هیچم
نه ده گوت، پی و تم ئایه بو من زه حمه تی دروست ده کات
ئه گه ر ئیستا بوئی بنووسم؟ منیش وه لامم دایه وه نه خیر.
ئینجا دواى ئه وهی په رداخیک شه رابی خوارده وه،
هه لساوه. ئەو فه خفوری و که مه باسترمه سارده ی که
به جیمان هیشتبوو، خسته لایه ک. به وردی سه رمیزه
مشه ماکه ی سرپیه وه. له چه که جهی میزی شه وی
په ریه کی نه خشینراو به هیلکاری چوارگوشه یی دهره ینا،
زه رفیکی زهره، قه له مدانیکی بچووک له داری سوور و
مه ره که بدانیکی چوارگوشه یی پر له مه ره که بی مؤر. که
ناوی ژنه که ی پی و تم، بینیم خه لکی ره سه نی ناوچه که یه.
نامه که م نووسی. که میک له گو تره نامه که م نووسی، به لام
به پیویستم زانی رایموند رازی بکه م، چونکه هیچ هویه کم
نه بوو ئەو نارازی بکه م. پاشان به دهنگی بهرز نامه که م
خوینده وه. وپرای جگه ره کیشان و سه ره له قانده وه گوئی
لیگرتم، دواى داواى لیگردم دیسان بوئی بخوینمه وه. به

تهواوی دلخوش بوو. پیی وتم: "باشم دهزانی که تو ژیان
 باش دهناسی." سهرهتا ئاگادار نهبووم که به تو تو قسم
 لهگهل دهکات. تهنیا نهو کاته ههستم پیکرد که وتی:
 "ئیستا، تو هاورپییهکی راستهقینهیت." ئەمهشم پی
 سهرسوورپهینهه بوو. رستهکهی دووباره کردهوه و
 منیش وتم: "بهلی." بو من جیاوازی نهبوو هاورپی بم یان
 نا. بهلام نهو به راستی دههاته بهرچاو که هزی لیبت.
 نامهکهی داخست و شهرابهکهمان تهواو کرد. پاشان
 کهمیک بهدهم جگهرهکیشانهوه بیدهنگ ماینهوه. دهرهوه
 تهواو ئارام بوو، گویمان لهو ئوتومبیلا نه دهبوون، که
 تیدهپهپین. وتم: "درهنگه." رایموندیش وای بو دهچوو.
 تیبینی نهوهی کرد که وهخت خیرا دهروات، له
 پروانگهیهکهوه راستی دهکرد. خهوالوو بووم، بهلام ئازارم
 ههبوو ههلسمهوه. وا پیدهچی ماندوو بووبم، چونکه
 رایموند پیی وتم دهبی ئاگاداری خوم بم. سهرهتا،
 تینهگهیشتم. دواپی بووی پروون کردمهوه که مهرگی
 دایکمی بیستبوو، بهلام ئەمه شتیکه دهبی ئەمرۆ نا سبهی
 بگات. ههلبهت رای منیش بوو.

ههلسامهوه، رایموند توند دهستی گوشیم و وتی
 مرۆیهکان له نیوان خویاندا ههیشه تیک دهگهن. که له
 لای نهو دهرچووم، دهرگام داخستهوه و له دالانهکه
 دهمیک له ناو تاریکیهکه مامهوه. مالهوه هیمن بوو و له

قوولایی پلیکانه که کزه بایه کی تاریک و شیدار
سه رده که وت. بیجگه له ترپه ی خوین که له ناو گوئییه کانم
دهنگی ده دایه وه، هیچی دیکه م نه ده بیست. بیجووله
مامه وه. به لام له ژووره که ی پیره سالامانق نووزه ی
سه گه که ی به کپی هات.

تهواوی ههفته باش کارم کرد، رایمۆند هات و پیی وتم
 نامه‌که‌ی ناردوو. دوو جار ان له‌گه‌ل ئیمانوییل چوومه‌ته
 سینه‌ما، هه‌رده‌م ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر شاشه‌ روو ده‌دات تی
 ناگات. ئه‌و کاته پئویسته بۆی روون بکریته‌وه. دوینی،
 شه‌مه‌ بوو و هه‌روه‌کو له‌سه‌ری ریک که‌وتبووین، ماری
 هاتبوو. زۆر چه‌زم لیی کرد، چونکه کراسیکی جوانی
 خه‌تخه‌تی سوور و سپیی پوشیبوو، له‌گه‌ل پیلاویکی
 چه‌رمی په‌نجه‌رده‌دار، له‌ژیر کراسه‌که‌وه مه‌مه‌ سرکه‌کانی
 دیار بوون و په‌نگی خۆریش دیمه‌نیکی گولینی دابوو
 روخساری. ئۆتۆبووسمان گرت و چه‌ند کیلۆمه‌تریک له
 شاری جه‌زایر دوور که‌وتینه‌وه، له‌سه‌ر پانتاییه‌کی ته‌سکی
 لیوار ده‌ریا که له نیوان تاشه‌به‌رد و قامیشه‌لانیک
 که‌وتبووه لای وشکایی، ماینه‌وه. خۆری سه‌عات چوار
 زۆر گه‌رم نه‌بوو، به‌لام ئاوه‌که له‌گه‌ل ورده‌شه‌پۆله دریژ
 و ته‌مبه‌له‌کانی شیرتین بوو. ماری وازییه‌کی فیر کردم،

دەبووايە، وىراي مەلەکردن، ئاوى لووتكەي شەپۆلەكان
بخۆينەو، تەواوى كەفەكە لە دەم كۆ بکرىتەو، پاشان
بکەوينە سەر پشت و تىي ھەلدەينەو. ئەمەش وەك
كەفنىكى ناسك لە ھەوا بزر دەبوو، يانىش وەك بارانىكى
شیرتین دەكەوتە سەر روخسار. بەلام دواى ماوہيەك،
تەواوى دەم لەبەر سویرى خوى سووتابووو. ماری
خوى گەياندە من و لە ناو ئاوەكە خوى پتوہ نووساندەم.
دەمى خستە سەر دەم. زمانى لىوہكانى فينك دەكردەو
و ماوہيەك لە ناو شەپۆلەكان بەم چەشنە خۆمان غلور
كردەو.

كە لە كەنار دەرياكە جلوبەرگى خۆمان پۆشيبەو، ماری
بە چاوہ برىسكەدارەكانى سەيرى دەكرەم. ماچم كرد.
ئىتر لەمەودوا چىتر قسەمان نەكرد. توند بە خۆمەو
گرتبووم و پەلمان بوو ئۆتۆبووسىك بدۆزىنەو، تا
بگەريينەو لای من و خۆمان ھەلدەينە ناو جىگاكە.
پەنجەرەكەم بە كراوہيى بەجى ھىشتبوو و زورىش
دلفين بوو ھەست بەكەيت شەوى ھاوين بەسەر لەشى
برۆنزيماندا بخزى.

ئەم بەيانىيە، ماری ماوہ و منىش پىيم گوت بە يەكەوہ نان
دەخوين، بۆ كرىنى گوشت دابەزىم. لە سەرکەوتنەوہم
گويم لە دەنگى ژنىك بوو، كە لە ژوورى رايمۆندەوہ
دەھات. كەمىك دواتر، سالامانوى پىر ھەرەشەي لە

سەگەگەى کرد، گويمان له دەنگى كەوشى سالامانۆ و
چوارپەلى سەگەگە بوو، كە دەكەوتنە سەر پاىە دارەكانى
پەيزەكە، دوايش: "پيس! بۆگەن!"، بۆ سەر شەقامەكە
دەرچوون. مەسەلەى ئەم پيرەم بۆ ماری گيرايەو،
ئەویش زۆر پيەكەنى. ماری يەككە له پيچامەكانى منى
لەبەر كردبوو و قۆلەكانيشى ھەلكردبوو. كاتى كە پيەكەنى،
ديسان ھەزم چووین. ساتيک دواتر، داواى ليكردم ئايا
خۆشم دەوى؟ منيش ۋەلامم داىەو ۋە ئەمە ھيچ مانايەك
ناگەيەنى، بەلام ۋا ھەست دەكەم نەخیر. خەمبار دەھاتە
بەرچاو. بەلام له كاتى ئامادەكردنى خواردن بى ئەوہى
شتيک ھەبیت بۆ گفتوگو، جاريكى ديكەش بە چەشنىكى ۋا
پيەكەنى، سەرەنجام ماچم كرد. ھەر لەو دەمەش دەنگ و
ھەراى دەمەقالى له ژوورەكەى رايمۆند بەرز بۆو.

سەرەتا گويمان له دەنگيكي تيژى ژنيك بوو و پاشان
دەنگى رايمۆند كە ھاواری دەكرد: "تۆ فریووت دام. ئیستا
فیرت دەكەم فریووم بەدى." چەند دەنگيكي كپ، ئینجا
ژنەكە ھاواری كرد، بەلام بە چەشنىكى تۆقینەرى ۋا،
یەكسەر دالانەكە پر له خەلك بوو. من و ماریش
دەرچووین. چونكە بەردەوام ھاواری دەكرد و رايمۆندیش
بەردەوام لى دەدا. ماری وتى ئەمە زۆر تۆقینەرە، من
ھيچ ۋەلامم نەداو. داواى ليكردم بچم پۆليسيك بەینم،
بەلام وتم ھەز له پۆليس ناكەم. كەچى پۆليسيك بە ھوى

كرنچييه كى نهۆمى دووهم كه بۆرچييه، گه يشت. له
دهرگاي دا و چيتر هيچمان نه بيسته وه. پۆليسه كه به هيزتر
له دهرگاي دا، دواي چهند ساتيك، ژنه كه كه وته وه گريان
و راي مۆنديش دهرگاي كرده وه. جگه ره يه كى له دهم بوو و
شيوه يه كى هيمنى هه بوو. ژنه كه بۆ لاي دهرگا راي كرد و
به پۆليسه كه ي گوت راي مۆند لى داوه. پۆليسه كه گوتى
"ناوت"، راي مۆند وه لامي دايه وه. جاريكى ديكه پۆليسه كه
گوتى: "كه قسم له گهل ده كه ي، جگه ره كه له دهمت لابه."
راي مۆند كه ميك دوودل بوو، سه يريكى كردم و جگه ره كه ي
له ناو دهمى هيشته وه. لهم ساته دا پۆليسه كه
شه قازلله يه كى پر به دهست و گران و ئهستوورى له
روومه تى دا. جگه ره كه په رى و چهند مه تريك له ولاتر
كه وت. راي مۆند رهنگى گۆرا، به لام لهم ساته دا هيچى
نه وت و پاشان به دهنگيكي نهرم و له سه رخۆ وتى ئايه
دهتوانيت جگه ره كه ي هه لگريته وه؟ پۆليسه كه ش وتى
دهتوانى، ههروه ها وتى "به لام بۆ جاريكى ديكه، ده بى
بزانيت كه پۆليس لي بووك نيه." لهم ماوه يه ش، چونكه
ده گريا و دووباره ي كرده وه: "ئهم گه واده لى دام"،
راي مۆنديش وتى: "جه نابي پۆليس، ئهمه له ياسادا هه يه،
ئهمه، به پياويك بلى گه واد؟" به لام پۆليسه كه فه رماني
پيدا "دهمى دابخات." ئه و كاته راي مۆند خۆى بۆ لاي ژنه كه
وهرگيړا و پى گوت: چاوه ريكه خانم، يه كتر هه ر

دهبىننه وه. پۆلىسه كه وتى بىدهنگ به، دهبى ژنه كه بروات
و ئه وىش له ژووره كهى بمىننه وه تا له لايهن
كوميسارىه وه بانگ دهكرىت. پاشان وتى دهبى رايمۆند
شهرمى به خۆى بىت كه سه رخۆشه و تا ئه و رادهيه
له بهرى بله رزى. ئه و دهمه، رايمۆند بۆى روون كرده وه:
"مه ست نيم جه نابى پۆلىس، ته نيا، لىره م به رانبه ر ئىوه،
ده له رزم و ئه مه ش به ده ست خۆم نيه." ده رگا كهى
داخست و ته واوى خه لكه كه ش روڤىشتن. من و ماريش له
ئاماده كردنى فراقين بووينه وه. به لام ئه و برسى نه بوو، من
نزىكهى هه موويم خوارد. سه عات يه ك ماري روڤىشت و
منىش كه مىك خه وتم.

نزىك به سه عات سى، له ده رگا كه ميان دا و رايمۆند هاته
ژووره وه. من هه ر به راكشاوى مامه وه. له لىواری
ته خته كه م دانىشت. ماوه يه ك بى قسه كردن مایه وه، دواى
پىم گوت كاروبارى چۆن تىپه رى. بۆى گىرامه وه ئه وهى
كردووه، كه ده يه ويست بىكات، به لام ژنه كه سه ره تا
شه قازلله يه كى لىداوه دواىش ئه و له ژنه كهى داوه.
پاشماوه كه شى، خۆم بىنيم. پىم وت پىده چى ئىستا ئه و
ژنه سزای خۆى وه رگرتبى ده بى تۆش دلخۆش بىت. ئه مه
راى ئه وىش بوو، هه رووه ها تىبىنى ئه وه شى كردبوو كه
پۆلىسه كه كارىكى باشى كردووه، ئه و شه قازلله يه
خواردىشى، هىچ له مه سه له كه ناگۆرى. بىجگه له مه، وتى

ئەو پۆلىسان باش دەناسى و دەزانى دەبى چۈن لەگەليان
رەفتار بکات. ئىنجا پرسىياري ئەوھى ليگىردم ئايە چاوەرپى
ئەوھى ليگىردم بە شەقازللەيەک وەلامى پۆلىسەگە
بەدەمەوھ؟ منىش و تم چاوەرپى هيچم نەدەگرد و لە لايەگى
ديکە بە گشتى پۆلىسم خۆش ناوين. وا پيدەچوو رايەمۆند
دلى زۆر خۆش بيت. داواى ليگىردم ئايە حەز دەگات
لەگەلى دەرچم. هەلسامەوھ و دەستم کرد بە داھيتانى
قژم. ئەو کاتە وتى پتويستە بيمە شاھيدى ئەو، ئەمەش بۇ
من جياوازى نەبوو، بەلام نەمدەزانى دەبى چى بليم، بە
گويزەى رايەمۆند تەنيا ئەمەندە هەموو شتىگ بوو بليم ئەم
ژنە فریووى داوھ. منىش رازى بووم شاھيدى بۇ بەدەم.
دەرچووین و رايەمۆند پەرداخىک ئارەقى پيشکەش کردم.
پاشان ويستی دەستىک بليارد بکات، سەرەنجام زۆر باش
دۆراندەم. دواى ويستی بچيتە قەحپەخانە، بەلام من گوتم
نەخیر، چونکە حەز لەمە ناکەم. ئىنجا بە هيمنى گەراينەوھ
و لە رىگا پىي دەگوتم چەندە دلى خۆشە سەرکەوتووانە
دۆستەکەى سزا داوھ. هەستم دەکرد رايەمۆند لەگەلم عاقلە
و بىرم کردەوھ چەند ساتىكى خوشمان بەرى کرد.
لە دوور، لەبەر دەرگا سالامانوى پىرم بەدى کرد شلەزاو
دەھاتە بەرچاو. کە نزىک بووينەوھ لە يەگتر، بينيم
سەگەکەى لەگەل نيبە. تەماشای هەموو لايەگى دەکرد و
دەسوورايەوھ، هەولى دەدا تاريکىي دالانەکە بېرىت،

بۆله بۆلى ده كرد و وشه ي به پچرپچرى له دهم ده رده چوو
و سه رله نوئى به چاوه بچكوله سووره كانى جاده كه ي
ده پشكنى. كه راي موند پرسى يارى لي كرد چييه تى، يه كسه ر
وه لامى نه داوه. به ئاسته م گويم لي بوو پر مه پرمى ده كرد:
"پيس! بۆگه ن!" ئيتر له شله ژانى خوى به رده وام بوو. ليم
پرسى سه گه كه ت له كوئيه. له ناكاو وه لامى دامه وه كه
رؤيشتوووه. دوايى له پر به توندى قسه ي كرد و وتى:
"هر وه كو جاران بر دمه مه يدانى مه شق. خه لكى كى زور له
ده ورى كو خه دارينه كان بوون. بۆ سه ير كردنى هه لاتنى
شا" راوه ستام. جا كه ويستم برؤم، ده بينم نه ماوه.
بيگومان، ماوه يه كى زوره ده مويست ملوانگه يه كى ديكه ي
بچووكترى بۆ بكرم. به لام قه ت باوه رم نه ده كرد ئه م
بۆگه نه به م چه شنه بر وات."

راي موند بۆي روون كردمه وه سه گ بتوانى ئاواره بيت، بۆ
خوى ده گه رپته وه. كو مه ليك نموونه ي له و سه گانه م بۆ
هيناوه، كه ده يان كيلومه تر يان بريوووه بۆ دوزينه وه ي
خاوه نه كانيان. سه ره راي ئه مه ش، پيره مي رد له جاران
زياتر شله ژا. "به لام ده يبه ن ليم، تيده گه ن. ئه گه ر يه كى ك بۆ
خوى ببات، به لام ئه مه ناشى، له گه ل ئه م هه موو په له و
تويژه سوورانه ي بيزى هه موو خه لكى ده هينيتته وه. به
دلنباييه وه پؤليس ده يبا." ئه و كاته پيم گوت پئويسته له
دواي بگه رى و بچيته ئيداره ي گيانه وه ره دوز راوه كان

بهرانبهر به هه ندىك پاره بوى دهگه ريننه وه. وتى ئايه ئهم
 پاره يه زوره. من نه مده زانى. ئينجا تووره بوو: "پاره بو
 ئهم بۆگه نه بدهم. ئاه! با چاوى دهري!" ئيتير كه وته
 نه فرين كردن لىنى. راي موند پينكه نى و چووه ژووره وه. منيش
 به دوايدا چووم و له دالانى نهۆمه كه ي خۆمان يه كترمان
 به جى هيشت. چهند ساتيك دواتر، گويم له دهنگى پىنى
 پيره ميرد بوو و له دهرگاكه ي منى دا. كه كردمه وه،
 كه ميك وهستا و پاشان وتى: "بمبه خشه، بمبه خشه." داوام
 لى كرد بيته ژووره وه، به لام نه يو يست. ته ماشاى نووكى
 پىلاوه كانى ده كرد و دهسته تويزداره كانى ده له رزين. بى
 ئه وه ي رووم تىيكات، لىنى پرسىم: "خو ناچن لىم ببهن، پىم
 بلى مسيو مورسو. بۆم دهگه ريننه وه. گهر نا من چىم
 به سه ر دىت؟" پىم وت (ئىداره ي گيانه وه ره دۆزراوه كان)
 سى رۆژ رايده گرن تا خاوه نه كه ي پهيدا ده بىت، پاشان
 به و جوړه ي باشه و دلىان ده يه وى، رهفتارى له گهل
 ده كه ن. به بىدهنگى ته ماشاى كردم. دوايى وتى: "ئىواره
 باش." دهرگاكه ي داخست و گويم له هاتوچوونى بوو.
 دهنگه دهنگ له تهخته كه ي بهرز بووه. به و كزه دهنگه
 غه رىبه ي كه ناوبره كه ي ده برى و دهگه يشته گويم،
 تىگه يشتم كه ده گرى. نازانم بوچى بىرم له داىكم كرده وه.
 به لام ده بووايه به يانى زوو له خه وه لسم. برسىم نه بوو،
 بى ئه وه ي نان بخۆم، خه وتم.

له بیرۆیه کهم بووم که رایمۆند تهلهفۆنی بۆ کردم و گوتی
 یه کییک له هاورپییهکانی (دهرباره‌ی من قسه‌ی بۆ کردبوو)
 داوه‌تی کردووم رۆژی یهکشه‌مه له ماله‌که‌ی ئه‌و له
 نزیک جه‌زایر به‌سه‌ر به‌رین. منیش وه‌لامم دایه‌وه که زۆر
 ئاره‌زووم لییه، به‌لام بۆ ئه‌م رۆژه قه‌ولم به کچه
 هاورپییه‌که‌م داوه. یه‌کسه‌ر رایمۆند وه‌لامی دایه‌وه که
 ئه‌ویش داوه‌ت ده‌کات. ژنی هاورپییه‌که‌ی زۆر به‌خته‌وه‌ر
 ده‌بیته له ناو ئه‌م هه‌موو پیاوه ته‌نیا نه‌بیته.

ویستم یه‌کسه‌ر ته‌لهفۆنه‌که دانیمه‌وه، چونکه ده‌زانم
 به‌رپۆه‌به‌ر چه‌ز ناکات که‌س له شاره‌وه ته‌لهفۆنمان بۆ
 بکات. به‌لام رایمۆند پینی گوتم چاوه‌ری بکه‌م و دوا‌یی
 وتی ده‌توانی ئیواره‌که‌ی ئه‌م هه‌واله‌م بداتی، به‌لام
 ده‌یویست له شتیکی دیکه ئاگادارم بکاته‌وه. به‌دریژایی
 رۆژ گروپیک عه‌ره‌ب له دوا‌ی بوونه، برای
 کۆنه‌دۆسته‌که‌شی یه‌کیک بووه له ناو ئه‌مانه. "ئه‌گه‌ر
 ئه‌م‌رۆ ئیواره له کاتی گه‌رانه‌وه له نزیک ماله‌وه بینیت،
 ئاگادارم بکه‌وه." منیش وتم زۆر باشه.

که میک دواتر، به ریو بهر بانگی کردم، له هه مان چرکه
بیزار بووم، چونکه وام به خه یالدا هات پیم دهلی که متر
ته له فون بکه م و باشتر کار بکه م. به لام هه رگیز نه مه
نه بوو. گوتی دهیه ویی دهر باره ی پرۆژیه ک قسه م له گهل
بکات، که هیشتا به ئالۆزی ماوه ته وه. ته نیا رای منی
له سهر مه سه له که ده ویست. نیازی نه وه ی هه بوو
نووسینگه یه ک له پاریس بکاته وه و هه ر له ویوه کاروبار
راسته وخۆ له گهل کۆمپانیا گه وره کان هه لسوورپینی و بۆیه
ده ویست بزانی ئایه من ئاماده م بچم. نه مه ش ریگی
نه وه م بۆ ده کاته وه له پاریس بژیم و به شه سالی کیش
خه ریکی سه فه ر کردن بم. "ئیوه گه نجن و هه ست ده که م
نه مه ش ژیانیکه پیتان خو شه." وتم به لی، به لام له راستیدا
بۆ من هیچ جیاوازییه کی نییه. نه وه کاته لی پرسیم ئایه
قه ت چه زم له گۆرینی ژیان نه کردو وه؟ وه لام دایه وه که
ژیان هه رگیز ناگۆردری، له هه موو باریکدا هه مووی وه کو
یه که و ژیانی منیش لی ره هه رگیز ناخوش نییه. دیار بوو
نیگه ران ده هاته بهرچاو، وتی منیش هه همیشه
وه لامدانه وه یه کی سه رچیغم هه یه و ئاواتم نییه و نه مه ش
بۆ خوی کاره ساته بۆ ئیشوکار. ئینجا بۆ کارکردن
گه رامه وه شوینی خۆم. به لامه وه باشتر بوو نیگه رانی
نه که م، به لام هیچ هۆیه کم نه دۆزییه وه ژیانم بگۆرم. به
وردی بیری لی بکه ینه وه، له م کاره م به دبه خت نه بووم. که

خویندکار بووم، ئاواتی له م جوړه م زور بوون. به لام که
وازم له خویندن هینا، زور به خیرایی تیگه یستم که هه موو
ئه م شتانه نرخیکی راسته قینه یان نییه.

ئیواره ماری هاتبوو بمیینی و داوای لیکردم ئایا دهمه وی
بیخوازم. وتم بو من ئه مه بوون و نه بوونی وه کو یه که،
ده توانین بیکه یان ئه گهر ئاره زووی لینه. ئینجا ویستی
بزانی ئایه خوشم دهویت؟ هه روه کو جاری پیشوو چیم
گوتبوو، وه لامم دایه وه که ئه مه هیچ مانایه ک نابەخشی و
بیگومان خوشیشم ناویت. وتی: "که واته بوچی ده ته وی
بمخوازی؟" بووم روون کرده وه ئه مه هیچ گرینگیه کی نییه
و ئه گهر ئه ویش ئاره زوو ده کات، ده توانین زه ماوه ند
بکه یان. له لایه کی دیکه، ئه مه داواکاری ئه و بوو، من ته نیا
دلی خوم به وه خوش ده کرد بلیم به لی. پاشان تیبینی
ئه وه ی کرد که ژنه یان کاریکی گرینگه. وتم "نه خیر."
که میک بیده نگ بوو، به هه مان شیوه ش سهیری کردم.
دوایی قسه ی کرد. زور به ساده یی ده یویست بزانی ئه گهر
ئه م پیشنیازه له ژنیکه دیکه وه به اتبایه به هه مان شیوه
په یوه ندیم له گه لی هه بایه قبولم ده کرد. وتم: "بیگومان" ئه و
کاته وتی ئه ی ئه گهر ئه و ژنه منی خوش بویت، من
نهمده توانی هیچ ده رباره ی ئه م خاله بزانی. پاش چهند
ساتیکی دیکه ی بیده نگ، به منگه منگیکه وه وتی که من
غه ربیم و هه ر له بهر ئه مه ش خوشی ده ویم، به لام له وانیه

رۆژیک له بهر هه مان هۆکار بیزی لیبکه مه وه. ئینجا بیدهنگ
 بووم و هیچی دیکه م نه بوو بیلیم، به پیکه نینه وه قۆلی
 گرتم و پیشانی دا که دهیه وی له گه ل من زه ماوه ند بکات.
 منیش وتم هه ر کاتیک ئه و بیه وی دهیکه ین. ئینجا باسی
 پیشنیازه که ی به رپۆه به رم بۆی کرد و ماریش پی گوتم
 چه ز دهکات پاریس ببینی. تیمگه یاند که سه رده میک لی
 ژیاوم، وتی چۆن بوو ؟ وتم: "شاریکی پیسه، کۆتر و
 دالانی تاریکی زۆره. خه لکه که ی پیستییان سپییه."
 پاشان رۆیشتین و به جاده گه وره کانی شاردا تیپه رین.
 ژنه کان جوان بوون و له ماریم پرسی ئایه ئه ویش
 ههستی به هه مان شت کردووه؟ وتی به لی، هه روها وتی
 تیتده گم. چه ند ساتیک بیدهنگ بووین. له گه ل ئه مه ش
 ده مويست به یه که وه بمینینه وه، پیموت ده توانین به یه که وه
 له لای سیلیست نان بخۆین. ئه ویش ئاره زووی لیبوو،
 به لام کاری هه بوو. له نزیک ماله که ی من بووین، که
 خواحافیزیم لیکرد. ته ماشای کردم: "تۆ ناته وی بزانی
 کاری چیم هه یه؟" زۆر باش ده مويست بیزانم، به لام بیرم
 لینه کردبووه، هه ر له بهر ئه مه ش بوو شیوه یه کی
 سه رزه نشتکه ری به رانبه رم وه رگرتبوو. ئینجا، به رانبه ر
 دیمه نی سه رگه ردانی من، جاریکی دیکه ش پیکه نی و بۆ
 ئه وه ی ده می بگه یه نیته من، به سه رتا پای له شی به ره و
 رووم هات.

له لای سیلیست نانم خوارد. ماوهیهک بوو دهستم به
خواردن کردبوو. له ناکاو ژنیکی گچکھی سهیر هاته
ژووره وه و داوای لیکردم ئایا دهتوانی له سهر میزه کهم
دانیشی. ههلبهت، دهیتوانی. ههندی جوولهی لهرزوک و
دوو چاوی بریقه داری ناو روخساریکی بچکولانهی
سیوانی هه بوو. چاکه ته کهی داکنه، دانیشت و به گهرمی
دهستی به خویندنه وهی لیستی خوارده مه نییه کان کرد.
بانگی سیلیستی کرد و راسته وخو به دهنگیکی نزم و
به له ز داوای خواردنه کانی خوئی کرد. وپرای
چاوه پیکردنی خواردن، جانتاکهی کرده وه، پارچه
کاغه زیکی چوارگوشه و قه له میکی دهرهینا، پیش ئه وهی
نان بخوات، نرخه کهی نووسی، پاشان له کیسه یهک نرخه
ته واوی له گهل به خشیش دهرهینا و له پیش خوئی دانا. له م
کاته دا، خواردنه که یان بو هینا، که به خیرایی ئاودیوی
کرد. کاتی که له چاوه پروانی خواردنی دووه مدا بوو،
قه له میکی شین و گوڤاریکی له جانتاکهی دهرهینا، که
پرۆگرامی ههفتانهی رادیوی تیدا بوو. زور به وردی و
ریکی، یه کبه یهک، نزیکهی ته واوی بهرنامه کانی نیشانه
کرد. له بهر ئه وهی گوڤاره که ده دوانزه په ریک بوو، ئه م
کارهی به دیکه تیکی زوره وه له ماوهی ته واوی
نانخواردنه که ئه نجام دا. ماوهیهک بوو له خواردن
ببوومه وه، که چی ئه و هیشتا به هه مان ورده کاری پیشوو

له نیشانه کردنه کانی خوی به ردهوام بوو. پاشان ههلساوه
و چاکه ته که ی به هه مان جووله ی ورد و ماشینی،
پوشییه وه و رۆیشت. چونکه منیش هیچم نه بوو بیگم،
دهرچووم و کهمیک به دوایدا رۆیشتم. له سهر شوسته که،
به خیرایی و دلنیا ییه کی باوه رنه کراو، بی نه وه ی لابدات
یان ئاور بداته وه دریژه ی به رۆیشتنی خوی ده دا.
سه ره نجام بزم کرد و منیش گه رانه وه سهر رۆیشتنی
خوم. هه ستم ده کرد ژنیکی غه ریب بوو، به لام هه ر زوو له
خه یالم دهرچوو.

له بهر دهرگای ماله کهم تووشی سالامانوی پیر بووم.
هینامه ژووره وه و زانیم سه که که ی نیتر ته واو بزر بووه،
چونکه له ئیداره ی گیانه وه ره دوزراوه کان نه بووه.
فه رمانبه ره کانی پینان گوتبوو، له وانیه پان بووبیته وه.
ئه ویش داوای لیکردبوون ده شی له کومیسارییه بزانی.
وه لامیان دابووه که ئه وان شوونی شتی له م جووره
هه لئاگرن، چونکه هه موو رۆژیک ئه مه روو ده دات. ئینجا
به سالامانوی پیرم گوت ده توانی یه کیکی دیکه په یدا بکات،
به لام ئه و راستی ده کرد، که سه رنجی بو ئه وه راکیشام
له گه ل ئه م سه گه یان راهاتبوو.

له سهر ته خته کهم هه لکورما بووم و سالامانوش له سهر
کورسییه ک به رانه ر میزه که، رووبه رووی من ده ست
له سهر ئه ژنو دانیشتبوو. هه مان کلاوه کونه لبادییه که ی

له سهر بوو. کوتایې پرسته کانی له بن سمیله زهرده کهي
ده جوو. که میک هه راسانی ده کردم، به لام هیچم نه بوو
بیکه م و خه ویشم نه ده هات. بو ئه وهی شتیک بلین،
ده رباره هی سه گه کهي دواندم. پی و تم دوا ی مردنی
ژنه کهي رایگرتوو. زور درهنگ ژنی هینابوو. له کاتی
لاویدا هزی کردوو خه ریکی شانۆ بیت: له سه ربازی
به شداری له نمایشنامه کومیدییه سه ربازییه کان کردوو.
به لام سه ره انجام له هیلې ئاسنین کاری کردوو و
په شیمانیش نییه، چونکه ئیستا مووچه یه کی بچکوله ی
خانه نشینی وهرده گری. له گهل ژنه کهي به خته وهر نه بوو،
به لام به گشتی له گه لی راهاتبوو. کاتی که مردوو، گه لیک
ههستی به ته نهایی کردوو. جا، له یه کی له هاوکارانی
داوا ی ئه م سه گه ی کردوو، که ئه وسا به چکه بوو.
ده بووایه به مه موله به خیوی بکات. چونکه سه گ که متر له
مروّف ده ژیت، به یه که وه پیر بوونه. "به قسه ی سالامانۆ
ره وشتی خراپ بوو. ناوه ناوه ده مه قالییان هه بوو. به لام
له گهل ئه مه ش سه گیکی نایاب بوو." منیش و تم له
نه ژادیکی جوان بوو، سالامانۆ به م قسه یه دلی خوش
بوو. "جاریکی دیکه ش تی هه لچنییه وه و وتی: ئه ی ئیوه
پیش نه خوشییه کهي نه تانبینیوو. جوانترین تووکی
هه بوو." له و کاته وه که ئه م نه خوشییه ی گرتبوو، هه موو
ئیواران و هه موو به یانیان سالامانۆ ده یبرده پیاسه و

گه ران. به لام به قسه ی نهو، نه خوشییه راسته قینه که ی،
پیری بوو، نه مهش چاره سه ری بو نییه.

له م کاته دا باویشکم هاتی و پیره میزدیش وتی ده بی برؤم.
پییم گوت ده توانیت بمینیتته وه، زیاتر نه وه ی به سه ر
سه گه که یدا هاتو وه، بیزاری کردووم: سو پاسی کردم. وتی
دایکت سه گه که ی زور خوش ده ویستم. که ده رباره ی
دایکم قسه ی ده کرد، ده یگوت "دایکی هه ژارتان". شیمانیه ی
نه وه ی خسته روو ده بی من زور به دبه خت بم له وه ته ی
دایکم مردو وه، منیش هیچ وه لام نه دایه وه. نه و کاته زور
به خیرایی و که میکش نارححت وتی ده یزانی که له
گه ره ک به خراپه باسم ده که ن، چونکه دایکم خستوته
خانه ی به سالآچووان، به لام ده یناسیم و ده یزانی که من
دایکم زور خوش ده ویست. وتم تا ئیستاش نازانم بوچی
هه ستم به وه نه کردو وه له م باره یه وه به خراپه قسه م
له سه ر ده که ن، له کاتیکدا هه ستم کردو وه خانه ی
به سالآچووان شتیکی سروشتییه، له بهر نه وه ی پاره ی
نه وه م نه بو وه دایکی پی به خیتو بکه م." له لایه کی دیکه ش،
وتم، ما وه یه کی زور بوو هیچی نه بوو پیم بلئ و به
ته نیاش بیزار ده بوو، سالامانو وتی به لئ. به لای که می له
خانه ی به سالآچووان هاوړئ بو خو مان په یدا ده که ین."
پاشان داوای لیبور دنی کرد. ده یه ویست بخوائ. ژیانیشی
ئیستا گورابوو و زوریش نه یده زانی له مه ودوا چی ده کات.

له وهتهی دهیناسم، بو یه که مجار به بزووتنه وهیه کی خیرا
دهستی بو دریژ کردم ته وقه م له گهل بکات، هه ستم به
تویژه کانی پیستی کرد. پیش نه وهی بروات، که میک
زهردهی هاتی و وتی: "هیوادارم نه مشه و هیچ سه گیک
نه وهری، چونکه هه میشه له و باوه رهم نه وهی منه."

یه کشه ممه، بۆ له خه و هه لسان ئازارم هه بوو و ده بووایه ماری بانگم بکات و هانم بدات. چونکه ده مانویست زوو مه له وانی بکهین، بۆیه نانمان نه خوارد. هه ستم ده کرد ته و او به تالم و که میکیش سه رم ژان ده کات. جگه ره که م تامیکی تالی هه بوو. ماری گالته ی پیکردم گوايه "سه ریکی تازیه دارم" هه یه. کراسیکی خامه کی سپی پۆشیبوو و قژیشی به ره لا کردبوو. پیم گوت جوانه، له خوشییان پیکه نی.

ویپرای دابه زین له ده رگای پامۆندمان دا. وه لامی داینه وه که داده به زئی. له ناو جاده که، له بهر ماندویتییم و هه روه ها له بهر ئه وه ی په نجه ره کانیشمان نه کردبووه، رۆژه که ش هه ر له زوو یکه وه پر له خۆر بوو، وه ک شه قازله یه ک پیمکه وت. ماری له شادمانییان هه لده به زییه وه و بی وه ستان ده یگوت رۆژیکی خوشه. هه ستم کرد باشترم و برسیشمه. به ماریم گوت جاننا مشه ما که م پیشان بدات، که دوو مایۆکه و په شته مالیکی له ناو دانابوو. له

چاوه رېکردن شتيكى ديكه مان نه بوو و گويمان لېبوو
رايموند دهرگاكي داده خست. پاتوليكى شين و كراسيكي
نيو قولى له بهر بوو. به لام كلاويكي حه سيريى له سهر
نابوو، ئەمەش ماری به پيکه نين هینا، مه چه که کانی له ژير
مووی رهش زور سپی ده چوونه وه. که ميک بيزم ليى
بووه. ويراى دابه زين فيکه ي لیده دا و وا پیده چوو دلخوش
بيت. پتي وتم: "سلاو، پيره" به "مه دموازيل" يش بانگی
ماری کرد.

رؤزی پيشوو به يه که وه چووبووينه کوميسارييه،
که واهيم بوی دابوو که ژنه که رايموندى "فريوو" دابوو.
مه سه له که به ناگادار کردنه وه ي رايموند کوتايى پيهات.
گرينگيشيان به شايه دييه که ي من نه دا. له بهر دهرگا، له گهل
رايموند قسه مان کرد، پاشان بزيارمان دا ئوتوبووس
بگرين. ليوار دهریا زور دوور نه بوو، به لام بهم چه شنه
خيترتر دهرؤيشتين. رايموند لهو باوه رهدا بوو
هاورپيه که ي دلخوش ده بيت ئەگه ر بمانينيت زوو بگهين.
خه ريك بوو دهرؤيشتين، له ناکاو رايموند ئاماژه ي بو
کردم ته ماشاي به رانبه ر بکه م. گروپيک عه ره بم بينى
پشتيان به دهرگای دوکانى جگه ره فرؤشه که دابوو وه.
بيدهنگ به لام به شيوه ي خويان سه يريان ده کردين، نه
زياتر نه که متر، وهک ئەوه ي ئيمه به رد يان دارى وشک
بين. رايموند پتي گوتم دووه مى لای چه پ ئەو کوره

خویه تی. دواپی که میک شله ژا. پاشان وتی، له گهل نه مهش
ماوه یه که نه م مهسه له یه کوتایی پیهاتوو. ماری زور باش
تینه ده گه یشت و داوای لیکردین مهسه له چیه؟ وتم
مهسه له نه م عه ره بانه ن شتیکیان به رانبر رایموند هه یه.
ماری ویستی یه کسه ر برۆین. رایموند خوی گرت هه و
پیکه نی و گوتی پیویسته په له بکهین.

به ره و ویستگای ئوتوبووس رویشترین، که زور دور
نه بوو و رایموند ئاگاداری کردمه وه که عه ره به کان له
دوامان نین. ئاورم دایه وه. به رده وام له هه مان شوین
بوون و به هه مان بیباکی ته ماشای نه و چنگایه یان ده کرد،
که به جیمان هیشت. ئوتوبووسمان گرت. دیار بوو رایموند
ته واو ئارام ببوو و له نوکته گیرانه وهی خوی بو ماری
نه ده وه ستا. هه ستم کرد ماری هه ز له م گالتانه ده کات،
به لام هیچ وه لامی نه ده دایه وه. جار به جار به پیکه نینه وه
سه یریکی ده کرد.

له لیواری شاری جه زایر دابه زین، که نار ده ریا زور له
ویستگای ئوتوبووس دور نییه. به لام ده بووایه بانیکی
بچکوله بترین که ده یروانییه ده ریا، پاشان تا که نار که لیژ
ده بووه. بانه که به به ردی زهره و گوله کتیویله ی سپی ژیر
شینایی توندی ئاسمان داپوشرابوو. وهک یارییه ک، ماری
جانقا مشه ماکه ی به هیز له لاسکی گوله کان ده دا و
بلاوه ی پیده کردن. به ناو ریزه فیلا بچکولانه کاندایه تپه رین،

که به په رښنی سهوز یان سپی دهور درابوون، ههنديکيان له گهل بانيزهکانيان به دارگهزهکان شاردرابوونه وه، ههنديکی دیکهش پرووت له ناو بهردان. پيش ئه وهی به دامه نی بانه که بگهین، ده توانرا دهريای نارام و دوورتر به رزه خيکی به ردینی خه والووی ناو ئاوی پروون ببینری. دهنگی کزی مؤتورپک به ناو هه وای هیمن تا لای ئیمه به رز بووه. له زور دووره وه گهمییه کی بچکوله مان به ئاسته م بینی، که به ره و پيشه وه له سهر دهريای بریسکه دار دهرویشته. ماری چند دانه یه ک گوله سو سنه ی ناو ته پکه کانی چنی. له و نشیوه ی که تا لیوار دهريا داده به زی، بینیمان پيش ئیمه چند مه له وانیکي لییه.

هاورپیه که ی رایموند له ناو خانوویه کی دارین له وسه ری لیوار دهريا ده ژیا. خانووه که پشتی به تاشه به رده کانه وه نووسابوو، ئه و ئه ستووندانه ی له پيشه وهش رایانگرتبوو، له ناو ئاو بوون. رایموند ئیمه ی به هاورپیه که ی ناساند. ناوی ماسون بوو. پیاویکی بلند و چوارشانه و تیکسمرپاو بوو له گهل ژنیکی خرکیله ی ژیر، که له قسه کردندا شیوه ی پارسی هه بوو. ماسون یه کسه ر پتی وتین بجه سیننه وه و بو نیوه رپوش ماسی سووره وه کراو هه یه، که هه ر ئه مرپو به یانی راوی کردووه. پیم گوت خانووه که ی زور جوانه، وتی شه ممه و یه کشه ممه و گشت رپوژانی پشوو لیړه به سهر ده به م. پاشان وتی "له گهل ژنه که م، باش

دهگونجيين". دروست لهم كاتهش ژنهكهي لهگهل ماري
پيدهكهنى. رهنكه بو يهكه مجار بيت، به راستى بيرم له
ژنهينان كردهوه.

ماسون دهيهويست بچيته ناو ناو، بهلام ژنهكهي و
رايموند نهدههاتن. ئيمه ههرسيكمان دابهزين، ماري يهكهي
خوي خسته ناو ناو، بهلام من و ماسون كه ميک
چاوهريمان كرد. ماسون به هيمني قسهي دهکرد و تيبيني
ئهوهم لبي کرد، وهک خوويهک ئاخاوتنهکاني بهم رستهيه
تهواو دهکرد: "بهلکو زياتريش دهليم". ههتا ئه و کاتانهش
که هيچي نهدهخسته سهر ماناي رستهكهي، دووبارهي
دهکردهوه. دهربارهي ماري پي و تم: "سهرنجراکيشه،
بهلکو زياتريش دهليم، دلگيره". پاشان چيتر سهرنجي ئه م
خووهي ئهوم نه دا، چونکه خهريکي خوهرهکه بووم که
خوشي پيدهبهخشيم. لميش خهريک بوو له ژير پيم گرم
دهبوو. كه ميکي ديكهش ئارهزووي خوم بو ناو ئاوهکه
راگرت، سهره انجام به ماسونم گوت: "بچين؟" خوم خسته
ناو ئاوهکه. ئه و به هيمني هاته ناو ئاوهکه، که پييهکاني
بزر بوون، خوي پيدا دا. كه ميک به خراپ باسکه مهلهي
دهکرد، به رادهيهک به جيم هيشت تا خوم بگهيه نمه ماري.
ئاوهکه سارد بوو، منيش به مهله وانبيه که دلخوش بووم.
لهگهل ماري دوور که وتينه وه و ههستمان دهکرد له
بزووتنه وه و له دلخوشي يه کتر دهگرينه وه.

له پانتایی دهریا، خۆمان خسته سهر پشت، له سهر
 روخساری رووهو ئاسمانم، خۆر دواپهردهی ئاوین که به
 سهر دهممدا دههاته خوارهوه، لادهبرد. ماسۆنمان بینی
 دهگهپرتهوه لیوار بۆ خۆهه لخستن بهرانبهه به خۆر. له
 دوورهوه گهوره دیار بوو. ماری ویستی بهیهکهوه
 مهلهوانی بکهین. خۆم خسته دواوهی تا له باوهشی بگرم،
 ئهویش به هیزی بازووهکانی بۆ پیشهوه دهرویشت و له
 کاتیکدا من ویپرای پیکهنین یارمهتیم دهدا. ههر له
 بهیانیهوه تا ئهوکاتهی ماندوو بووم، ئهوشلپه نهرمهی
 ئاومان له دوا بوو. ئهوکاته ماریم بهجی هیشت و
 راستهوخۆ به مهله و به ههناسهدانی ریگ گهپامهوه. له
 لیوارهکه، له نزیک ماسۆن لهسهر سک خۆم دریژ کرد و
 دهموچاوی خۆم خسته ناو لمهکه. وتم "خۆش بوو"،
 ئهویش ههمان رای ههبوو. کهمیک دواتر ماریش هات. بۆ
 ئهوهی بیبینم که بهرهو ئیمه دههات، خۆم وهرگیپرا. تهواو
 خلتانی خویناووک ببوو و قژیشی خستبووه دواوه. له
 تهنیستم به رادهیهک لهشی به لهشمهوه نووساند و
 پاکشا، ههردوو گهرماییهکه، گهرمییهکهی لهشی ماری
 خۆرهکه کهمیک بۆرژاندیانم.

ماری ههژاندمی و وتی ماسۆن گهراوه لای خۆی،
 پیویسته نان بخۆین. چونکه برسیم بوو، یهکپی
 ههلسامهوه، بهلام ماری پیی گوتم له بهیانیهوه تا ئیستا

ماچم نه کردووہ. راستی دہ کرد، ہہلبہت منیش ئارہ زووم
 لیووو. وتی "وہرہ ناو ئاو". بو ئوہوی خویمان بہ یہ کہم
 شہ پؤلہ گچکہ کاندہ بدہین، رامان کرد. دوا ی ئوہوی کہ میک
 مہلہ مان کرد، ماری خو ی پیوہ نووساندم. بہ پیئہ کانم
 ہہستم بہ پیئہ کانی کرد و حہزم چووئی.
 کہ گہ راینہوہ ماسون بانگی دہ کردین. وتم زور برسیمہ،
 ئویش راستہ وخو بہ ژنہ کہی گوت کہ منی بہ دلہ. نانہ کہ
 زور خوش بوو. بہ شہ ماسی خو م ہہلوشی. پاشان
 گوشت و پتاتہی سوورہوہ کراویش ہہ بوو. بی ئوہوی
 گفتوگو بکہین، نانمان دہخوارد. جار بہ جار ماسون
 شہرابی دہخواردوہ و بی وہستانیش بو منی تیدہ کرد. لہ
 کاتی قاوہخواردنہوہ سہرم کہ میک گران بوو و
 جگہ رہیہ کی زورم کیشا. من و ماسون و رایموند
 بریارمان دا بہ پارہی ہاوبہش مانگی ئاب لہ کہ نار دہریا
 بہ یہ کہوہ بہ سہر بہرین. لہ ناکاو ماری پیی وتین: "ئایا
 دہزانن سہعات چہندہ؟ یانزہونیوہ. " گشتمان سہرسام
 ببووین، بہ لام ماسون وتی زور زوو نانمان خواردووہ،
 ئہمہش سروشتییہ، چونکہ کاتی نانخواردن ئو کاتہ بوو،
 کہ برسیمان بوو. نازانم بوچی ئہمہ ماری بہ پیکہنن
 ہینا، وا ہہست دہ کہم کہ میک زوری خواردبووہ. ماسون
 داوای لی کردم ئایا دہمہوی لہ گہل ئو لہ لیوار دہریاکہ
 پیاسہ بکہم. "ہہردہم ژنہ کہم دوا ی نانخواردن

سەر خەویک دەشکینی، بەلام من حەز لەمە ناکەم. دەبی
پیاسە بکەم. هەردەم پێی دەلیم ئەمە بۆ تەندروستی
باشترە. بەلام سەرەرای ئەمانەش، ئەمە مافی خۆیەتی.
ماری وتی دەمینیتەووە تا یارمەتی خانم ماسۆن بدات لە
شووشتنی قاپ و قاچاخ. پارسییە بچکۆلەکش وتی بۆ
کاری لەم جۆرە دەبی پیاوەکان بخرینە دەرەو. ئیمەش
هەرسیکمان دابەزین.

هەتاو تا رادەیهک بە شاقوولی دەکەوتە سەر لم،
دەرخشانەوێشی لەسەر پرووی دەریا لە رادەبەدەر بوو.
کەسی دیکە لەسەر لیوار نەبوو. لە خانووەکانی لیوار
بانەکه که دەپروانییە دەریا، دەنگی لیکدانی قاپ و
چەتالمان دەبیست. لەبەر گەرمایی تاشە بەردەکان که لە
زەوی هەلەستا، بە ئاستەم هەناسەمان بۆ دەدرا. بۆ
دەستپیکردن، رایمۆند و ماسۆن دەربارەیی هەندی شت و
هەندی خەلک قسەیان دەکرد من نەمدەناسین. تیگەیشتم
که ماوێهێکی زۆرە یەکتەر دەناسن و سەردەمیکیش کەمی
بە یەکەوێ ژیاون. بەرەو ئاوێکە پۆیشتین و بە لیواری
دەریا شۆر بووینەووە. هەندی جار، شەپۆلیکی دیکە
دریژتر لەمانەیی دیکە دەهات، سۆلە خامەکییەکەیی تەر
دەکردین. بیرم لە هیچ نەدەکردەووە چونکە لەبەر هەتاوی
سەر سەری پووتەم خەوآوو بووم.

لهو دهمه دا، راي موند شتيكي به ماسون گوت، باش گويم
لينه بوو. به لام له هه مان كات، له وسه ري كه نار ده ريا و
زور دوور له ئيمه بينيم، دوو عه ره ب به جليكي شيني
كاره وه به ره و روومان دين. سه يري راي موندم كرد و پي
وتم: "خويه تي." له رويشتني خومان به رده وام بووين.
ماسون وتي چون توانيويانه تا ئيره به دواماندا بين.
ئه وه م به خه يالدا هات رهنگه ئيمه يان به خو و جانتاي
ليوار ده ريا بينيبي ئوتوبووسمان گرتووه، به لام هيچم
نه وت.

عه ره به كان له سه رخو ده هاتنه پيشه وه، ته واويك نزيك
بوونه وه. ئيمه رويشتني خومان تيك نه دا، به لام راي موند
وتي: "ئه گهر دهمه قالي دروست بوو، ماسون تو، دووهم
ده گري، منيش، خه ريكي ئه وه ي تر ده بم. توش مورسو،
ئه گهر يه كيكي ديكه بگات، ئه مه يان بو تويه." وتم "به لي"،
ماسون ده سته كانى خسته گيرفانى. پيم وابوو لمي داغبوو
ئه و دهم سوور ده چيته وه. به ههنگاوى ريك به ره و
عه ره به كان ده رويشتين. ماوه ي نيوانمان ورده ورده كه م
بووه. كاتي كه چند پيهك كه وتينه به ران بهر يه كترى،
عه ره به كان وهستان. من و ماسون ههنگاوه كانمان هيمنتر
كرده وه. راي موند راسته وخو به ره و ئه وه يان چوو، كه
كيشه ي له گه ل هه بوو. ئينجا راي موند يه كه م جار لي دا و
يه كسه ر بانگي ماسوني كرد. ئه ويش به ره و رووي

ئەمەيان چوو، كە سەرەتا بۆيان ديارى كردبوو و دوو جار بە ھەموو ھیزی خۆى لىي دا. عەرەبەكە بەسەر سەك كەوتە ناو ئاوەكە و چەند چركەيەك بەم چەشنە ماوە، بلقى ئاو لە دەورى سەرى دەردەچوو. لەم ماوەيە رايۆنديش لەمەى ديكەى دا، دەموچاوى بە خوین ھىنابوو. رايۆند رووى لە من كرد و وتى: "دەبينى ئىستا چى ليدەكەم؟" ھاوارم كرد: "ئاگادار بە، چەقوى پىيە؟" بەلام كار لە كار ترازابوو بازووەكانى بريندار ببوون و دەميشى شەق ببوو.

ماسۆن چوو پيشەو. بەلام عەرەبەكەى ديكە ھەلسابۆو و خۆى لە پشت چەقو بە دەستەكەو نابوو. ئيمە جورئەتمان نەكرد بجووليينەو. بە ھىمنى بى ئەوھى سەرنجمان لەسەر ھەلگرن و بە چەقورگرتن كشانەو. كە بينيان ماوەيەكى زور لە نيوانمانە، زور بە خىرايى رايان كرد، تا ئەو دەمەى لەبەر ھەتاو ماوويناو و چەقىبووين، رايۆند بازووى بيزھينەرەوھى بە خوینی توند گرتبوو.

ماسۆن يەكسەر وتى دكتورىك ليرە ھەيە، يەكشەممانى خۆى لەسەر بانەكە بەسەر دەبا. رايۆنديش ويستی راستەوخو بچیت. بەلام ھەر جارىك كە قسەى دەكرد، خوینی برينەكەى لە دەمى بلقى دەكرد. خۆمان خستە بنبالى و بە زووترين كات ھاتينەو ناو خانووەكە. لەوى رايۆند وتى برينەكەى ئىجگار وا نىيە، دەتوانى بچیتە لای

دکتور.. له گهل ماسون روښت و منيش مامه وه تا نه وهى
رووى داوه بو ژنه کاني روون بکه مه وه. خانم ماسون
دهگريا و ماريش رهنګى زهره ببوو. هرچى من بووم،
نهم روونکرده وهيه هه راسانى دهکردم. سه رهنجام بيدهنگ
بووم و ويراى ته ماشاکردنى دهريا جگه رهم کيشا.

نزيکهى سه عات يه کونيو بوو راي موند و ماسون هاتنه وه.
راي موند بازووى به سترابوو و پلاستيکيکى پزيشکيشى به
لاده ميبه وه بوو. دکتور پيى وتبوو هيچ نيبه، به لام نه و
زور گرفتار دهاته بهرچاو. ماسون ههولى دا به پيکه نينى
بينى، به لام قسهى نه دهکرد. کاتى که وتى داده به زم بو
سه ر که نار، وتم بو کوى دهچيت؟ من و ماسونيش وتمان
له گه لت ديين. که چى، تو وره بوو و جوينى پيدايين. ماسون
وتى پيوست ناکات ناچارى بکه يين. له گهل نه مهش من به
دوايدا چووم.

ماوهيه کى زور له سه ر که نار روښتتين. نه و ده مه هه تاو
گه رميبه کهى گيژکه ر بوو و له سه ر لم و رووى دهريا
پهرش ده بوو. هه ستم کرد راي موند ده زانى دهچيته کوى،
به لام بيگومان نهم بيره هه له بوو. له مسه رى که نار،
سه رهنجام گه يشتینه کانيله يه ک که له پشت تاشه به رديک
له ناو له که هه لده قوولا. ليړه، توشى دوو عه ره به که
بووينه وه. هه ر به جلى کارى شينى چه وريانه وه
راکشابوون. هيمن و به خته وهر ده هاتنه بهرچاو. گه يشتتى

ئىمە ھىچ شتىكى نەگۈرى. ئەوھى لە رايىمۇندى دابوو،
بىدەنگ سەيرى دەکرد. ئەوھى تر بى وەستان فووى لە
قامىشىكى بچكۆلە دەکرد، وىپراى سەيرکردنى سى نۆتى لە
قامىشەكە دەردەھىنا و دووبارەى دەکردەوھ.

لەم ھەموو ماوھىيە، لە ھەتاو و لە كپى و لە خورە
نەرمەكەى كانىلەكە و سى نۆتەكە زياتر شتىكى تر نەبوو.
پاشان رايىمۇند دەستى بو ئەو گىرفانە برد، كە دەمانچەى
تىدا بوو، بەلام ئەو يتر نەجوولايەوھ و بەردەوام سەيرى
يەكتريان دەکرد. تىبىنى ئەوھم كىردبوو ئەوھى نايەكەى
لىدەدا، پەنجەى پىيەكانى زۆر لىك دوور بوون. رايىمۇند
بى ئەوھى چاوى لەسەر ھەلگىرى پىي گوتىم: "بىكوژم؟"
بىرم كىردەوھ ئەگەر بلىم نا، دەورووژى و ھەر بە تەنيا بە
دلىنبايەوھ تى دەگىت. تەنيا وتىم: "ھىشتا قسەى لەگەل
نەكىردووى، كارىكى ناپەسندە بەم جوړە تى بگىت."
جارىكى دىكەش خورەى نەرمى ئاوەكە و دەنگى نايەكە لە
دلى بىدەنگى و گەرمایى بەرز بوونەوھ. دواى رايىمۇند
وتى: "كەواتە، جوینی پىدەدەم كە وەلامى دايەوھ
دەيكوژم." منىش وتىم: "ئەمەيە، بەلام ئەگەر چەقۇيەكەى
دەرنەھىنى تۆ ناتوانى بىكوژىت." خەرىك بوو رايىمۇند
كەمىك ھەلدەچوو. ئەوھى دىكە بەردەوام ئامىرەكەى
دەژەنى و ھەردووکیان بە وردى چاودىرىى ھەموو
جوولەيەكى رايىمۇندیان دەکرد. بە رايىمۇندىم وت "نەخىر،

تهن به تهن رووبه روویان به وه و ده ماچه که شت بده به
من. ئەگەر ئەوهی دیکه بێته پیشه وه، یان چه قویه که ی
دهربینی، لئی دهدهم.

کاتی که رایموند ده مانچه که ی دامی، هه تا وه که به سه ریدا
خشی. له گه ل ئەمه ش هیشتا له جیگای خۆمان بی جووله
وه ستابووین وهک ئەوهی هه موو شتیک له ده وره به رمان
داخرابی. بی چاوداگرتن سهیری یه کترمان ده کرد و
هه موو شتی لیڤه له نیوان ده ریا و لم و هه تاو و بیدهنگی
نای و ئاوه که دا ده وه ستا. له م ساته بیرم له وه کرده وه که
ده توانی تی بگرم یان تی نه گرم. به لام له ناکاو،
عه ره به کان کشانه وه، خویان له پشت تاشه به رده کان بزر
کرد، من و رایموندیش هاتینه وه سه ر پنی خۆمان. وا
پیده چوو رایموند هیمنتر بیت و باسی ئوتوبووسی کرد بو
گه رانه وه.

تا لای خانووه که له گه لی گه رامه وه، که ئەو به په یژده که
سه رده که وت، من له به رده م یه که م پایه وه ستام، سه رم پر
له هه تاو بوو، بیتاقت بووم له به رانه ر ئەو ره نه جی
ده بی بو سه رکه وتنی په یژده که داره که بیده م و جاریکی
دیکه بچم له گه ل ژنان دانیشم و گفتوگو بکه م. به لام
گه رماییه که ش ئەمه نده به هیز بوو، زۆرم پی زه حمه ت بوو
له ژیر ئەم بارانه کویرکه ره که له ئاسمان داده به زی، بی
جووله بمینمه وه. مانه وه لیڤه یان رویشتن، هه لبه ت یه ک

ئەنجامى ھەيە. دواى چركەيەك گەرەمەو ھە سەر كەنار و دەستم بە رۆيشتن كردهو.

لەسەر لم ھەمان درەخشانەو ھى سوور ھەستى پىدەكرا، دەريا بە ھەناسەدانە خىراكانى و بە وردەشەپۆلەكانى ماندوو ببوو و تەنگى پىھەلچنرابوو. بە ھىمنى بەرەو تاشە بەردەكان دەرويشتم و ھەستم دەكرد لەژىر ھەتاو ھەكە نىوچەوانم ئەستووور دەبىت. ئەو ھەموو گەرمىيە دەكەوتە سەر من و دژايەتتى بەرەو پىشچوونى منيان دەكرد. ھەر جارەش كە ئەو ھەناسە گران و گەرمەيە بەر روخسارم دەكەوت، ددانم دەقرساند، لە ناو گىرفانەكانى پانتۆلەكەم قامكى دەستەكانم ويك دەھيتانەو، بە ھەموو لەشمەو بەرەو ئەو دەچووم بەسەر خۆر و ئەو سەرخۆشيبە خەستەي كە بەسەرى دەرژاندم، سەرکەوم. لەگەل ھەر شمشىرىكى رووناكى كە لە لەمەكە يان لە سەدەفىكى سېى بوو ھەو يان لە پارچەيەك شووشەو دەھات، شەويلاگم ويك دەھاتنەو، ماوہيەكى زۆر رۆيشتم.

لە دوورەو ھە كۆمەلە تاشەبەردە رەشە بچكۆلە دەورەدراو ھەكەم بە خەرمانى كوئىركەرى رۆشنايى و غوبارى دەريا دەبىنى. بىرم لە كانىلە فىتكەكەي پشت تاشەبەردەكە دەكردەو. ھەزم دەكرد خورەي ئاوەكە ببىستەو، لە ھەتاو ھەلبىم، لە كۆشش و گريانى ژن را بكەم، دوايش ھەزم دەكرد سىبەر و ئاسوودەيى

بدۆز مه وه. به لام كاتى نزيكتر بوومه وه، بينيم نه و كورهي
كيشه ي له گه ل راي موند هه بوو دووباره هاتوته وه.
به تهنيا بوو. له سهر پشت راکشابوو، دهست له ژير مل،
نيوچه وان له بهر سينه ري تاوير و ته واوي له شيش له بهر
خور. جله شينه كه ي له بهر كه رمايي دوو كه لي لي هه لده ستا.
كه ميک سهرم سوورما. بو من نه م مه سه له يه کوتايي
پيهاتبوو، بي بيرکردنه وهش له نه و هاتبوومه ئيره.
هه ركه مني بيني، كه ميک خوي قيت کرده وه و دهستي
خسته گيرفاني. منيش، به شيويه يه كي سروشتي،
ده مانچه كه ي راي موندم له گيرفاني چا كه ته كه م گوشي.
سه رله نوي، بي نه وه ي دهستي له گيرفاني ده ربيئي كه ميک
خوي بو دواوه كشانده وه. ته واويك له و دوور بووم،
نزيكه ي ده دوانزه مه تريک. له نيوان پيلووه نيوه
داخراوه كاني هه نديجار ده متواني نيگا كاني هه ليينم. به لام
زياتر شيويه كه ي له بهر چاوم له نيو هه واي گرگرتوو
سه ماي ده كرد. دهنگي شه پوله كان هيشتا وهك له نيوه رو،
ته مبه لتر، خاوتر بوون. هه مان خور، هه مان رو شنايي
له سهر هه مان لم بوو، كه لي ره دريژ ده بووه. پيشتر، دوو
سه عات بوو چيتر روژه كه هه لنه ده كشا، دوو سه عات بوو
روژه كه له ناو ئوقيانووسي كانزاي كولاو له نگره ي خوي
گرتبوو. چونكه بي وهستان ته ماشاي عه ره به كه م ده كرد،

چره هه لميكي گچكه به ئاسودا تيپهري، له ئاستي نيگام
 ههستم به په له يه كي رهش كرد.
 بيرم له وه كرده وه كه ته نيا خو سوو پراننده وه و گه رانه وه م
 هه يه بيكه م و ئه م مه سه له يه ش ته واو ده بيت. به لام
 ته واوي كه ناري هه ژاوي بهر خوړ له پشتم په له ي ده كرد.
 چهند پييه ك به ره و كانيله كه چوومه پيشه وه. عه ره به كه
 نه جوو لاوه. سه ره راي ئه مانه ش، هيشتا ته واويك دوور
 بوو. رهنگه له بهر سي به ري سه ر روخساري بيت كه
 ديمه نيكي پي كه نيناوي هه بوو. كه ميك چاوه ريم كرد. تيني
 هه تاو روومه ته كاني گرتبووم، ههستم كرد چهند دلويك
 ئاره قه له سه ر برؤكانم كو ده بنه وه. هه مان خوړي ئه و
 رؤژه بوو كه دايكم تيايدا ناشت، وهك ئه و رؤژه، به
 تايبه تي نيوچه وانم ئازاري ده دام و ته واوي هه ناوم به
 يه كه وه له ژير پيست لييان ده دا. له بهر ئه م گه رماييه
 به هيژه كه له سه ره وه ي تا قه تي من بوو، هه نكاويكم بو
 پيشه وه نا، بيگومان ده مزاني چوونه پيشه وه وه بي مانايه،
 به جيگورين ناتوانم خو م له خوړ رزگار بكه م. به لام
 پييه ك، ته نيا پييه كم بو پيشه وه هه ليتا. به لام ئه م جاره، بي
 ئه وه ي خوړي قيت بكاته وه، عه ره به كه چه قويه كه ي له
 گيرفاني ده رهينا و له بهر هه تاوه كه بو ي راگرتم. رووناكي
 له سه ر رووي چه قويه كه په رش بووه وه، ئه مه ش وهك
 تيغيكي ئيجگار رو شني دريژبوو ده گه يشته نيوچه وانم. له

هه مان چرکه، ئارهقه کۆبووهوهکهی سهر برۆکانم به
جاریک پژانه سهر پیلوووهکانم و به پهردهیهکی شیدار و
ئەستوور دایانپۆشی. له بن ئەم پهردهی فرمیسه و
خوێیهدا چاوهکانم کویر ببوون. له دهرزییهکانی ههتاو
لهسهر ئەنیهم زیاتر ههستم به هیچ شتیک نهدهکرد، بی
جیاوازیکردن، شمشیری رۆشناییش بهردهوام له پینشم له
چهقویهکه دهرژایه سهرم. ئەم شمشیره سووتینهره
برژانگهکانی دهسووتاندم و چاوه پر له ئازارهکانی
دهپشکنیم. لهم کاتهدا بوو ههموو شتیک له رزی. دهریا
ههناسهیهکی قوول و دهگمهنی لیوه هات. ههستم کرد
ئاسمان به ههموو فراوانی خۆی شهق دهبیست و ئاگر
دهباری. تهواوی بوونم لیک راکشاه و قامکم تهواو له
دهمانچهکه گیر کرد. په لاپیتکهکه بهرله بوو، دهستم له
سکی بیگریی دهسکی دهمانچهکه دا و لیتره، له ناو
سه دایهکی وشک و کهرکه ههموو شتیک دهستی پیکرد.
ئارهقهکه و ههتاوم له خۆم دوور خستهوه. تیگه ییستم که
هاوسهنگی رۆژهکه و بیدهنگیه تاییهتییهکهی که نارهکه
له ناو برد، که لێی بهختهوه ر بووم. ئینجا، چوار جاری
دیکهش گوللهم له جهستهیهکی بی جووله گرت و بی
ئوهی لێی دیار بن، دهچوونه ناوهوهی. ئەمەش وهک
چوار تهقهی کورت بوون، که به دهرگای بهدبهختیهوه
نان.

به‌شبی دوووم

راسته و خو دواى گيرانم، چەند جارێک لیکۆلینەوهم لەگەڵ
کرا. بەلام زیاتر لیکۆلینەوهمیەک بوون دەربارەى ناسنامە
و زۆریان نەدەخایەند. یەكەم جار لە کۆمیساریە، وا
پێدەچوو مەسەلەى من سەرنجى کەس رانەکیشتى. هەشت
رۆژ دواتر، بە پێچەوانەو، حاکمى لیپرسینەو بە
فزولییەو سەیری کردم. بەلام بۆ دەستپێکردن، تەنیا
داواى ناو و ئەدریس و کار و شوین و جیگای لە
دایکبوونمى کرد. پاشان ویستی بزانی ئایە پارێزەرێکم بۆ
خۆم گرتوو. وتم نەمگرتوو، ئینجا بۆ ئەوێ بزانی زۆر
پتویستە پارێزەرێکم هەبیت، پرسیارم لیکرد. وتى:
"بۆچی؟" وەلامم دایەو کە مەسەلەى خۆم گەلیک سادە
دەبینم. بە خەندەو گوئى: "ئەمەش رایەکە. لەگەڵ ئەمەش،
ياسامان لە پیشە. ئەگەر ئیو پارێزەر هەلنەبژیرن، ئیمە
یەکیک بە رەسمى دەستنیشان دەکەین." هەستم کرد

شتیکی زور له بار و گونجاوه که عه داله ت نه م کارانه ی
 گرتوته نه ستوی خوی. هه مان شتم پیگوت. نه ویش سه ری
 بو له قاندم وتی یاسا به ریکوپینکی دارپژراوه.
 سه ره تا به گرینگم وهرنه گرت. له ژوورینکی پر له په رده
 پیشوازی لیکردم، له سه ر میزه که ی چرایه ک هه بوو
 تیشکه که ی ده که وته سه ر کورسییه ک، که بو ی
 ده ستنیشان کردم لئی دانیشم، خوشی له تاریکییه که دا
 مایه وه. پیشتر وه سفیکی له م جوهره م له کتیبان خویندبووه
 و هه موو نه مانه م وه ک وازییه ک ده هاته بهرچاو. دوا ی
 گفتوگو یه که مان به پیچه وانه وه، ته ماشام کرد پیاوینکی
 سیما ناسکم بینی، دوو چاوی شینی گه وره ی تاری،
 سمیلینکی بوری دریژ و پرچینکی پری مه یله وسپی. زور
 ژیر ده هاته بهرچاوم و له هه مووشی گرینگتر، سه ره پای
 هه ندی جووله ی نائیرادیی ده می، دلگیر بوو. له ده رچوون،
 ویستم بچم دهستی بگوشم و توقه ی له گه ل بکه م، به لام
 دوا یی زوو به بیرم هاته وه، که من مرؤقیکم کوشتوووه.
 رۆژی دوا یی، پاریزه ریک هاته زیندان بمبینی. بچکۆله و
 خر بوو، ته واو گهنج، به وردی پرچی خه واندبوو.
 سه ره پای گه رماییه که (من کراسینکی نیوقۆلم له بهر بوو)
 چاکه ت و پانتۆلینکی تاریک، یه خه نوشتاوه و بوینباغینکی
 عه نتیکه ی دامه دامه ی گه وره ی رهش و سپیی له بهر بوو.
 نه و جانتایه ی که له بنهنگلی هه لگرتبوو، له سه ر

تهخته که می دانا و خوی پیشکش کردم و پیی وتم له
 دوسییه که می منی کولیوه ته وه. مهسه له می من ئالوزه، به لام
 نه گهر باوه ری پیبکه م، نه و گومانی له سه رکه وتن نه بوو.
 سوپاسم کرد و پیی وتم: "ده با بچینه ناو دلی بابه ته که."
 له سه ر تهخته که دانیشته و بو ی پروون کردم وه که
 زانیاریان له سه ر ژیانی تاییه تیم وه رگرتوو ه. زانیبوویان
 که به م زووانه دایکم له خانه می به ساللاچووانه وه مردوو ه.
 پاشان له مارینگو لیکولینه وه یان کردبوو. لیکوله ره وه کان
 نه وه یان به ده ست هینابوو که له رۆژی ناشتنی دایکم
 "هستیار نه بوویمه". "پاریزه ره که م وتی تیده گهن، نه م خاله
 که می که هه راسانم ده کات داوات لیبکه م، به لام زور گرینگه.
 نه گهر هیچ نه دوزمه وه بو وه لامدانه وه، ده بیته به هانه می کی
 زل بو تاوانبار کردن." ده یویست یارمه تی بده م. داوای
 لیکردم ئایه نه و رۆژه ئازارم هه بووه. نه م پرسیاره م زور
 پی سه یر بوو، من بو خوم زور هه راسان ده بووم نه گهر
 بمکردایه. هه روه ها وتم ماوه یه که که می که عاده تی نه وه م
 بزر کردوو ه پرسیار له خوم بکه م و زوریش پی م
 زه حمه ته زانیاری بده می. بیگومان دایکم زور خوش
 ده ویست، به لام نه مه هیچ مانایه کی نییه. گشت که سیکی
 ساغ و سه لامه ت که م و زور به ئاواتی مه رگی نه وانه می
 خوشیان ویستوو ه، بوونه. لیره دا، پاریزه ر قسه می پییریم
 و زور شله ژاو هاته به رچاو. به لینی لیوه رگرتم نه له کاتی

دادگایى نه له پيش حاكمى لپرسينه وه ئه مه نه ليم. ئينجا
بوم پروون كرده وه كه من سروشتيكي وام هه يه زور جار
پيوسته فيزيكييه كانم هه ستوسوزم هه راسان ده كه ن.
رؤژى ناشتنى دايكم زور ماندوو بووم، خه وم ده هات. به
را ده يه ك، هه ستم به وه نه كردوو چى پرووى داوه. ئه وه ي
به دلنيايييه وه ده متوانى بيليم، ئه وه يه حه زم ده كرد دايكم
نه مردبايه، به لام پاريزه ره كه م دلخوش نه بوو، وتى:
"ئه مه نده به س نيه".

پاريزه ر بيري كرده وه. پرسيارى ليكردم ئايه ده توانم بليم
ئه و رؤژه به سهر هه سته سروشتييه كانم زال بوومه. وتم:
"نه خير، چونكه ئه مه هه له يه." به چاويكى سه ير ته ماشاى
كردم، وه ك ئه وه ي قيزى به ينمه وه. تا را ده يه ك به
شه رانگيزى پى وتم له هه موو حاله تيكداهه ريوه به ر و
فه رمانبه ره كانى خانه ي به سالاچووان وه ك شاهيد گوئيان
ليده گيرى و ئه مه ش روليكي زور پيسى بو من هه يه."
سه رنجيم بو ئه وه را كيشا كه ئه م مه سه له يه هيج
په يوه ندييه كى به كاروبارى منه وه نيه، به لام ئه و ته نيا
وه لامى ئه وه ي دامه وه، كه دياره من قه ت په يوه نديم له گه ل
ده زگاي عه داله ت نه بووه.

پاريزه ر به سيمايه كى تووره وه رويشت. ويستم
بيگيرمه وه، بوى پروون بكه مه وه كه دلگيرى ئه وم
مه به سته، نه ك بو ئه وه ي باشتر به رگريم ليكا، به لكو،

ئەگەر بتوانم بیلیم بە شیۆهیهکی سروشتی. بە تایبەتی،
 ھەستم دەکرد دەیخەمە باریکی نەگونجاو. تیم نەدەگەشت
 و کەمیک لۆمەیی دەکردم. حەزم دەکرد بۆ بسەلمینم کە
 منیش وەک ھەموو خەلکێکم، بە راستی وەک ھەموو
 خەلک. بەلام ئەم شتانە گشتی، لە قوولاییدا، سوودیکی وا
 گەورەیان نەبوو، منیش لەبەر تەمبەلی وازم لێھێنان.
 ماوەیەک دواتر، بردمیانەوہ پیش حاکی لێپرسینەوہ.
 سەعات دووی پاشنیوہرۆ بوو. ئەمجارە، بیرۆیەکەیی پر لە
 پرووناکی بوو، پەردەییکی تەنک بە ئاستەم تەشقی
 پرووناکییەکەیی شکاندبوو. زۆر گەرم بوو. ئاماژەیی
 دانیشتنی بۆ کردم و بە لوتفیکی زۆرەوہ پێی گوتم
 پارێزەرەکەم لەبەر "ھۆیەکی ناگەھان" نەیتوانی بیئت. بەلام
 من مافی ئەوہم ھەبوو وەلامی پرسیارەکانی نەدەمەوہ
 چاوہرێی بین تا پارێزەرەکەشم ئامادە دەبیئت. وتم دەتوانم
 بە تەنھا وەلامی بدەمەوہ. بە پەنجە پلاکیکی لەسەر
 میزەکە داگرت. نووسەرێکی گەنج (نووسەری مەحکەمە)
 ھات بە رادەییکی نزیک لە پشتمەوہ دانیشت.
 ھەردووکمان بە ئاسوودەیی لە ناو کورسییەکانمان
 دانیشتبووین. لێپرسینەوہ دەستی پێکرد. سەرھتا پێی گوتم
 گواہ بە چەشنیک وەسفم دەکەن، کە من سروشتیکی
 بێدەنگ و داخراوم ھەییە و لەم بارەییەوہ ویستی رای من
 بزانی. وتم: "مەسەلەکە ئەوہییە من قەت شتیکی گەورەم

نىيە بىلېم. لەبەر ئەمە بىدەنگ دەبىم. " وەكو جارى يەكەم
 خەندەى ھاتى و وتى ئەمە باشتىن شتە، پاشان وتى: " لە
 لايەكى دىكە، ئەم ھىچ گرىنگىيەكى نىيە. " ئىنجا بىدەنگ بوو
 و سەيرى كردم و لەناكاو خۆى قىت كردهوہ و بو ئەوہى
 بە خىرايى پىم بلى: " ئەوہى بە لامەوہ گرىنگە، ئىوہن. "
 باش تىنەگەيشتم مەبەستى چىيە لەمە، منىش ھىچ وەلامم
 نەدايەوہ. " وتى ھەندى شت لە جوولانەوہت ھەن نايانگرم.
 دلنىام كە ئىوہ يارمەتىم دەدەن تىيانبگەم. " منىش وتم
 ھەمووى زۆر سادەيە. پەلەى لىكردم رۆژەكەى خۆمى بو
 بگىرمەوہ. ئەوہم بو گىرايەوہ كە پىشتەر بۆم گىرابوہوہوہ:
 رايمۆند، كەنار دەريا، مەلەوانى، دەمەقالى، جارىكى
 دىكەش كەنار دەريا، كانىلەكە، خۆر و پىنج تەقەى
 دەمانچە. لە ھەر رىستەيەك دەيوت: " باشە، باشە. " كە
 گەيشتمە سەر جەستە راکشاوہكە، سەرى لەقاند و وتى:
 " زۆر چاكە. " لە ئەنجامى دووبارەكردنەوہى ھەمان
 رۇودا و ماندوو ببووم و ھەستم دەكرد قەت ئەمەندە
 قسەم نەكردوہ.

پاش كەمىك بىدەنگى، ھەلساوہ سەرى و وتى دەيەوى
 يارمەتىم بدات، منى بە لاوہ گرىنگە و بە يارمەتى خۇدا
 شتىكم بو دەكات. بەلام پىشتەر، دەيوست ھىشتا ھەندى
 پرسىارم لىبكات. بى پىشەكى داواى لىكردم ئايا داىكم
 خۆش ويستووہ. وتم: " بەلى، وەك ھەموو خەلك. "

نووسه ره کهش که تا ئەو دەم به ریکی له سهر ئامیره که
 چاپی ده کرد، ده بی له لیدانی پیته کان لی تیک چووبی،
 بویه شله ژا و ناچار بوو بگه ریته وه دواوه. بهرده وام بی
 هیچ لۆژیکیکی دیار، حاکم دیسان داوای لیکردمه وه ئایا
 ههر پینج گولله م یهک له دوا ی یهک هاویشتن. بیرم
 کرده وه و روونم کرده وه که سهره تا یه کیکم هاویشتن،
 پاش چه ند چرکه یهک چوار گولله که ی دیکه. ئینجا وتی:
 "بۆچی له نیتوان ته قه ی یه که م و دووهم چاوه ریت کرد؟"
 جاریکی دیکه ش، که نار ده ریای سوور هاته وه بهرچاوم و
 له بهر خۆره که ههستم به سووتانی نیوچه وانم کرد. به لام
 ئەمجاره هیچ وه لامم نه دایه وه. به دریزایی ئەو هه موو
 بیدهنگیه حاکم شله ژاو ده هاته بهرچاو. دانیشتن، دهستی
 خسته ناو پرچی، ئانیشکی خسته سهر میزه که و خوی بو
 لای من شور کرده وه و به روخساریکی غه ریب: "بۆچی
 گولله ت له جهسته یه کی که وتوو گرت؟" لیره ش وه لامم
 نه دایه وه. حاکم دهسته کانی به نیوچه وانی داهینا و به
 دهنگیکی وشک هه مان پرسیری دووباره کرده وه: "بۆچی؟
 ده بی پیم بلین، بۆچی؟" بهرده وام بیدهنگ بووم.
 له ناکاو هه لسا یه وه، به شاقاوی گه وره به ره و گوشه یه کی
 بیرویه که ی رویشتن و چه کمه جه ی دۆلابیکی راکیشا.
 خاچیکی زیوینی ده رهینا و ویرای هاتنه وه ی به ره و رووم
 به رزی کرده وه. به دهنگیکی ته واو گۆراو و تا راده یه ک

لهرزۆك هاواری كرد: "ئایه ئەمه دەناسن؟" وتم "بەلی،
 هەلبەت." ئینجا زۆر بە خیرایی و بە چەشنیکی تیکەل بە
 سۆز وتی باوەری بە خودا هەیه، قەناعەتیشی وایە کە
 هیچ کەسێک هێندە تاوانبار نییه تا خوا نەیبەخشی، بەلام
 دەبی بۆ ئەمه تۆبە و پەشیمانی مرووف وەک مندالیک
 لیبکات کە گیانیکی بیگری هەیه و بۆ گشت کړنوشبردنیک
 ئاماده بیت. هەموو جەستەیی خۆی بۆ سەر میزەکە خوار
 کردبوو. تا رادەیهک لە سەرەوهی من خاچەکە
 دەجوولاندهوه. لە راستیدا، زۆر بە خراپی گویم بۆ بەهانه
 ئەقڵییەکەیی شل کردبوو. سەرەتا، لەبەر ئەوهی زۆر گەرم
 بوو و بیرۆیەکەشی میشی گەورەیی لیبوو و دەهاتنە سەر
 دەموچاوم، هەر وەها لەبەر ئەوهی کەمیک دەیترساندم. لە
 هەمان کات دانی پێدادهنیم کە بیمانا بوو، چونکە پاش
 هەموو شتی، تاوانبار من بووم، لەگەڵ ئەمەش درێژە
 پێدا. تا رادەیهک تینەگەیشتم کە بە رای ئەو تەنیا یەک
 خالی تاریک لە ئیعترافەکەم هەبوو، ئەویش ئەوهبوو بۆ
 لیدانی گوللەیی دووهم چاوەرپیم کردوو. ئەوهی تری زۆر
 باش بوو، بەلام لەمەیان، ئەو تیی نەدەگەیشتم.
 دەمویست پێی بلیم بۆ پێداگرتنی لەسەر ئەم خالە ئەو بە
 هەلەدا چوو: ئەم دواخالە ئەمەندە گرینگی نییه. بەلام
 قسەیی پێپریم و بۆ دواچار کە تەواو وەستابوو، لیبی
 پرسیم ئایە باوەرم بە خودا هەیه؟ منیش وتم نەخیر.

ئینجا به نه فرینه وه دانیشته. وتی ئەمه ناشی، هه موو
 که سیک باوه ری به خودا ههیه، هه تا ئەوانهش که خویان
 له رووی وهرده گیرن. قه ناعه تی ئەوه بوو و ئەگەر هه
 گومانیشی لیبکات، ژیانى هیچ مانایه کی نابى. به
 سه رسوورمانه وه وتی "ده تانه وئى، ژیانم هیچ مانایه کی
 نه بیته؟" پیم وت به رای من ئەمه په یوه ندیی به منه وه نییه.
 به لام له سه ر میزه که، له بهرچاوم خاچی مه سیحی بو لای
 من دریژ کرد و به جوړیکی گیلانه هاواری ده کرد "من،
 من مه سیحیم. له و داوای لیبور دنت بو ده کهم. چون
 ده توانی باوه ر نه هینى که بو تو ئازاری خوار دووه؟"
 سه یرم کرد به تو قسه م له گه ل ده کات، به لام ته واو لئی پر
 ببووم. گه رماییه که زیاتر بهرز ده بووه. وهک هه موو
 جاریک که به وهی یه کیک له کو ل خوم بکه مه وه، که به
 ئاسته م گوئی لیده گرم، سه رم بو ی له قاند.
 چاوه پروانه کراو، به نه زمیکی سه رکه وتوانه وتی: "ده بینى،
 ده بینى، وانیه تو باوه رت پی ههیه و ئیستاش ئیعترافی
 بو ده که ی؟" بو جاریکی دیکهش وتم نه خیر. ئینجا
 که وته وه سه ر کورسییه که ی خوی.

زور ماندوو ده هاته بهرچاو. چهند ساتیک بیدهنگ بوو،
 له و ماوه یهش ئامیری چاپه که، که بهردهوام بوو له
 نووسینه وه ی گفتوگو یه که، دوا رسته ی ده نووسی، پاشان،
 به وردی و که میکیش به خه مبارییه وه سه یری کردم.

منگه منگیکی کرد: "قەت گیانی رەقی وەک ئەمە ی ئیوهم
نە بینوو. هەموو ئەو تاوانبارانە ی هاتوونە تە پیشم،
بەرانبەر بە وینە ی ئەم ئازارە گریاون." خەریک بوو بلیم
چونکە ئەوان تاوانبار بوونە. بەلام بیرم کردەووە کە منیش
وەک ئەوانم. ئەمەش بیریک بوو، کە نەمدەتوانی خۆم
لەگەلی رابینم. ئینجا حاکم هەلساوە و وەک ئەوہ ی
ئیشارەتم بو بکات کە لیپرسینەوہکە تەواو بوو، بە
هەمان رۆخساری کەمیک ماندوو تەنیا داوای لیکردم ئایە
پەشیمانم لە کردەکەم. بیرم کردەووە و تەم زیاتر هەست بە
جۆریک لە هەراسانی دەکەم وەک پەشیمانی تەواو.
هەستم دەکرد تێم ناگات. بەلام ئەو رۆژە شتەکان لەمەندە
زیاتر نە رۆیشتن.

پاشان گەلیجار حاکمی لیپرسینەوہم بینییەوہ. بەلام
هەموو کەرەتیک پاریزەرەکەم لەگەل بوو. زیاتر هەندی
خالیان لە قسەکانی پیشوو پی رۆون دەکردمەوہ. یانیش
حاکم لەگەل پاریزەرەکەم دەربارە ی بەلگە و شاھیدی
قسەیان دەکرد. بەلام لە راستیدا لەم کاتانە قەت خەریکی
من نە دەبوون، لە هەموو حالەتیکدا وردەوردە رەوشی
لیپرسینەوہکان دەگۆران. وا پیدەچوو چیتەر بو حاکم
سەرنجراکیش نەبم و بە چەشنیک مەسەلە ی منی
داخستبی. چیتەر دەربارە ی خوا قسە ی لەگەل نەکردم و
قەتیش لە حالەتی هەلچوونی یەکەم رۆژ نە بینییەوہ.

سه ره نجام، گفتوگو یه کانمان شیوه یه کی زورتر برایانه ی
وهر گرتبوو. چند پرسیاریک. که میک ئاخاوتن له گهل
پاریزه ره که م، لیپرسینه وه ته واو ببوو. به گویره ی قسه ی
حاکم خوی، مه سه له که م ریپره وی خوی وهر گرتوووه.
هه ندی جاریش، کاتی که گفتوگو یه کان گشتی بوون،
منیشیان تی وهر ده دا. ئیتر منیش به ئاسووده یی هه ناسه م
ده دا. له م کاتانه، هیچ که سیک له گه لم خراپ نه بوو. هه موو
شتیک ئه مه نده سروشتی بوو، ئه مه نده چاک ریک خرابوو
و ئه مه نده به ریکی ئه نجام ده درا، بیریکم لا دروست بوو
"بیمانا بوو به شیک بم له م خیزانه". به دریژی یانزه
مانگی لیپرسینه وه، ده توانم بلیم تا راده یه ک سه رم له وه
سوور مابوو که هه رگیز به ئه ندازه ی ئه و چرکه ده گمه نانه
له شتیکی تر چیژم وهر نه گرتوووه، که حاکم تا لای
دهرگای بیرویه که ی به ریپ ده کردم و دهستی له شانم
ده دا و برایانه ده یگوت: "ئه مه نده بو ئه مرؤ به سه جه نابی
دژمه سیح." ئینجا ده یاندامه وه ده ست پؤلیسه کان.

هه‌ندی شت هه‌ن قه‌ت چه‌زم نه‌کردوو‌ه قسه‌یان له باره‌وه
 بکه‌م. که چوومه زیندان، پاش چه‌ند رۆژیک، تیگه‌یشتم
 چه‌ز ناکه‌م ده‌رباره‌ی ئەم به‌شهی ژیانم بدویم.
 دره‌نگتر چیتەر گرینگی ئەم نه‌فره‌ته‌م نه‌دۆزییه‌وه. له
 راستیدا له رۆژانی یه‌که‌م ته‌واو زیندانی نه‌بووم، زیاتر به
 شیوه‌یه‌کی ئالۆز چاوه‌رپی رووداوی نویم ده‌کرد. ئەمه‌ش
 دوا‌ی یه‌که‌م و تا‌قه زیاره‌تی ماری بوو، که هه‌موو شتی‌ک
 ده‌ستی پیکرد. له‌و رۆژه‌وه‌ی که نامه‌ی ماری-م پینگه‌یشتم
 (ده‌یگوت چیتەر ریگای پیناده‌ن بیته‌ لام، چونکه ئەو ژنی
 من نه‌بووه.) له‌و رۆژه‌وه‌، هه‌ستم کرد له زیندان له‌ مالی
 خۆم و ژیانیشم لی‌ره‌وه ده‌وه‌ستی. له رۆژی گرتنم،
 سه‌ره‌تا له ژووریکیان دانام پیشتر کۆمه‌لیک گیراوی
 لی‌بوو، زۆربه‌یان عه‌ره‌ب بوون. که منیان بینی، پیکه‌نین.
 پاشان داوایان لی‌کردم چیم کردوو‌ه. گوتم عه‌ره‌بیکم
 کوشتوو‌ه، ئینجا بی‌ده‌نگ بوون. به‌لام ساتیک دواتر دونیا

تاریک بوو. بۆیان روون کردمەوێ دەبی چۆن
هەسیرەکەم راخەم، کە لەسەری دەخەوم. بە لوولدانی
سەریکی دەتوانرا بالیفیکی لی دروست بکری. تەواوی
شەو، کێچ لەسەر دەموچاوم دەهاتن و دەچوون. چەند
رۆژیک دواتر بە تەنیا لە ژووریکیان دانام، دەمتوانی
لەسەر تەختیکی دار بخەوم. دۆلکەیهک. و تەشتیکی
ئاسنینم هەبوو. زیندان تەواو لە سەرەوێ شار بوو، لە
پەنجەرەیهکی بچکۆلەوێ دەمتوانی دەریا ببینم. رۆژیک
خۆم بە شیشە ئاسنینەکاندا شۆر کردبوو، روخسارم بۆ
رۆشناییهکە درێژ کردبوو، یهکیک لە پاسەوانەکان هاتە
ژووری و پێی وتم یهکیک هاتووێ بۆ ببینیت. بیرم کردەوێ
ماری بیت. خۆی بوو.

بۆ گەیشتنە ژووری چاوپیکەوتن، دالانیکی درێژم بری،
پاشان پلیکانەیهک، ئینجا دالانیکی تر. چوومە ناو هۆلیکی
زۆر گەورە کە بە کلاورپۆژنە بەرینەکەیی رۆشن بوو.
هۆلەکە بە دوو بەر بەست، کە بە درێژایی دانرابوون،
کرابووێ سێ بەش. لە نیوان دوو بەر بەستەکە بۆشاییهکی
هەشت تا دە مەتری هەبوو خەلکەکەیی لە زیندانییان جیا
دەکردەوێ. ماری-م لە بەرانبەر خۆم بە خۆیی و رۆبە
خەتخەتەکەیی و روخساری برۆنزی بەدی کرد. لە
بەشەکەیی لای من دەیان زیندانی لیبوو، زۆر بەیان عەرەب
بوون. ماری بە ژنە مەغریبییهکان دەورە درابوو، لە نیوان

دوو ژن بوو: پیره ژنیکی بچکوله ی ره شپووش، که لیوه کانی
 توند له سهر یه کتری دانابوو و ژنیکی قهله وی پرچن، که
 به دهنگی بهرز ویپرای ئاماژه ی زور قسه ی دهکرد. چونکه
 بواری دوو بهر بهسته که زور بوو، زیندانی و خه لکه که
 ناچار بوون به دهنگی بهرز قسه بکن. کاتی که چوومه
 ژووره وه، ههراوزه نای دهنگه کان که دیواره پرووت و
 گه وره کانی هۆله که پیچه وانه ی دهکردنه وه و ئه و
 پرووناکیه وشکه ی له ئاسمان ده پڑا، ده که وته سهر
 شووشه ی په نجه ره کان و له ناو هۆله که بلاو ده بووه،
 جووره گیزییه کی بو دروست ده کردم. ژووره
 تاکه که سییه که ی خووم ئارامتر و که می تاریکتر بوو.
 پیویستم به چند خوله کیک بوو تا کو خووم رابهینم. له گهل
 ئه مه ش سهره نجام توانیم هه موو روخساریک له ناو ئه م
 هه موو رووشناییه به جیا و به ریکی ببینم. له مسهری
 دالانه که له نیوان دوو بهر بهسته که دا پاسه وانیکم به دی
 کرد، دانیشتیوو. ته واوی زیندانییه عه ره به کان و
 خیزانه کانیاں بهرانه ر یه کتری هه لکورما بوون. ئه مان
 هاواریان نه ده کرد. سهره پای ههراوه وریا، ده یانتوانی به
 هیمنی قسه بکن و له یه کتری بگن. دهنگه دهنگه
 کهرکه ره که یان که له ژیره وه درده هات، وهک زه مینه یه کی
 هه میشه یی بوو بو گفتوگو کانیاں، که له سهره وه ی ئه وان
 لیک رت ده بوون. زور به خیرایی، که به ره و ماری چووم

تیبینی ئەم شتانەم کرد. خۆی بە بەر بەستە ئاسنینه که وه نووساندبوو، بە هەموو هیزی خۆی پێدەکنی. هەستم کرد زۆر جوانه، بەلام نەمتوانی پێی بلیم. "بە دەنگیکی بەرز وتی ئینجا..؟ - ئەمە تام لە پێشت. - چۆنی، ئەوهی دەتهوی هەته؟ - بەلی، هەموو شتیک." هەردوو کمان بێدەنگ بووین، کهچی ماری بەر دەوام زەر دەدی دەهاتی. ژنه قەلەوه کهی بەرانبەر ئەوهی تەنیشتم، که میردی بوو، هاواری دەکرد، کابرا که له گەتییکی موزەردی نیگا بێگەرد بوو. ئەمەش پاشماوهی ئەو گفتوگۆیه بوو که پێشتر دەستی پیکردبوو. "ژنه که بە دەنگیکی گێژکه ر هاواری دەکرد، - ژان نە یویست وەری بگری، پیاوه کهش دە یگوت، - بەلی بەلی.

- پیم گوت که تو دەردەچیت، وەری دەگریته وه، بەلام ئەو نە یویست وەری بگری.

ماریش لە لای خۆی هاواری کرد رایموند سلاوی بۆم ههیه و منیش وتم "سو پاس." بەلام دەنگم بەمەی تەنیشتم داپۆشرا بوو، که دە یگوت "گوزەرانی باشه." ژنه کهی بە پیکه نینه وه وهلامی دایه وه "هیچ کاتیک وا باش نە بووه." هاوسی کهی لای چه پم پیاویکی گەنجی دەستناسک بوو، هیچی نە ده گوت. سه یرم کرد بەرانبەر پیره ژنیکی بچکۆله یه و هەردووکیان بە چری تەماشای یه کتر ده کەن. بەلام کاتم نە بوو له مه زیاتر سه یریان بکه م، چونکه ماری

هاواری کرد و وتی دهبن هیوام ههبن. وتم بهلی. له
هه مان کاتیش ته ماشایم دهکرد و ههزی نهوهم تیابوو
شانی له ژیر کراسه که یه وه بگوشم. ههزم له م قوماشه
ناسکه بوو و زور به باشیش نه مدهزانی له و زیاتر هیوام
به چی بیت. به لام بینگومان هه ر نهو هبوو که ماری
دهیویست بیلی، چونکه هه ردهم زه ردهی دههاتی. له
بریقهی ددان و ورده لوچی پیلووی چاوه کانی زیاترم
نه ده بینی. دیسان هاواری کرده وه و وتی: "ده رده چی،
ئینجا زه ماوه ند ده که یین!" منیش وه لام دایه وه: "له
باوه رهی؟" به لام نه م قسانه ته نیا بو نه وه بوو شتیک
بلیین. ئینجا به خیرایی و به دهنگی بلند وتی به لی، من
به رده بم و هیشتاش زیاتر به یه که وه مه له وانی ده که یین.
به لام ژنه که ی ته نیشته ماری هاواری ده کرد و ده یگوت
سه به ته یه کی له بیرویه که به چی هیشتوووه. هه موو نه و
شتانه نرخیان گران بوو. پیاوه که ی تری ته نیشتم له گهل
دایکی به رده وام ته ماشای یه کترین ده کرد. پسه پسی
عه ره به کانیش له ژیره وه مان به رده وام بوو. له ده ره وه ش
وا پیده چوو رووناکییه که بو سهر کلاور ژنه که خه ستر
بوو بیت.

هه ستم ده کرد که میک نه خوشم، بویه ده مویست برؤم.
هه راوه وریایه که نازاری ده دام. به لام له لایه کی دیکه،
ده مویست هیشته هاتی ماری بقوزمه وه. نازانم چهند

وہخت بہ سہر چوو. ماری دہ بارہی ئیشہ کہی قسہی بؤ
کردم و بی و ہستانیس زہردہ خہنہی دہ ہاتی. پسہ پس و
ہاوارہ کان، گفتوگوئیہ کان لیک رت دہ بوون. تاقہ
دوورگہی بیدہ نگیش لہ تہ نیشٹ من بوو، کہ پیاوہ بچکولہ
گہنجہ کہ لہ گہل پیرہ ژنہ کہ تہ ماشای یہ کتریان دہ کرد.
ورده و رده عہ رہ بہ کانیاں برد. لہ گہل دہرچوونی یہ کہم
کہس نزیکہی تہ واوی خہ لکہ کہ بیدہ نگ بوو. پیرہ ژنہ
بچکولہ کہ خوی لہ بہ رہ بہ ستہ کہ نزیک کردہ وہ و لہ ہمان
کاتیش، یہ کیک لہ پاسہ وانہ کان ئیشارہی بؤ کورہ کہی
کرد. ئہ ویش وتی: "خواحافیز دایہ." دایکیشی و ہک
نیشانہ یہ کی ہیمن و قوول لہ نیوان دوو شیشہی
بہ رہ بہ ستہ کہ دہستی بؤ دریز کرد.

پیرہ ژن کہ دہرچوو، پیاوئیکی شہ پقہ بہ دہست ہاتہ
ژوورہ وہ و شوینہ کہی ئہوی گرتہ وہ. زیندانییہ کیان
ہینایہ بہ رانبہری بہ ریکی قسہ یان دہ کرد، بہ لام بہ دہنگی
نزم، چونکہ ژوورہ کہ ہیمن ببؤ وہ. بہ سؤراغی پیاوہ کہی
لای راستم ہاتن و ژنہ کہش بی ئہ وہی دہنگی نزم
بکاتہ وہ، و ہک ئہ وہی ہہستی پینہ کردبی چیتہ پیویست بہ
ہاوارکردن ناکات، دہیگوت: "لہ خوت بخہفتہ و ناگادار
بہ." پاشان نؤرہی من ہات. ماری ئیشارہیہ کی بؤ کردم،
کہ ماچم دہکات. پیش ئہ وہی دہرچم، رووی خوم
وہرگیرا، ماری بی جوولہ ویرای ہمان خہندہی

ههلبزرکاو و گرژ وهستابوو، چونکه زۆر له تهبهندهکه
نزیك بوو، روخساری تیک شکابوو.

پاشان، دواى ماوهیهکی کهم بۆى نووسیم. هه ر له و
ساتهش شتهکان دهستیان پیکرد، که من قهت چهزم
نهکردوو قسهیان لهسه ر بکه م. له هه موو حاله تیک،
پتویست به هیچ دریزدادرییهک ناکات و ئەمه شم له
هه موو شتیکی دیکه لا ئاسانتره.

که چی له سه ره تاي گیرانم، ئەوه ی له هه موو شتیکی دیکه
له لام سه ختتر بوو، ئەوه بوو من بیرى پیاوی ئازادم
هه بوو. بۆ نمونه ئاره زووی ئەوه دهیگرتم له که ناری
ده ریا بم و به ره و ئاو برۆم. خه یالم بۆ هاشه ی هه وه لین
شه پۆلی ئاوی بنپییه کانم ده چوو، ئینجا چوونم بۆ ناو ئاو
و ئەو رزگارپییه ی دهمدۆزییه وه، له ناکاو هه ستم ده کرد
دیواری زیندانه کهم زۆر لیک نزیك بوونه ته وه. به لام ئەمه
چهند مانگیك دریزه ی کیشا. پاشان، ته نیا بیرى یه کیکی
زیندانیم هه بوو. چاوه رپی پیاسه ی رۆژانه ی دالان یان
هاتنی پاریزه ره کهم ده کرد. زۆر باش خۆم له گهل
کاته کانی دیکه م ده گونجانم. گهلێک جار بیرم بۆ ئەوه
چوو، ئەگه ر، بۆ ژیان له ناو کرۆکی قه دی دره ختیکی
وشکم بنین، هیچ نه کهم ته نیا سه یری گولی ئاسمانی سه ر
سه رم بکه م، ورده ورده له گهل ئەم ژیا نه راده هاتم.
چاوه رپی تیپه ربوونی بالنده کان یان به یه ککه یشتنی

هه وره کانم دهکرد، هه روهک چون ليره چاوه رپنی بۆینباغی
سه رسوورمینهری پاریزه ره که مم، به هه مان شیوه له
دنیا په که ی دیکه، رۆژه کانم تا هاتنی شه ممه ده ژماره،
ئینجا له باوه شگرتنی له شی ماری. که چی دوا ی چاک
ورد بوونه وه له ناو درهختی وشک نه بووم. خه لکی له من
به دبه ختتر هه بوون. ئه مهش بیر ی دایکم بوو، زۆر جار
ئه مه ی بۆ دوو باره ده کردمه وه، که سه ره نجام له گه ل
هه موو شتیک رادینن.

پاشان به شیوه یه کی ئاسایی خه یالم له مه زیاتر
نه ده رپویشت. مانگه کانی به رای ی زۆر ناخۆش بوون. به لام
ئه و کوششه ی که ده بووایه بیکه م، یارمه تی دام لییان
ره تبم. بۆ نموونه، له بهر گری ئاره زووم بۆ ژنیک زۆر
گینگلم ده خوارد. ئه مهش شتیکی سروشتی بوو، چونکه
لاو بووم. ئه گه رچی قهت به شیوه یه کی تایبه تی بیرم له
ماری نه ده کرده وه، به لام ئه مه نده زۆر بیرم له ژنیک،
گشت ژنان، ته واوی ئه وانه ی ناسیومن، ته واوی ئه و
بارودوخه ی تییدا خۆشم ویستوون، ده کرده وه، به
را ده یه ک ژووره که م پر ببوو له روخساری ئه مانه و
ئاره زووه کانی من. ئه مهش له لایه ک هاوسه نگیی تیک
ده دام، به لام له لایه کی دیکه وه وهخت به سه ر ده چوو.
سه ره نجام براده رایه تی سه روکی پاسه وانه کانم بۆ خۆم
برده وه، که له کاتی ناخواردن ده گه ل چیشه تهنه ره کان

دهات. ئەو بوو سەرەتا دەربارەى ژنان قسەى بوو کردم،
 پىي وتم لەم روو وە ئەمە تاقە شتىکە که زىندانىيەکان
 ئازاريان هەيه. پىم وت منىش وەکو ئەوان بووم و
 هەستىش دەکەم ئەم رەفتارە دروست نىيە. "پىي وتم،
 هەلبەت لەبەر ئەمەيه که زىندانىتان دەکەن - چۆن لەبەر
 ئەمەيه ؟ - با لەبەر ئەمەيه، لەبەر ئازادى، ئازادىتان
 لىدەبرن." قەت بىرم لەمە نەکردبوو. باوەرم پىي کرد:
 "وتم راست دەکەيت، بەلام ئازاردانەکه لە کوئىيە؟ - بەلى،
 ئىو لە شتەکان دەگەن، بەلام ئەوانى دى نەخىر. بەلام
 ئەوانىش سەرەنجام هەر خۆيان فەرامۆشى خۆيان
 دەدەنەو. "پاشان پاسەوانەکه روويشت.

يەكى لە گرتەکانى دىکە، مەسەلەى جگەرە بوو. که
 چوومە ناو زىندان، قايش و (کەمەربەند) و قەيتانى
 پىلاووەکانم، بۆينباغەکەم و گشت ئەو شتانەى لە
 گىرفانەکانم بوون، برديان، بە تايبەتى جگەرەکانم. هەر که
 لە ژوورەيان نام، داوام لىکردن بۆم بگەریننەو، بەلام
 پىيان وتم قەدەغەيه. روژانى يەکەم زور ناخوش بوو.
 بىگومان هەر ئەمەيان بوو که خستى. لە هەژمەتان ئەو
 پارچە دارانەم دەمژين، که لە تەختەکەم دەکردنەو. بە
 درىژايى روژ پياسەم دەکرد و بەردەوامىش هيلنجم
 دەهاتى. تىنەدەگەيشتم بوو لەمەيان بىبەشم دەکەن، که
 ئازارى بوو هىچ کەس يک نىيە. درەنگتر تىگەيشتم ئەمە

به شیکه له ئازاردان. به لام له و کاتهوه به وه راهاتم چیدی
جگه ره نه کیشم و بیجگه له م وه پزبوونانه زور به دبخت
نه بووم. جاریکی دیکهش ته واوی مه سه له که وه ختکوشتن
بوو. سه ره انجام گه یستمه ئه و باره ی که چیر بیزار نه بم،
ئه مهش له و ساته وه دروست بوو، که فیر بووم شت به
بیر خوم بهیتمه وه. هه ندیجار بیرم له ژووره کهم
ده کرده وه و به خه یال له گوشه یه که دستم پیده کرد و
هه موو شتیکی سه ر ریگام ده ژمارد و پاشان ده گه رامه وه
هه مان گوشه. سه ره تا ئه م کاره به خیرایی ئه انجام درا.
به لام هه ر جارهی که دستم پیده کرده وه، که میک زورتری
ده خایاند. چونکه هه موو موبلیکم به بیر ده هاته وه، له م
موبلانهش شتی دیکه م ده هاتنه وه یاد، له م شتانهش شتی
وردترم ده که وته وه بیر، وه ک تونیلک، که لینیک یان
لیواریکی ره نگ و بویه کالبووه وه و سواو. له هه مان کات،
هه ولم ده دا ته واوی شته کان بژمیرم و سه ره ده زووی
داهینانه کانهم بزر نه که م، به راده یه که، دوا ی چه ند
هه فته یه که، ده متوانی، ته نیا به ژماردنی ئه و شتانه ی له
ژووره که من، وه ختیکی زور به سه ر به رم. به م چه شنه
هه رچه ند بیرم ده کرده وه، ئه مه نده شتی نه ناسراو و
له بیرکراوم له یاداشتم ده رده هینا. ئینجا تیگه یستم ئه گه ر
یه کیک ته نیا تاقه رۆژیک ژیا بیت، ده توانی به بی ئازار سه د

سال له زیندان بژییت. بایی ئەمەندە بیرەوهری دەبی بیزار
نەبییت. ئەمەش بە مانایەک جوړه قازانجیکه.

ديسان مهسه له یه کی دیکه هه بوو په یوه ندیی به خه وتنه وه
بوو. سه رهتا، شهو زور خراب دهنووستم، به لام به روژ
هر هیچ. ورده ورده شهوانم باشتتر بوو و دهمتوانی به
روژیش بخه وم. دهنوانم بلیم، له مانگه کانی دوايي، به روژ
له شانزه تا هه ژده سه عات دهخه وتم. شهش سه عاتم بو
دهماوه، ئەوانه شم به نانخواردن و چوونه سه رئاو و
یادگار هکانم و رووداوه که ی چیکو سلوفاکيا دهکوشتن. له
نیوان دوشهک و پارچه داره کانی تهخته که م، پارچه
روژنامه یه کی کونی زهره هه لگه راو و روون که تا
را ده یه ک به بهرگی دوشه گه که وه نووسا بوو، دوزییه وه.
روژنامه که رووداویکی نادیا ری دهگی رایه وه که
سه ره تا که ی نوقسان بوو و گوايه له چیکو سلوفاکيا رووی
داوه. پیاویک له یه کی له گونده کانی چیک به مه بهستی
دهوله مهنديوون سه ری خوی هه لده گری. دواي بیست و
پینج سال به دهوله مهندي و له گه ل ژنیک و مندالیک
گه راوه ته وه. دایکی و خوشکی له هه مان گوند هوتیلایک
به ریوه ده بن. جا بو سورپرایز دروستکردن، ژن و
منداله که ی له لایه ک داده نی به ته نیا ده چیته لای دایکی.
به لام که پی له ناو هوتیله که ده نی، دایکی نایناسیتته وه. به
مه بهستی یاریکردن بیری ئەوهی بو دیت ژووریک بگریت.

له هه مان کات پاره کانی خوی پیشانیان دهدات. شهو
دایکی و خوشکی به تۆبزان دهیکوژن و لاشه کهی فری
دهدهنه ناو پرووبار. بو به یانی ژنه کهی هاتوو، بی ئه وهی
ئاگای له م پرووداوهی بیت، کابرای ناساندوو. دایکه که
خوی هه لواسیوو و خوشکه کهش خوی خستوته ناو
بیریک. به ناچاری هه زاران جار ئه م پرووداوه م
خویندوته وه. له لایه ک شوینی باوه پرکردن نییه، له لایه کی
دیکه زور سروشتی دههاته بهرچاو. هه رچونیک بیت،
هه ستم دهکرد، تا رادهیه ک ئه م کابرایه ئه مهی موسته هه هه قه
و هه رگیز پنیوست به یاریکردن ناکات.

به م چه شنه، به خه وتن و بیره وه ریبه کان و خویندنه وهی
ئه م پرووداوه سهیره و هاتنوچوونی پرووناکی و تاریکی،
وهخت تیده په ری. پیشتر باشم خویندبووه که له زیندان
سه ره نجام مانای زه مه ن بزر ده بی. به لام ئه مه بو من
مانایه کی ئه وتوی نه بوو. راستییه کهی تینه ده که یستم تا چ
رادهیه ک دهشی رۆژ له یه ک کاتدا دریژ و کورت بیت.
بیگومان دریژ بو ژیان، به لام ئه مه نده گرژ و دریژ بو وه وه،
که له کوتاییدا تینکیان ده کرده وه و ده که وتنه سه ر یه کتری.
لیره وه ناوی خویان بزر ده کرد. ته نیا وشه ی وه ک سبه ی
بو من مانایان مابوو.

رۆژیک، پاسه وانه که پی گوتم پینچ مانگه لیره م، باوه رم
پی کرد، به لام تینی نه که یستم. بو من هه رده م هه مان رۆژ

بوو، که له ژووره کهم بلاو ده بووه و هه مان کاریش بوو
که دريژهم پیده دا. ئەو رۆژه، دواي ئەوهی پاسه وانه که
رۆیشت، له له گه نه که سهیری خۆم کرد. هه ستم کرد
وینه کهم دیمه نیکی ریکوپیتی ههیه و بیجگه له مه هه ولم دا
بووی پیبکه نم. له گه نه کهم له پیش خۆم هینا و برد.
زه رده خه نه م هاتی و ئەویش هه مان دیمه نی سهخت و
غه مباری خوی پاراست. رۆژ ته و او ده بوو و ئەمهش ئەو
وهخته بوو، که من نامه وی قسهی له سه ر بکه م، وهختی
بیناو، که دهنگه دهنگی ئیواره له ناو که ژاوهیه کی بیده نگ له
هه موو چینه کانی زیندان بهرز ده بووه. له په نجه ره
بچکۆله که نزیک بوومه وه و له گه ل دواتریسکه ی رۆشنایی،
جاریکی دیکهش له وینه ی خۆم رامام. به رده وام ریکوپیتک
بوو، ئەمهش سه رسوور هینه ر نییه، چونکه له و ساته وه
خۆشم وابووم. به لام له هه مان کات، دواي چه ندین مانگ
بو یه که مجار، به ر وونی گویم له دهنگی خۆم بوو. هه ستم
کرد هه ر ئەو دهنگه یه که پیشتر له رۆژه دريژه کانه وه له
گویم ده زرینگایه وه و تیگه ی شتم که ئەم هه موو ماوه
دريژه به ته نیا له بهر خۆمه وه قسه م کردووه. ئینجا ئەوه م
به بیر هاته وه که په رستاره که له کاتی ناشتنی دایکم
ده یگوت. نه خیر، ده رچوون نه بوو و هیچ که سیش ناتوانی
خه یال بکا و بزانی ئیواره کانی ناو زیندان چۆن.

به گشتی ده توانم بلیم ئەم هاوینه گه لیک خیرا شوینی
 هاوینی پیشووی گرتەوه. دەمزانى له گه‌ل به‌رزبوونه‌وه‌ی
 یه‌که‌مین شالاوی گه‌رمایی شتیکی نوئی بو من دیتە
 پیشه‌وه. مه‌سه‌له‌که‌ی من له دوايين پانیشتنه‌کانی دادگا
 نووسرابوو، ئەمه له‌گه‌ل مانگی حوزه‌یران ته‌واو ده‌بوو. له
 کاتیکدا ده‌ره‌وه غه‌رقی گه‌رمایی بوو، گفتوگو ده‌ستی
 پیکرد. پاریزه‌ره‌که‌م دلنای کردبوومه‌وه که له دوو یان
 سئ رۆژ زیاتر ناخایه‌نی. "له لایه‌کی دیکه‌وه وتی دادگا
 په‌له له‌مه‌ی ئیوه ده‌کات چونکه، گرینگترین مه‌سه‌له‌ی ئەم
 خوله نییه. دادگاییکردنی باوککوژیک هه‌یه، که
 راسته‌وخۆ دواى ئەمه‌ی ئیوه دیت."

سه‌عات چه‌وتونیوی به‌یانی به دوامدا هاتن و
 ئۆتۆمۆبیلیکی داخراو منی گه‌یانده کۆشکی عه‌داله‌ت. دوو
 پۆلیسه‌که له ژووریکیان دانام بۆنی سیبهری لیده‌هات. له
 نزیک ده‌رگایه‌ک دانیشتبووین چاوه‌ریمان ده‌کرد، له

پشته وه دهنگه دهنگمان دهبيست، بانگردن، تهقه تهقی
کورسی، هاتنوچوون و جوړه گهړه لاوژه یهک، هه موو
ئهمانه خه یالی منیان بو جه ژنه کانی گهړهک برده وه، که له
پاش ته و او بوونی کونسیرت، هو له که مان ریڅ ده خست و
کورسیه کانمان لاده برد تا بتوانین سه ما بکهین.
پولیسه کان پینان گوتم ده بی چاوه ریڅ دادگا بکهین و
یه کیکیان جگه ریه کی پیشکه ش کردم، به لام من وهرم
نه گرت. پاشان وتی: "ده ترسم؟" وتم: نه خیر. له گهل
ئهمه ش، له لایه کی دیکه، ئهمه م پی خوش بوو، که
دادگا کردنیڅ ده بینم. قهت له ژیانمدا فرسه تی ئهمه م بو
هه لنه که وتوو: "پولیسې دووهم وتی: به لی، به لام
سه رهنجام به ماندوو بوون کو تایی دیت."

پاش که میڅ زهنگی گچکه له ژووره که دهنگی دایه وه.
ئینجا که له پچه که یان له دهسته کانم کرده وه. ده رگا که یان
کرده وه و له جیڅای تایبته به تاوانبارانیان دانام. هو له که
جمه ی ده هات. سه ره پای بوونی په رده، تیشکی خور
له ملاوله ولا ده خزییه ژووره وه و هه واکه ی خنکینه ر بوو.
په نجه ره کانیشیان داخستبوو. دانیستم و پولیسه کانیش
ئه ملاوئه ولایان گرتم. ئهو کاته ریزیک روخسارم له پیش
خوم به دی کرد. گشتیان ته ماشایان ده کردم. تیڅه یستم که
ئهندامانی دادگا بوون. به لام ناتوانم بلیم چ شتیڅ لیکیانی
جیا ده کردنه وه. ته نیا یهک سه رنجم لا دروست بوو: له

به رانبه ریزیک کورسی تراموای بووم، ئەم
موسافیرانهش به وردی له تاوانباری نوئی تازه گه یشتوو
ورد ده بوونه وه بو تیبینی کردنی بیمانایی. باش ده زانم
ئەمەش بیریکی گیلانە بوو، چونکه ئەوان به دواي
بیماناییدا نه ده گه ران، به لکو به دواي تاوان. بیگومان
جیاوازی نیوانیشیان شتیکی ئەمەنده گه وره نییه، له
هه موو حاله تیکدا ئەمە ئەو بیره بوو، که بۆم هات.

له بهر ئەم هه موو خه لکه ی ناو ئەم هۆله داخراوهش
که میک گیز بووم. جاریکی دیکهش ته ماشای جیگای
ئەندامانی دادگام کرده وه، به لام نه متوانی روخساره کان
لینک جیا بکه مه وه. هه ست ده که م هه ر له سه ره تا وه
پیشبینی ئەوهم نه کردبوو هه موو خه لک په له یانه من
ببینن، چونکه وا باو بوو که س گرینگی به من نه ده دا.
ده بووایه کوششینی زۆر بکه م تا تیبگه م من هۆی ئەم
هه موو شۆر و ورووژانه م. به پۆلیسه کانم گوت "ئەم
هه موو خه لکه!" وه لامی دامه وه وتی خه تای رۆژنامه کانه،
ئینجا گروپیک خه لکی نیشان دام، که له نزیک میزیکه وه له
بن جیگای ئەندامانی دادگا دانیشتبوون. پئی وتم: "ئەمه تان.
" وتم: "کی؟" دواي دووباره ی کرده وه: " رۆژنامه کان."
پۆلیسه که یه کیک له رۆژنامه نووسه کانی ده ناسی و هه ر
ئەو ده مه ش بینی، ئەویش به ره و ئیمه هات، پیاویکی به
سالاچووی روخسار که میک لۆچتیکه وتووی روخسووک

بوو. زور به گه رمی ته وقه ی له گه ل پو لیسه که کرد. له و
دهمه دا هه ستم کرد ته واوی خه لکه که یه کتر ده بین، بانگی
یه کتر ده کهن و گفتوگو ده کهن، وهک ئه وهی له یانه یه ک
بین و هه ست به به خته وهری بکه ین و خو مان له به رانه ر
خه لکی هاوجیهان ببینه وه. سه رنجیکی سه یرم له خو م
به دی کرد، وهک ئه وهی بوونی من له م شوینه که میک
زیاد بیت. له گه ل ئه مه ش، رۆژنامه نووسه که به
زه رده خه نه وه رووی تیکردم و پیی وتم هیقیداره هه موو
شتیک به سوودی من بگه ری. منیش سوپاسم کرد، به لام
ئه و دریژه ی پیدا: "ده زانن چیه، ئیمه مه سه له که ی ئیوه مان
که میک بهرز کرده وه. هاوین وه رزیکی هه ژاره بو
رۆژنامه کان. بیجگه له رووداوه که ی ئیوه و ئه وهی
باوککوژه که شتیکی دیکه نه بوو نرخیکی هه بیت." پاشان،
رۆژنامه نووسه که له ناو هه مان گروپ یه کیکی پی نیشان
دام، که زور نه بوو ئه ویی به جی هیشتبوو، پیاویکی
کورته بنه ی روحو سووک بوو، که به خو یی و به چاویلکه
ره شه گه وره که یه وه زیاتر به سموره یه کی قه له و ده چوو.
وتی ئه مه نیردراوی تایبه تی رۆژنامه یه کی پاریسه: "له
راستیدا بو تو نه هاتووه، به لام له بهر ئه وهی بو نووسین
له سه ر دادگاییکردنی باوککوژه که هاتووه، داوایان
لیکردووه له هه مان کات مه سه له که ی ئیوه ش له ئه ستو
بگری." لیره ش، خه ریک بوو سوپاسی بکه م. به لام بیرم

کرده وه بيمانا به نه مه بکه م. به دهست نيشانه ي دلسوزي
خوي بو کردم و به جي هيشتين. هيشتا چند خوله کيکي
ديکه چاوه ريمان کرد.

پاريزه ره که م که روي ره سمی له بهر بوو، له گهل کومه ليک
له هاوکارانی گه يشت. به ره و رورثنامه نووسه کان چوو و
تهوقه ي له گهل کردن. تا نه و ده مه ي زهنگ له لای کورسی
نه ندامانی دادگا دهنگی نه دایه وه، گالته یان کرد، پیکه نین،
تهواو ئاسووده دههاتنه بهرچاو. ئینجا گشت خه لکه که
گه رانه وه شوینی خویان، پاريزه ره که م به ره و پروم هات
و دهستی گوشیم و ئامورگاریی کردم به کورتی وه لامی
نه و پرسیارانه بده مه وه، که لیم ده که ن، له خومه وه قسه
نه که م و بو پاشماوه که ی پشت به نه و بیهستم.

له لای چه پم گویم له دهنگی کورسییه ک بوو بو دواوه یان
راکیشا، پیاویکی باریکه له ی به رزم بینی بهرگیکی سووری
له بهر بوو، چاویلکه یه کی بی لاسکی له چاو بوو، ویرای
ریکخستنی روبه که ی خه ریکی دانیشتن بوو. نه مه یان
داواکاری گشتی بوو. یه کیک له ده رگاوانه کان
دهستپیکردنی دادگای راگه یاند. له هه مان کات، دوو
پانکه ی گه وره که وتنه زیکه زیک. سی حاکم، دوو به جلی
رهش، سییه میان سوور، به خویان و کومه ليک دوسییه
هاتنه ژووره وه، به خیرایی به ره و تریبوونه که چوون، که
به سه ر هوله که دا ده پروانی. حاکمه روب سووره که له سه ر

کورسییه که ی ناوه راست دانیشته، کلاوه ره سمییه که ی
له سهری کرده وه و له پیش خویی دانا، کاژه لاکه
بچکوله که پروتاوه که ی به دهسته سرتیک سرتیه وه و
پایگه یاند دادگا کراوه ته وه.

هر له زووئیکه وه پروژنامه نووسه کان قه له مه کانیا ن به
دهسته وه گرتبوو. هه موویان هه مان دیمه نی بیتاک و
که میکیش فیلبازیان هه بوو، که چی، یه کیکیان که له مان
دیکه لاوتر بوو، چاکه تیکی بوری له خوری نهرم له گهل
بۆینباغیکی شینی پۆشیبوو، ئەمیان قه له مه که ی له پیش
خوی دانابوو و سهیری ده کردم. له روخساری که میک
شیواوی، بی ئەوه ی شتیکی دیاریکراوی لیبخویندریته وه،
ته نیا دوو چاوی گه شم ده بینی، که منیان به وردی
ده پشکنی. ئەمه ش سه رنجیکی سهیری لا دروست کردم
که خۆم ته ماشای خۆم ده که م. له وانیه له بهر ئەم هۆیه و
هه روه ها له بهر ئەوه ی رپوره سمی شوینه که م نه ده ناسی،
زۆر باش تینه گه م پاشان چی پرووی داوه، وه ک:
تیروپشکی ئەندامانی دادگا، ئەو پرسیارانه ی سه روک له
پاریزه ر، له داواکاری گشتی و له ئەندامانی دادگایان کرد
(هه موو جاریک، ته واوی سه ری ئەندامانی دادگا به یه که وه
و له یه ک کاتدا به ره و دهسته ی سه ره کی ده سوورپایه وه.)
خویندنه وه یه کی خیرای به یاننامه ی تاوانه که، که تئیدا ناوی

گه لیک شوین و که سانم دهناسییه وه و ههروه ها ئه و
پرسیاره نوییانه ی له پاریزه ره که م کران.
به لام سه روک وتی پیویسته گوئی له شایه دهکان بگریت.
دهرگاوان کومه لیک ناوی خوینده وه، که سه رنجییان
پراکیشام. له ناو دانیشتوانهکان که تا ئه و ده مه که سیانم
نه دهناسییه وه، یهک به یهک، به ریوه بهر و دهرگاوان،
توماس پیژی پی، رایموند، ماسون، سالامانو، ماری-م
بینین هه لسانه وه تا کو له یهکی له دهرگاوانی ئه ملاوئه ولا
دهرچن. ماری ئیشاره یهکی شیواوی بو کردم. تا ئه و
کاته ی سیلیست که دوایین کهس بوو ناوی خویندرایه وه
و بلند بوو، پیم سهیر بوو نه مبینیون. له تهنیشت
سیلیست، ژنه بچکوله که ی خواز دنگام به هه مان چاکهت و
دیمه نی ورد و ریگ ناسییه وه. زور به خهستی ته ماشای
ده کردم. به لام بوارم نه بوو بیری لیکه مه وه، چونکه
سه روک دهستی به قسان کرد. وتی لیروه وه گفتوگوی
راسته قینه دهست پیده کات و پیویستیش ناکات به
دانیشتوان بلین هیمن بن. به گویره ی قسه ی خوی، ئه و
بو ئه وه لیروه یه، تا به بیلایه نیی گفتوگو له سه ر
مه سه له یهک به ریوه به ری، که بینینیکی مه وزوعی
هه لده گری. فه رمانی ئه ندامانی دادگا به گیانیکی
دادپه روه رانه دهرده چیت، له هه موو حاله تیکدا له گه ل
بچوو کترین رووداو هۆل چۆل ده کریت.

شالاوی گهرمایى بهرز دهبووه و دهیبینی خه لکه که به
رۆژنامه باوه شینی خویان دهکن. ئەمەش دەنگیکی
بهردهوامی وهک خشه خشی کاغەز دروست دهکرد.
سه رۆک ئیشاره یه کی بو ده رگاوان کرد، ئەویش سی
باوه شینی بو حاکمه کان هینا، هەر ئەو دەمه به کاریان
هینان.

لیپرسینه وهم دهستی پیکرد. سه رۆک به هیمنی، تا
را ده یه کیش وا پیده چوو به دلسۆزی پرسیارم لیبکات،
جاریکی دیکهش له ناسنامه ی منیان کۆلییه وه. سه ره پای
ناره زاییم، ههستم کرد ئەم لیپرسینه وه یه شتیکی سروشتی
بوو، چونکه دادگاییکردنی یه کیک له جی یه کیک دیکه
کاریکی ترسناکه. پاشان سه رۆک دهستی کرد به
خویندنه وهی سه رگوزه شتهم، ده رباره ی ئەو شتانه ی
کردوو من، دوا ی هه موو سی دیریک رووی تیده کردم بو
ئوهی بلئ: "راسته؟" هه موو جاریک به پیی ده ستووری
پاریزه ره کهم که بوی ده ستنیشان کردبووم، ده مگوت:
"به لئ، به ریز، سه رۆک." ئەمەش دریز بوو، چونکه
سه رۆک زۆر ورده کاری خستبووه ناو سه رگوزه شته که.
له م هه موو ماوه دریزهش رۆژنامه نووسه کان
ده یاننووسی. ههستم به روانینی هه ره لاوه که یان له گه ل
هی ژنه بچکۆله که کرد، که به شیوه یه کی ئۆتوماتیکی
سه رگوزه شته که ی ده خسته سه ر کاغەز. کورسییه کانی

تراموا گشتییان به تهواوی پروویان له سهروک بوو.
ئهویش کوکی و لاپه‌ره‌ی دۆسیه‌که‌ی هه‌لداوه و ویرای
باوه‌شینکردن پرووی له من کرد.

سه‌روک پپی وتم ده‌بی ئیستا ئه‌و پرسیارانه بورووژینین،
که پرواله‌تیکی غه‌ریبیان به‌رانبه‌ر به‌مه‌سه‌له‌ی من هه‌یه،
به‌لام له‌وانه‌یه له زۆر نزیکه‌وه‌ش په‌یوه‌ندی
راسته‌وخویان پییه‌وه هه‌بیتن. تیگه‌یستم ده‌بی هینستا
گفتوگو له‌سه‌ر دایکم بکریت، له‌هه‌مان کات هه‌ستم کرد
ئه‌مه‌یان بو من زۆر بیزارکه‌ره. داوا‌ی لیکردم بوچی
دایکم خستبووه‌خانه‌ی به‌سالاچووان؟ وتم له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
پاره‌ی ئه‌وه‌م نه‌بوو لای خومی به‌یلمه‌وه و خه‌ریکی بم.
داوا‌ی لیکردم ئایه ئه‌مه په‌سه‌رمدا نه‌که‌وته‌وه؟ منیش
وه‌لامم دایه‌وه: نه من نه دایکم چاوه‌رتی هیچ شتیکمان نه
له‌یه‌کتري نه له هیچ که‌سینک نه‌ده‌کرد، هه‌ردووکیشمان
به‌م ژيانه نوییه‌مان راهاتبووین. ئینجا سه‌روک وتی
نایه‌وی چیترا له‌سه‌ر ئه‌م خاله‌ پیدابگری و داوا‌ی له
داواکاری گشتی کرد ئه‌گه‌ر پرسیارای دیکه‌ی هه‌یه لیم
بکات.

داواکاری گشتی تا راده‌یه‌ک پشتی تیکردم. بی ئه‌وه‌ی
سه‌یرم بکات، وتی به‌ ئیجازه‌ی سه‌روک هه‌ز ده‌کات
بزانیت ئایا به‌ته‌نیا گه‌رامه‌وه لای کانیه‌که به‌مه‌به‌ستی
کوشتنی عه‌ره‌به‌که؟ وتم: "نه‌خیر." پاشان وتی: "باشه،

بوچی چه کدار بووه و بوچی به تایبه تی گه راوه ته وه ئه و شوینه؟ وتم ریکه وت بوو. داواکاری گشتیش ئه مه ی به زمانیکی قه لس تومار کرد: "بو ئیستا ئه مه نده به سه." ئینجا شته کان گشتیان که میک ئالوز کران، به لای که می بو من. به لام پاش چند راویژیک به م و به و، سه روک کوتایی به دانیشتن هینا، وتی دانیشتنی پاش نیوه رو بو گوینگرته له شایه ده کان.

کاتم نه بوو بیر بکه مه وه. خستمیانه ناو ئوتوموبیله داخراوه که و بو زیندانیان برده مه وه، له وی نانم خوارد. دوی ماوه یه کی زور که م، به ئه ندازه ی ئه وه ی هه ست بکه م ماندووم، هاتنه وه دوام، هه موو شته کان ده ستیان پیکرده وه و خوم له ناو هه مان هؤل له به رانه ر هه مان روخسار بینیه وه. ته نیا شالاوی گه رماییه که زور به تینتر بوو، وه ک ئه وه ی په رجوویک رووی دابیت، هه ریه که له ئه ندامانی دادگا، داواکاری گشتی، پاریزه ره که م و چند رۆژنامه نووسیکیش باوه شینیان بو هاتبوو. رۆژنامه نووسه جاحیله که و ژنه بچکوله که ش به رده وام له شوینی خویان بوون. به لام ئه وان باوه شینیان له خویان نه ده کرد و بی ئه وه ی هیچ شتیک بلین، به رده وام ته ماشایان ده کردم.

ئاره قه ی ده موچاویان سرپیه وه و تا بانگی به ریوه به ری خانه ی به سالوچووانیان نه کرد، هه ستم به شوینه که نه کرد

و هوشيار نه بوومه وه. داوايان له بهرپوه بهر كرد نايه
دايكم گلهيي له من ده كرد؟ نه ویش وتی به لئى، به لام
نه مهش هه وه سینکی په ککه وته کان بوو گلهيي له خه لکی
نزیکي خو یان بکه ن. سه روک دوو باره ی کرده وه و وردتر
پیی گوت نايه دايکی گلهيي لیده کرد که به خانه ی
به سال اچووانی سپاردو وه؟ بهرپوه بهریش جاريکی دیکه
وتی به لئى. به لام نه م جاره هيچ قسه يه کی دیکه ی نه خسته
سهر وه لامه که ی. بو پرسياریکی دیکه، بهرپوه بهر وتی له
روژی ناشتنی دايكم سه يری به هيمنى من هاتو وه. پييان
وت مه به ستی له هيمنى چييه؟ ئینجا بهرپوه بهر سه يری
نووکي که وشه کانی کرد و وتی نه مده ويست دايكم بيينم و
جاريکيش چييه بو ی نه گريام و يه کسه ر دوا ی ناشتن بی
نه وه ی ده ميک له سهر گوړه که ی به يادی راوه ستم،
رویش تووم. شتيکی دیکه ش سه ری سوورماند بوو: يه کيک
له فرمان به رانی ده سته ی ناشتن پیی وتو وه که من
ته مه نی دايكم نه زانیو وه. دوا ی که ميک بيدهنگی سه روک
لئی پرسى نايه به ته واوی قسه کانی ده رباره ی من بو وه؟
له بهر نه وه ی بهرپوه بهر باش له پرسياره که نه گه يشت، به
سه روکی گوت: "نه مه ياسايه." پاشان سه روک داوا ی له
پاريزه ری گشتی کرد هيچ پرسياریکی نييه لئی بکات؟
داواکاری گشتی هاواری کرد: ئوه ! نه خير، نه مه نده
به سه". به دهنگدانه وه و نيگايه کی سهرکه وتووانه ی وا نه م

رستهی ئاراسته‌ی من کرد، که چهنده‌ها ساله بۆ یه‌که‌مین
جار، ئاره‌زوویکی بیمانام بۆ گریان هه‌لسا، چونکه هه‌ستم
کرد چهنده بوومه‌ته شوینی نه‌فره‌تی ئەم خه‌لکه.
داوی ئەوه‌ی سه‌رۆک داوی له ئەندامانی دادگا و
پاریزه‌ره‌که‌م کرد هیچ پرسیاریکیان نییه لیم بکه‌ن، گوئی
له شایه‌دی ده‌رگاوانی خانه‌ی به‌سال‌چووان گرت.
هه‌روه‌کو ئەوانی دیکه بۆ ئەمیش هه‌مان مه‌راسیم دووباره
کرایه‌وه. که ده‌رگاوان گه‌یشت، سه‌یریکی کردم، پاشان
پووی وه‌رگیرا. وه‌لامی هه‌موو ئەو پرسیارانه‌ی دایه‌وه،
که لییان کرد. وتی نه‌موسته‌وه دایکم ببینم، جگه‌ره‌م
کیشاوه، خه‌وتووم و قاوه‌ی تیکه‌ل به شیرم خواردۆته‌وه.
ئهو کاته هه‌ستم کرد شتیک ته‌واوی هۆله‌که سه‌راوبن
ده‌کات، بۆ یه‌که‌مین جار، تیگه‌یشتیم که تاوانبار بوومه.
پووداوی قاوه‌شیره‌که و جگه‌ره‌کیشانه‌که‌میان به
ده‌رگاوان دووباره کرده‌وه. پاریزه‌ری گشتی به چاویکی
پر له بریسکه‌ی ته‌وساوی و پلار و گالته‌پیکردن سه‌یری
ده‌کردم. له‌و ده‌مه، پاریزه‌ره‌که‌م داوی له ده‌رگاوان کرد
ئایا خۆی له‌گه‌لم جگه‌ره‌ی نه‌کیشاوه؟ به‌لام داواکاری
گشتی به توندی دژی ئەم پرسیاره هه‌لسایه‌وه: "لیره
تاوانبار کتیه و ئەو میتۆدانه چین، که ده‌بنه هۆی
پیسکردنی شایه‌ده‌کانی تاوانبارکردن بۆ که‌مکردنه‌وه‌ی
نرخ‌ی ئەو شایه‌دانه‌ی که له‌گه‌ل ئەمه‌ش له‌نرخییان که‌م

نابیته وه! سهره رای ئه مهش، سه روک داوای له ده رگاوان
کرد وه لامی پرسیاره که بداته وه. پیره میرد به روویکی
په ریشان وتی: به باشی ده زانم کاریکی خراپم کردووه،
به لام جورئه تم نه ده کرد ره فزی بکه مه وه، که مسیو
پیشکەشی کردم. سهره نجام، داوایان لی کردم شتی کم نییه
بیخه مه سهری. وتم هیچ، ته نیا شایه دمان راست ده کات.
راسته من جگه ره یه کم پیشکەش کرد. ده رگاوان که میک
به سه رسوورمان و جوړیک له ئاسووده یی سه یری کردم.
سه ره تا دوودل بوو، پاشان وتی خوئی بوو که
قاوه شیره که ی پیشکەش کردم. پاریزه ره که م به
هه راوهوړیا سه رکه وتنی خوئی پیشان دا و وتی ئه ندامانی
دادگا ئه مه له بهرچاو ده گرن. به لام داواکاری گشتی
له سه ر سه رمانه وه به ده نگ هات و وتی: به لی ئه ندامانی
دادگا ئه مه له بهرچاو ده گرن. ئینجا وتی هه لبهت بیگانه یه ک
ده توانی پیشنیازی قاوه یه ک بکات، به لام کوړیک به رانه ر
به لاشه ی دایکی که ژیانی پیبه خشیووه، ده بی ره فزی
بکاته وه. ده رگاوان گه رایه وه شوینی خوئی.

که نوره ی توماس پیروز هات، ناچار ده رگاوانیک تا
شوینی وه ستان بو شایه دمانی پیلی گرت. پیروز وتی
خوئی به تایبه تی دایکی ناسیووه و ته نیا یه ک جار منی
بینیووه، ئه ویش له روژی ناشتن بووه. داوایان لی کرد ئه و
روژه من چیم کردووه، وه لامی دایه وه: هه لبهت ئیوه

تیدهگەن، من زۆر ئازارم ھەبوو. لەبەر ئەو ھیچم نەبینی.
ئازارەكەم پریگای بینینی نەدەدام، چونکە بۆ من ئازاریکی
زۆر گەورە بوو، بە پادەیهک بوورامەو. لەبەر ئەو
نەمتوانی مسیۆ مۆرسۆ ببینم. پاریزەری گشتی داوای
لیکرد بە لای کەمی نەمیبینیوو بەگرییم. پیریژ وتی نەخیر.
ئەو کاتە نۆرەیی داواکاری گشتی ھات و وتی: "ئەندامانی
دادگا لەبەرچاوی دەگرن." بەلام پاریزەرەكەم توورە بوو.
بە ئاوازیك كە بە پای من لە جیی خۆی نەبوو، داوای لە
پیریژ کرد: "ئایا منی بینوو نەگرییم؟" پیریژ وتی:
"نەخیر." دانیشتوان پیکەنین. پاریزەرەكەم وپرای
بەرزکردنەوھی قۆلیکی، بە دەنگیکی رەباز وتی: "فەرموو
ئەمە یە دیمەنی ئەم دادگاییکردنە، ھەموو شتیکی راستە و
ھیچیشی راست نییە!" داواکاری گشتی روخساریکی
گرژی ھەبوو و نووکی قەلەمەكەیی لە ناوونیشانی
دۆسییەكەیی دەدا.

داوای پینج خولەك بیدەنگی، لەم ماوہیەدا پاریزەرەكەم
پیی و تم ھەموو شتیك بەرەو باشی دەروات، گویمان لە
سیلیست بوو، كە لە لایەن بەرگریكەر كە من بووم، ناوی
ھاتبوو. سیلیست ناوہناوہ سەیریکی لای منی دەکرد،
شەپقەكەیی لە نیوان دەستەكانی دەھینا و دەبرد. ئەو
دەستە جلو بەرگە نووییەیی پۆشیبوو، كە لە ھەندی رۆژانی
یەك شەممە دەپپۆشی بۆ ئەوھی لەگەلم بیتە پیشبەركی

ئەسپ. بەلام لەو باوەرەدام نەیتوانیووە ملبەندەکەى
 ھەلگرئ، چونکە تەنیا دوگمەيەکى مسین يەخەى
 کراسەکەى داخستبوو. داوايان لیکرد ئایا من کړیاری
 ئەوم؟ وتی: "بەلئ، بەلام يەکیکە لە ھاوړیکانیشم."
 ھەروەھا داوايان لیکرد ړوانینی بو من چۆنە، وتی کە من
 پیاوم، پښان وت مەبەستى لەمە چيیە؟ وتی ھەموو کەس
 دەزانئ مەبەست لەمە چيیە؟ ئینجا داوايان لیکرد ئایا من
 مړوقئیکى داخراو بوومە؟ وەک دانپیانانیک وتی ھەر تەنیا
 بو ئەوہى ھيچ نەلیم، قسە ناکەم. پاريزەرى گشتى داواى
 لیکرد ئایا بە ړیکوپئیکى من خەرجیى خوم دەدا؟ سیلیست
 پئیکەنى و وتی: "ئەم شتانه تەنیا پەيوەندیى بە من و
 ئەوہوہ ھەيە." جاريکى دیکەش داوايان لیکردەوہ ړای
 لەسەر ئەم تاوانە چيیە؟ ئینجا دەستەکانى خستە سەر
 شیشەکەى بەردەمى، وا پئیدەچوو پښتر شتیکى ئامادە
 کردووہ. وتی: "بو من، ئەمە بەدبەختیە، ھەموو کەس
 دەزانئ بەدبەختى چيیە. بەدبەختى بئ بەرگریت
 دەھیلئتەوہ، ړاستییەکەى ئەمە بو من بەدبەختیە." خەریک
 بوو دریزەى پئیدەدا، بەلام سەرۆک پئى گوت زور باشە!
 ئەمەندە بەسە و سوپاسى دەکەين. لیرەوہ سیلیست
 کەمیک بە تاساوى مایەوہ. بەلام داواى کرد دەيەوئ
 ھیشتا بدوئ. داوايان لیکرد بە کورتى سەرنجەکانى بخاتە
 ړوو. جاريکى دیکەش دووبارەى کردەوہ کە بەدبەختیەک

بوو. سهروكيش پيى وت: بهلى، ئهوه مان بيست. بهلام
ئيمه ليرهين بو دادگاييكردى بهدبهختى له م چهشنه.
سوپاست دهكهين. سيليست وهك ئهوهى گه يشتيسته
كوتايى زانين و ئيراده چاكه خوازهكهى، رووى خوى بو
لاى من وهرگيتر. ههستم كرد چاوهكانى دهبريقينهوه و
ليوهكانى دهله رزن. ديمه نيكي وهك ئهوهى هه بوو داوام
ليبات هيشتا دهتوانى چيم بو بكات. من هيچم نهوت. هيچ
ئامازهيه كم نهواند، بهلام يه كه مين جاره له ژيانم
ئاره زووى ئهوه م لا دروست بوو پياويك ماچ بكه م.
جاريكى ديكهش سهروك داواى ليكرد شوينى خوى به جى
بهيلى. سيليست گه رايه وه له شوينى شايه دهكان
دانيشته وه. به دريژايى تهواوى پاشماوهى دانيشته كه،
له وى مايه وه، كه ميك شور بووه وه بو پيشه وه،
ئانيشكهكانى له سه ر چوكهكانى دانا بوون، شه پقه كهى له
نيوان دهستهكانى، گوئى له هه موو ئه و شتانه دهگرت، كه
دهگوتران. ماري هاته ژووره وه. شه پقه يه كي له سه رى
نابوو و خووشى له جاران جوانتر بوو، بهلام كه قزى
به ره لا ده كرد، من خوشترم دهويست. له و شوينهى لى
بووم، ههستم به سهنگى سووكى مه مكهكانى ده كرد و
ليوى هه ميشه كه ميك په نماوى خواره وه يم ناسييه وه. زور
تووره دههاته بهرچاو. يه كسه ر، داوايان ليكرد له كه يه وه
من ده ناسى. باسى ئه و سه رده مهى كرد كه له لاي ئيمه

کاری دهکرد. سهروک ویستی بزانی په یوه نندیه کانی له گهل من چین. وتی هاوړییم. بو پرسیاریکی دیکه، وتی راسته ده بو وایه شووم پیبکات. له ناکاو داواکاری گشتی که لاپه رهی دوسییه کانی هله دایه وه، داوای لیگرد په یوه نندیان ده گه ریته وه چ روثیک. روزه که ی ده ستنیشان کرد. داواکاری گشتی به روخساریکی بیباکانه تیبینی نه وه ی کرد که نه وای بو ده چی بو روثی دوا ی مردنی دایکم بیت. پاشان به چند توانجیک وتی نایه وی له سهر باریکی ئالوز بگیرسیته وه و باشیش له نیگه رانی ماری ده گات. به لام (لیره وه شیوه ی قسه گردنی خوی توندتر کرد.) به ئهرکی خوی ده زانی له سهره وه ی مه سه له ی ریژگرتن و نه دهب بوه ستی. ئینجا داوای له ماری کرد به کورتی باسی نه و روزه بکات، که من ناسیم. ماری نهیده ویست قسه بکات، به لام به رانه ر به پیداگرتنی داواکاری گشتی، باسی مه له کردن پیکه وه، چون بو سینه ما به یه که وه، گه رانه وه مان بو لای من کرد. پاریزه ری گشتی وتی دوا ی نه وه ی له کاتی لیگولینه وه ماری قسه ی بو کردووه، له بهرنامه ی سینه مای نه و روزه ورد بوته وه، ئینجا نه مه شی خسته سهر که ماری خوی ده لی نه و روزه چ فیلمیک پیشان دراوه. سهره نجام، به ده نگیکی ته واو ژاکاو ماری وتی فیلمیکی فیرناندیل بوو. که نه قسه یه ی ته واو کرد، بیده نگییه کی پر هوله که ی

داپۆشی. ئەو کاتە داواکاری گشتی بە چەشنیکی ترسناکانە ھەلساوە و بە دەنگیک کە ھەستم کرد پر لە ھەلچوونە، لە کاتی کدا کە پەنجەیی بۆ لای من رەوان کردبوو، لەسەر خۆ وتی: بەرێزان ئەندامانی دادگا، بۆ رۆژی دوای مردنی دایکی، ئەم پیاوێ دەچیتە مەلە، دەست بە پەییوھندییەکی ناشەرعی دەکات و بۆ پیکەنین دەچێ فیلمیکی کۆمیدی دەبینی. لەمە زیاتر شتیکی دیکەم نییە پیتان بلیم." لە کاتی کدا بەردەوام بیدەنگییە کە درێژەیی ھەبوو، دانیشتەو. بەلام، لەناکاو، ماری گریا و وتی بەم چەشنە نییە و شتی دیکە ھەیە و ئەویان ناچار کردوو بە پیچەوانەیی بیرکردنەوھکانی قسە بکات؛ کە من باش دەناسی و ھیچ کاریکی خراپم نەکردوو. بەلام دەرگاوان، بە ئاماژەییەکی سەرۆک بردییە دەرەو و دانیشتن بەردەوام بوو.

پاشان بە ئاستەم گوئیان لە ماسۆن گرت و وتی من پیاویکی بە شەرەف بوومە "بەلکو لەمەش زیاتر دەلیم پیاویکی بە جەرگ بوومە." دیسان بە ئاستەم گوئیان لە سالامانۆ گرت کاتی کە بە بیر خۆی ھینایەو کە من بۆ سەگەکەیی باش بوومە و ھەرۆھا کاتی کە وەلامی پرسسیاریکی لەسەر دایکم و من دایەو گوايە من ھیچی ترم پینەبوو بە دایکم بلیم، لەبەر ئەم ھۆیەش بردوومەتە خانەیی بەسالامانۆ. "سالامانۆ دەیکوت دەبی تیگەین،

دهبی تیڭگهین. به لام وا پینه دهچوو کهس تیڭگات. ئینجا
بردیانه دهره وه.

پاشان نورهی رایمۆند هات، که دوا شایه دمان بوو.
رایمۆند ئاماژه یه کی بچکۆلهی بو کردم و راسته وخو وتی
من بیتاوانم. به لام سه روک دهنگی هه لبری وتی داوای
هه لسه نگانندی لیناکهین، به لکو داوای کردهی لیده کهین.
ئینجا پیی وت چاوه ریی پرسیار بکات بو وه لامدانه وه.
داوایان لیکرد په یوه ندیی خو ی له گه ل کوژراو روون
بکاته وه. رایمۆند فرسه ته کهی قوسته وه بو ته وهی بلن
له وه تهی شه قازله کهی له خوشکی کوژراو داوه، رقی
لیده بو وه وه. لیره وه سه روک داوای لیکرد ئایا کوژراو
له سه ر هه ق نه بو وه رقی لیبیته وه؟ رایمۆند وتی
ئاماده بوونی من له که نار ده ریا ریکه وت بوو. ئینجا
داواکاری گشتی داوای لیکرد چون ده بی ته و نامه یه ی که
په یوه ندیی به بنچینه ی تاوانه که وه هه بوو، له لایه ن منه وه
نووسرا بوو. رایمۆند وتی به ریکه وت بوو. داواکاری
گشتی وه لامی دایه وه که تا ئیستا بو ته م روودا وه
ریکه وت گه لیک کاریگه ریی له سه ر هه ست و ئاگایی
هه بو وه. پاشان داواکاری گشتی ویستی بزانی به ریکه وت
بو وه من ناو بژیم نه کردوون، که رایمۆند شه قازله کهی له
کچه دوسته کهی دابوو؟ ئایه به ریکه وت بو وه له
کو میساریا شایه دمانیم بو داوه؟ دیسان هه ر به ریکه وت

بووه که قسه کانم له م شایه دمانییه ی ئیستا واده رکه وتن
یه کتری له بهرچا وگرتن بیت؟ بو کوتایی پیهینان داوای له
رایموند کرد به چی دهژیت؟ هر که رایموند وتی
"به پرسسی کوگا"، پاریزه ری گشتی رووی له ئەندامانی
دادگا کرد و وتی بو گشت ئاشکرایه که شایه د پیشه ی
پشتگیری که دهکات. هاوکاری تاوان و هاویشی بووم.
لیزه دا ئیمه سه روکارمان له گه ل جوریک له پیستری
رووداوی نه گینه. له رووی ئەخلاقیه وه به رانه ر به
مروقیکی درندهین. رایموند ویستی بهرگری له خوئی
بکات، پاریزه ره که شم ناره زایی خوئی ده ربپی، به لام پییان
وتن لیگه رین داواکاری گشتی قسه کانی تهواو بکات.
داواکاری گشتی رووی له رایموند کرد و وتی: "شتیکی وا
نییه بیخه مه سه ری، ئایا براده رته؟" رایموند وتی به لئ
براده رم بوو. "ئینجا پاریزه ری گشتی هه مان پرسیاری له
منیش کرد. منیش سهیری رایموندم کرد به لام رووی
خوئی وهرگیرا. وتم: "به لئ" ئەو کاته داواکاری گشتی
رووی خوئی له ئەندامانی دادگا کرد و وتی: "هه مان پیاو
بو روژی دواي مردنی دایکی خوئی ده داته دهست
فه سادی هه ره نه گین، له بهر هوئی هیچوپووچ، بو کوتایی
پیهینانی کاریک که په یوه ندیی به نه ریتیکی خه وشداره وه
هه یه، مروقیک ده کوژی."

ئىنجا دانىشت، بەلام پارىزەرەكەم كە ئوقرەي نەمابوو، بە دەستەلبرىنەو وىپراي كەوتنى قولى كراسەكەي بۇ دواو ھاواری كىرد: "باشە تاوانبار داىكى ناشتووە يان مروقتىكى كوشتووە؟" دانىشتوان پىكەنن. بەلام داواكارى گىشتى جارىكى دىكە ھەلسايەو. دەستىكى بە رۆبەكەيدا ھىنا و وتى مروقت دەبى دەمرووتىكى بەرگىكەرى بەرپىزى ھەبىت بۇ ئەوەي ھەست نەكات كە لە نىوان ئەم دوو حالەتە پەيوەندىيەكى قول، كارىگەر، جەوھەرى ھەيە. بە ھىزەو ھاواری كىرد "بەلى، من ئەم پىاو ھاوانبار دەكەم، چونكە بە دلىكى تاوانبارانە داىكىكى بە خاك سپاردوو. ھەستم كىرد ئەم قسەيە كارىگەرىيەكى زورى لە دانىشتوان كىرد. پارىزەرەكەم شانەكانى ھەلتەكاند و ئارەقەي نىوچەوانى سىرىيەو. بەلام ئەویش ماندوو دەھاتە بەرچاو و تىگەىشتم شتەكان بە باشى بە لای مندا ناشكىنەو. دانىشتن كۆتايى پىھىترا. لە كاتى دەرچوون لە كۆشكى عەدالەت بۇ چوونە ناو ئۆتۆمۆبىل، لەو ساتە كورته بۆن و رەنگى ئىوارەي ھاوینم ناسىيەو. لە تارىكىي ناو زىندانە گەرۆكەكەم، لە قوولايى ماندوو بوونم، يەكەبەيەكە، تەواوى دەنگ و ھەرا ئاشناكانى ئەم شارەم ھەست پىكردنەو، كە خوشم دەوىستن و ھەندى كات تىيدا دەگەىشتمە ئەوەي ھەست بە دلخوشى بكەم. ھاواری رۆژنامەفرۆشەكان لە زوويكەو ھەلاو بۆتەو. دوابالندەي

گۆرپانەكە، ھاواری سەندەویچفرۆشەكان، سكالای
ترامواكان لەسەر سووچەكانی بەرزایی شار و دەنگ و
زایەلەئە ئاسمان پێش ئەوێ شەو بەندەر داپۆشی،
هەموو ئەمانە بۆ من رینگابرینیکی کویرانە بوو و پێش
ئەوێ بچمەوێ ناو زیندان، باشم دەناسینەوێ. بەلێ، ئەو
وختانە بوو، ماوێهێکی زۆر بوو، هەستم بە دلخۆشی
دەکرد. ئینجا ئەوێ چاوەرپێشی دەکردم، هەردەم
بۆرژانیکی سووکی بیخەون بوو. کەچی چەند شتیکی
گۆرابوون، چونکە بۆ چاوەرپێکردنی رۆژی دوایی،
ئەوێبوو ژووری زیندانەكەم دۆزییەوێ. وەك ئەوێ رینگا
ئاشناکانی ناو ئاسمانی ھاوین، لە ناو زیندان یان لە ناو
نوستنە بیگوناھەكان كۆتاییان بێت.

هه تا له سهه كورسى تاوانباريش شتىكى سهه رنجراكيشه
 ببيستم له بارهه منوهه قسه دهكرد. كه داواكارى گشتى
 و پاريزه ره كه م گفتوگويان دهكرد، دهتوانم بليم زور
 قسه يان له بارهه منوهه كرد، له وان هيه زورتر له سهه من
 وهك له سهه تاوانه كه م. به لام ئايه ئه م گفتوگويانه
 جياوازيه كه ئه وتويان هه بوو؟ پاريزه ره كه م دهستى بلند
 دهكرد و به ناوى تاوانباريك به رگرى له من دهكرد، به لام
 داواى ليبوردينى دهكرد. داواكارى گشتى دهسته كانى دريژ
 دهكرد و بى داواكردنى به خشين تاوانى منى پيشان دهدا.
 له گه ل ئه مهش شتيك به شاراو هيه بيزارى دهكردم،
 سهه ره پاى بيركردنه وه و نيگه رانيم، زورجار هه ولم دهدا به
 قسه بيم، به لام پاريزه ره كه م پيى دهگوتم: "بيدهنگ بن،
 ئه مه يان بو خوتان باشتره." به ليكدانه وه هيه كه ديكه، وا
 پيده چوو ئه م مه سه له هيه له ده ره وهى من تاوتويى بكهن.

هه موو شتيك بي دهستتيوهرداني من دهچووه پيشهوه. بي
 ئهوهي راي من وهرگرن، چاره نووسم دياري دهكرا.
 ناوه ناوه چهزم دهكرد، گفتوگوي گشت خه لكه كه بيچرپينم
 و بلييم: "له گهل ئه مهش تاوانبار كييه؟ تاوانباربوون
 مه سه له يه كي گرنگه. منيش شتيك مه يه بلييم." دواي ئه م
 بيركردنه وهم هيچي ديكه م نه بوو بلييم. له لايه كي ديكه،
 پيويسته په نجه نوماي ئه وه بكه م، كه ئه و سووده ي له
 هه راسانكردني خه لك دهيدوزينه وه، ماوه يه كي زور
 ناخايه ني. بو نمونه، گفتوگوكاني داواكاري گشتي زور
 زوو ماندووي كردم. وهك هه نديك له قسه كاني، له
 ئاماژه كاني يان له ته واوي خوتبه كه ي، به جيا له ماني
 ديكه، كاريگه ريبان ليكردم يان سه رنجيان راکيشام.
 ئه گه ر باش تيگه يشتبم، قوولايي بيركردنه وه ي داواكاري
 گشتي ئه وه بوو: من به دهستي ئانقه ست تاوانه كه م
 كردووه. ئه ويش، به لاي كه مي دهيويست ئه مه نيشان
 بدات. هه روه كو خوي ده يگوت: "به ريزان من به لگه تان
 پيشان ده دم، نهك هه ر يه كيك به لكو دووان. سه ره تا به
 هوي روشنابي كويزكه ري كرده كان، پاشان به هوي
 رووناكردنه وه ي تاريخيه كان كه دهروونناس ده رباره ي
 ئه م گيانه تاوانباره ده مانداتي." ته واوي كرده و
 رووداوه كاني له باره ي مردني دايمه وه كو كرده وه.
 باسي ناهه ستيا ري و نه زانيني ته مه ني دايمي كرد، باسي

مهله كردنم بۇ رۆژى دوايى له گهل ژنيك، سینه ما،
فیرناندىل و دوايش باسى گه رانه وه مانى كرد له گهل ماری.
دواي ماوه يهك ئینجا لی تیگه یستم، به تايبه تی ئەو کاته ی
که ده یگوت: "کچه دۆسته که ی." هه لبه ت بۇ منیش، ئەو
ته نیا ماری بوو. پاشان هاته سه ر چیرۆکه که ی راي مۆند.
هه ستم كرد شیوه ی بینینی بۇ رووداوه کان روونا که، ئەو
شخانه ی ده یگوت، ماقوول بوون. به ره زامه ندی راي مۆند
نامه که م نووسیوو تا کچه دۆسته که ی بخرمه ناو
ره فتاری ناشرینی پیاویک که له رووی "ره وشته وه
گومانی لیده کری". له سه ر که نار ده ریا ناحه زانی راي مۆند
هه راسان کردوو. راي مۆند پیشتتر بریندار ببوو. داوا ی
ده مانچه که م له راي مۆند کردوو. ئینجا به ته نیا
گه ر او مه ته وه تا کو به کاری به یتم. به و شیوه ی پلانم بۇ
دانابوو، عه ره به که م کوشتوو. "بۇ دلنیا بوون له وه ی
کاره که به باشی کراوه." جاریکی دیکه ش، به هیمنی و
ئاسووده یی، تا راده یه ک ویرای جو ره بیرکردنه وه یه ک،
چوار گولله ی دیکه شم لیداوه.

"پاریزه ری گشتی وتی، ئەمه یه به ریزان، من له پیش ئیوه
زنجیره ی رووداوه کانم بۇ گیرانه وه، که له وپه ری
ئاگاییه وه ئەم پیاوه یان هان داوه یه کیک بکوژی. وتی
دوو پاتی ده که مه وه. چونکه مه سه له که هه ر ته نیا
کوشتنیکی ساده نییه، کوشتنه که له کرده یه کی نا ئاگاییه وه

نه هاتووه وای بو بچن به پیی باروزروف بکوژیته وه.
به ریزان، ئەم پیاوه وریا و زیره که. گویتان لیوو، وانیه؟
دهزانی وه لام بداته وه. نرخى وشه دهزانی. ناتوانین بلین
به چه شنیك جوو لاوه ته وه پیشبینی ئەوهی نه کردوو چی
دهکات.

گویم دهگرت و گویم لیده بوو به وریا و زیره کم له قه له م
دهدن. به لام باش له وه نه ده گه یستم چون سیفاته کانی
پیاویکی ئاسایی ده بنه باریکی تیکشکینه ر دژی تاوانباریک.
به لای که می ئەمه بوو که کاری لیده کردم، بویه چیتر
گویم نه دایه داواکاری گشتی تا ئەو دهمه ی وتی: "ئایه هیچ
په شیمانیه کیش ده رده بری؟" هه رگیز به ریزان. هه تا له
کاتی لیکۆلینه وهش له گه لی، جاریک چیه به ران بهر به
تاوانه ترسناکه که ی هه لنه چوو. له و کاته دا، ویرای
دریژه دان به تاوانبارکردنم بی ئەوهی له راستیدا تیی بگه م
بوچی په نجه ی بو دریژ کردم، خو ی بو لای من
سوورپانده وه. بیگومان نه مده توانی دان به وه دا نه نیم، که
ئەو راستی ده کرد. له کرده که م په شیمانیم زور نه بوو.
به لام ئەو هه موو کینه و دووبه ره کییه سه ری
ده سوورپاندم. ده مو یست هه ل بده م به دلێکی پاکه وه، یانیش
به دلسۆزییه وه بو ی روون بکه مه وه هه رگیز نه متوانیوه
به راستی په شیمانی له شتیک بخۆم. من هه رده م
ده سته مۆی ئەوه بوومه که دیت، جا ئەمرو بی یان سبه ی.

به لآم به شيويهه كي سروسشي، له م باره ي كه ئه وان بو
منيان دروست كرده وه، به م زمانه نه متوانيوه له گه ل هيچ
كه سيك بدويم. مافي ئه وه م نه بووه كاريگه ري له سه ر خو م
يان خو م پاكه به ست پيشان بده م. جاري كي ديكه ش هه ولم
دا گوئ له داواكاري گشتي بگرم، چونكه ده رباره ي گياني
من ده ستي به ئاخاو تن كرد.

داواكاري گشتي ده يگوت به ريزان ئه ندamani دادگا، له
گياني ئه و ورد بوومه ته وه، به لآم هيچم نه دوزيته وه.
ده يگوت راستييه كه ي من هيچ گيان و مرو فايه تيم تيا نيه،
هه تا پره نسيبي كي ئه خلاقيش چيه كه دلي مرو ف
ده پاريزي نيم. بي جگه له مه، ئه مه شي خسته سه ر:
بيگومان، ئيمه ناتوانين له م رو وه وه گله يي لي بكه ين.
ده رباره ي ئه و شته ي كه نه يتوانيوه به ده ستي به يني،
ناتوانين گله يي لي بكه ين كه نيه تي. هه چي ئه م دادگاييه شه،
ده بي فه زيله تي ته واو پاكي لي بوردن شويني خو ي بو
فه زيله تي كي سه ختر و بالتر له عه داله ت بگورپته وه. به
تايبه تي كاتي ك كه له دلي كي به تالي وه ك له م مرو ف
هه ستي پيده كرئ و ده بيته چالي ك كو مه ل تييدا
سه ره نگوون ده بي. " له م كاته ش بوو با سي هه لو يستي مني
كرد ده رباره ي دا يكم. ئه و شتانه ي دووباره كرده وه، كه له
ئاخاو تنه كانيدا گوتبووي. به لآم له جاري پيشوو زور
دريژتر بوو، كه ده رباره ي تاوانه كه م قسه ي ده كرد.

سەرەنجام، تەنیا هەستم بە شالاوی گەرمايي ئەو بە يانییه
دەکرد. بە لای کەمی تا ئەو کاتەي پارێزەری گشتی له
ئاخاوتن وهستا، پاش بێدەنگییهکی کەم، بە دەنگیکی زۆر
کز و کاریگەر دەستی پیکردەوه: "بەرێزان، هەمان ئەم
دادگایه، سبەي دادگایکردنی ترسناکترین تاوان دەگریته
ئەستۆ: ئەمەش تاوانی کوشتنی باوکیکه." بە گوێرەي
قسەکانی ئەو، بەرانبەر بەم کردە تۆقینەرە بیرکردنەوه و
ئەندیشه دەوهستی. دەیگوت بە جورئەتەوه ئومیدی ئەوه
دەخوازی عەدالەتی مرووف بی هیچ ترس و لاوازییهک
سزای خۆی پیاده بکات. بەلام، لهوه دەترسا بلی ئەو
تۆقینەي لەم تاوانەي باوککوژییه هەستی پێدەکات،
بەرانبەر بە ناهەستیاریی من شوین چۆل دەکات. دیسان
بە گوێرەي قسەکانی ئەو، پیاویک که بە شیوهیهکی
ئەخلاقى دایکی خۆی کوشتبی، بە هەمان ئاست خۆی له
کۆمەل دادەبرینی وهک ئەو کەسهی که دەستیکی بالای
هەبیت له کوشتنی ئەو کەسهی ژيانى پێهەخشیبی. له
هەموو باریکدا، یهکەمیان کردەکان بو دووهمیان ئاماده
دەکات، بە چەشنیک بانگیان بو دەدا و شەرعییهتیان
پێدەدات. وێرای دەنگ بەرزکردنەوه، وتی: "بەرێزان من
دلنیام، هەست نهکەن من ئازایهتی دەنوینم ئەگەر بلیم ئەو
مرووفهی لهسەر ئەم کورسییه دانیشتوووه، وهک هەمان ئەو

تاوانبارهی سبهی ئەم دادگایە موخاکەمەمی دەکات
تاوانبارە، بۆیە دەبی سزا بدری.

لێرەووە داواکاری گشتی روخساری تریسکەداری خلتانی
ئارەقەیی سەرییەووە. پاشان وتی سەرەنجام ئەو ئەرکیکی
پەر لە ئازاری هەیه، بەلام ئازایانە دەیگەیهنیتە سەر.
دنیایی لەسەر ئەووە کرد، که من هیچم لەگەڵ کۆمەلێک
پیناکریت که یاسا بنچینهییەکانی ناسم و ناشتوانم بە
هانای ئەم دلەیی خۆمی بهینم، که کاردانەووە هەرە
سەرەتاییەکانی هەست پیناکەم. وتی: "داوای سەری ئەم
پیاووەتان لێدەکەم، ئەمەش دلێکی ئاسوودەیه که داواتان
لێدەکات. چونکه، ئەگەر لە ماوهدی درێژی پیشەکەم
زۆر جار داوای حوکمی مەرگم کردبی، هیچ کاتیک وەکو
ئەمڕۆ، هەستم بە پتویستی ئەو ئەرکه ئازاردەرە لەجییه،
هاوسەنگە، روشن بە هۆشیاری فرمانرەواییه
سەرەکییەکان و پیروژ و لە هەمان کات بە هۆی ئەو
توقینەیی که لە بەرانبەر روخساری مروفتیکی لەم جۆرە
هەست پێدەکەم، نەکردووە، که تیندا درندهیی
لێدەخوینمەووە."

که داواکاری گشتی دانیشتهووە، بێدەنگییەکی تەواو درێژ
بەرقرار بوو. لەبەر گەرمایی و سەرسووڕمان گێژ
ببووم. سەرۆک کهمیک کۆخه گرتی و بە دەنگیکی زۆر
کز، داوای لیکردم شتیکم هەیه بیخەمە سەر. منیش

ههلسامه وه، چونکه حهزم دهکرد قسه بکه م. که میک به
ویلی وتم من هیچ مه به سستیکم نه بووه عه ره به که بکوژم.
سه روک وهلامی دایه وه له مه دلنیا به و هه تا ئیستاش به
خرابی سیسته می بهرگریکردنی منی وهرگرتووه و
بهخته وهر ده بیت، پیش ئه وهی گوی له پاریزه ره که م
بگریت، ئه و هویانه م پی روون بکاته وه، که بیوونه
هاندهری تاوانه که م. که میک به تیکه لوپیکه لکردنی وشه کان،
ویرای هه ستردن به بیمانایی خوم، به خیرایی وتم
خه تای هه تاوه که بوو. له ناو هوله که دانیشتون پیکه نین.
پاریزه ره که م شاننه کانی هه لته کاند و پاشان راسته وخو
نورهی قسه کردنیان دایه ئه و. به لام پاریزه ره که م وتی
وهخت درهنگه، چونکه بو چه ند سه عاتیک ئاخاوتنی هه به،
بویه داوای هه لگرتنی دهکات بو پاش نیوه رو. دادگاش
ئه مه یان له بهرچاو گرت.

پاش نیوه رو، پانکه گه وره کان به رده وام هه وای قورسی
هوله که یان په خش دهکرد و باوه شینه رهنگا ورهنگه
گچکه کانی دهست ئه ندامانی دادگاش به هه مان شیوه
دهجوولانه وه. وای بو دهچووم بهرگری پاریزه ره که م
قته ته و او نه بیت. له گه ل ئه مه ش، له کاتیکی دیاریکراو
گویم لینی گرت، چونکه دهیگوت: "راسته من کوشتوومه."
پاشان له سه ر ئه م نه زمه دریزه ی به قسه کانی دا و هه موو
جاریک که ده رباره ی من قسه ی دهکرد، دهیگوت "من،"

زور سهرم لهمه سوور ماوور. خوم بو لای به کیک له
 پوالیسه کان خوار کرده وه داوام لیکرد بوچی وا دهلی؟ پنی
 وتم بیدهنگ یم، چند ساتیک دواتر وتی 'هموو
 پاریزه ریک شهه دهکات' کهچی من ههستم دهکرد له
 مهسه له کهم داده بیریتن، ده مکنه سفر، به مانایه کی دیکه،
 خویان له جینگای من داده نین. به لام له و باوهره دام ده مینکه
 له هولهی گوینگرتنه دوور که وتوومه ته وه. له لایه کی
 دیکه، پاریزه ره کهم تروهات هاته بهرچاو. به خیرایی
 بهرپه رچی شه و قسانه ی دایه وه، که دژی من کرابوون،
 پاشان شه ویش ده رباره ی گیانی من قسه ی کرد. به لام
 ههستم کرد له چاو داواکاری گشتی بههره ی گه لیک
 که متره وتی 'منیش لهم گیانه ورد بوومه ته وه، به لام به
 پیچه واته ی نماینده ی بهرزی وه زاره تی کاروباری گشتی،
 شتیکم دوزیه وه، که ده توانم بلیم وه ککتیبیکی والا
 خویندمه وه' شه له گیانی من شه وه ی خویندبووه، که من
 مرقونیکی به شهره قم، کارگه ریبه کی ریکوپینک، ماندونه زان،
 وه قادار بو شوینی کارکردنم، خوشه ویست له لای
 همووان و دلسوز بهرانبه ر به کویره وه ریی خه لکی دیکه.
 بو شه، من کورینکی نمونه یی بووم و تا شه شوینه ی
 پنی کراوه، پشتگیری دایکی خوی کردووه. سهره نجام
 نومیدم به وه بووه بشی خانه ی به ساله چووان ئاسووده یی
 بو پیریژن دابین بکات، که له توانای مندا نه بووه بو ی

ئاماده بکه.م. ئینجا وتی: "به‌ریزان، من زور پیم سهیره،
ئەم ھەراوھۆریایە گەورەھەمان دەربارەى ئەو خانەى
بەسالاچوانە کرد. لەبەر ئەوەى سەرەنجام، ئەگەر
بمانەوی بەلگەھەک بو سوود و مەزنیى ئەم دەزگایە
پیشان بەدەین. دەبى بلین دەولەت خوی باربووی دەکات."
پاریزەرەکەم تەنیا دەربارەى ناشتنی دایکم قسەى نەکرد،
ھەستم کرد بەرگرییەکەى ئەمەى نوقسانە. بەلام لەبەر
ئەم ھەموو رستە درێژانە، ئەم ھەموو رۆژ و وەختە
بێپایانەى کە دەربارەى گیانی من قسەیان کردبوو، ھەستم
کرد ھەمووی دەبیتە ئاویکی بێرەنگ و سەرم تیا
دەسوورئ.

لە کۆتاییدا، کاتی کە پاریزەرەکەم درێژەى بە قسەکانی
دەدا، لە جادە و ناو گشت فەزای ھۆل و دادگاگان، تەنیا
ئەو ھەم بە بیر دیتەو، کە شەپپوری ساردەمەنیفرۆشیک تا
کن من دەنگی دەدایەو. بە بیرەو ھەرییەکانی ژیانیک کە
ئیدی ھى من نەبوون، ھیرشم کرابوو سەر، بەلام ھەر
لەمانەدا ھەژارتەین و پتەوترین شادیی خۆم دۆزیبۆو:
بۆنى ھاوین، ئەو گەرەکانەى کە خۆشم دەویستن،
ئاسمانی ھەندئ ئیواران، پیکەنین و کراسەکەى ماری.
لێرەو ھەموو ئەو کارە بێسوودانەى لەم دادگایە دەمکرد،
قورگی گرتم و تەنیا پەلەى ئەو ھەم بوو تەواو بین و
بگەریمەو ھە ناو ژووری زیندان و خەوتنەکەم. لەم کاتەدا

به ئاسته م گویم له پاریزه ره که م بوو، که له دواین
قسه کانی بوو و هاواری ده کرد و دهیگوت، ئەندامانی
دادگا نایانه وی کارگه ریکی شه ریف به هوی خوله کیک
ئاواریه یی بو مه رگی بنیژن. بو ئەو تاوانه ی که ئیستا
سزاکه ی ده کیشم، داوای سوو ککردنی ده کرد و دهیگوت
سه ختترین سزا بو من په شیمانی ئەبه دییه. دادگا
دانیشتنه که ی وه ستاند و پاریزه ره که شم له و په ری
ماندوویتییه وه دانیشته وه. به لام هاوکاره پاریزه ره کانی بو
ده ستگوشینی به ره و پرووی هاتن. گویم لیبوو یه کیک وتی:
"نایاب بوو ئازیزه که م." یه کیکیشیان بو به راسته گه راندنی
قسه که ی خوی داوای رای منی کرد و گوتی: "چما وانیه"
منیش لیم وه رگرت. به لام ستایشه که م زور جیدی نه بوو،
چونکه زور ماندوو بووم.

که چی، له دهره وه رۆژ به ره و ئاوابوون ده چوو و
گه رمایی ته شقی که متر بوو. له و دهنکه دهنکه که مه ی له
جاده وه ده هات و گویم لییان ده بوو، هیمنی ئیوارهم
هه لده هینا. هه موومان لیره چاوه ری بووین. له و شته ی که
هه موومان به یه که وه چاوه ریمان ده کرد، ته نیا په یوه ندیی
به منه وه هه بوو. جاریکی دیکه ته ماشای هۆله که م کرد.
هه مووی وه ک رۆژی یه که م له ناو هه مان حاله ت بوو.
چاوم به رۆژنامه نووسه چاکه ت بۆره که و ئەو ژنه
که وته وه، که به شیوه یه کی ئوتوماتیکی شته کانی تومار

دهکرد. ئەمەش ئەو بیرەى دامى كه به دريژايى
داداگاييکردن به نيگا له ماري نهگه رام. له بيرم نهکردبوو،
به لام كاري زورم هه بوو بيكه م. له نيوان سيليست و
رايموندا بينيم. ئيشارهيهكي بچكولهى بو كردم، وهك
ئوهى بيهوي بلي: "سه رهنجام"، ويپاي پيكه نين كه ميك
نيگه راني سهر روخسارم بيني. به لام ههستم كرد دلم
گيراوه و به رادهيهك نه متواني وه لامى خه نده كه شى
بده مه وه.

دادگا دانيشته وه. زور به خيژايى ريزيك پرسياريان بو
ئەندامانى دادگا خوینده وه. گويم له مانه بوو: "تاوانبار به
كوشتن"، ... "به دهستي ئانقهست"، ... "هويه كاني
سووكردنه وه." ئەندامانى دادگا چوونه دهره وه و
منيشيان برده ژووره بچكوله كه، كه پيشتر تييدا چاوه ريم
كردبوو. پاريزه ره كه م خوى گه يانده من: ديار بوو
په له يه تي و به باوه ر و دلسوزي زيده تر قسه ي بو
ده كردم، كه هيچ كاتيک به م چه شنه نه ميينبوو. ئەو وای
بو ده چوو هه موو شتيك به باشى سه رده گري و به چه نده
ساليك زينداني يان سوخره كيشي رزگارم ده بيت. ليم
پرسی ئەگەر حوكمدانه كه ياریده دەر نه بوو، ئايا ئومیدی
چاوپياخشانده وه هه يه؟ وتی نه خير. تاكتيكي پاريزه ره كه م
ئوه بوو هيچ ئەنجاميک دانه نريت تاكو ئەندامانى دادگا
هه راسان نه كرين. هه روه ها ئەمه شى بو روون كردمه وه،

که له خورایی هیچ حوکمیک رت ناکریتته وه. ئەمه یان
روون و ئاشکرا بوو، دەبینین مەسەلە که ته و او
سروشتییه. بەلام له حالهتی پیچه وانە ی ئەمه،
کاغه زبازییەکی زور و بیسوودی ده که ویتتی. پاریزه ره که م
پی و تم له هه موو حاله تیکدا، چاوپیاخشانده وه هه یه،
بەلام دلنیام له کوتاییدا ئەنجامیکی گونجاو و له باری
ده بیت.

گه لیک چاوه ریمان کرد، له و باوه رده دام نزیکه ی سی
چاره که سه عاتیک بوو. له کوتاییدا، زهنگیک دهنگی دایه وه.
پاریزه ره که م ویرای به جیهیشتتم وتی: "ئیسنا سه روکی
ئەندامانی دادگا وه لامه کان ده خوینیتته وه، ته نها له کاتی
خویندنه وه ی حوکمدانه که ده تهیننه ژووره وه." چه ند
دهرگایه ک ته قه یان لیوه هات. له سه ر پلیکانه کان خه لک
رایان ده کرد. نه مده زانی نزیکن یان دوورن. پاشان گویم
له دهنگیکی گران بوو له ناو هۆله که شتیکی ده خوینده وه.
کاتی که زهنگه که جاریکی دیکه دهنگی دایه وه، که ده رگای
سندوقی تایبته به تاوانبار کرایه وه، بیدهنگی هۆله که
به ره و من هه لکشا، بیدهنگی و ئەو هه سه ته بیوینه یه
دایپۆشیم کاتی که تیبینیم کرد رۆژنامه نووسه گه نجه که
چاوه کانی له سه ر من گواستۆته وه. ته ماشای لای ماریم
نه کرد. کاتم بۆی نه بوو، چونکه سه روک به شیوه یه کی

بۆ سىيەمىن جار ھاتن و چاوپىكەوتنى كەشىشم رەت
 كردهوہ. ھىچم نىيە پىي بلىم. ئارەزووى قسەكردنم نىيە،
 بەم زووانە دەيىنم. ئەو شتەي ئىستە بە لامەوہ گرینگە،
 رزگار بوونە لە ميكانىكەت، ئايا دەشى لە ناو مەحالدە
 رىگايەكى دەرچوون بكرىتەوہ؟

ژوورى زىندانەكەيان گۆرىم. لەمەيان كاتى كە راکشاوم،
 ئاسمان دەيىنم، تەنيا ئەو دەيىنم. تەواوى رۆژەكانم بە
 سەيركردنى رەوينەوہى رەنگەكانى سەر روخسارى
 ئاسمان بەسەر دەبەم، كە رۆژ بە شەو دەگەيەنن.
 نووستوو، دەستەكانم لە بن سەرم دەنيم و چاوەرى
 دەكەم. نازانم چەندىن جار لە خۆم پرسىووە ئايە لەوانەى
 بە مەرگ حوكم دراون، كە سىك ھەبووہ لە ميكانىزمى
 ھەتمى رزگارى بووبىت و پيش جىبەجىكردن بزر
 بووبىت، بازنەى پاسەوانەكانى شكەندىت؟ ئەو كاتە

لۆمەى خۆم دەکرد، که به وردى تىبىنىى حوکمدانه کهم
نه کردوو. دەبى هەميشه ئاره زووى مەسەلە يەکی وامان
هەبىت. قەت نازانين چى ڤوو دەدات. وەک هەموو خەلک
منيش ئاگادارىيه کانم له ڤۆژنامه کان خویندبووه. بەلام
بىگومان لەم ڤوو هەو نووسين و کتیبى تايبه تى هەبوون،
که من قەت هەستيارى ئەو هەم نه بووه سەرەنجيان بدهمى.
لەم باره يه وه، له وانە يه کۆمه لیک چىرۆک و
سەرگوزەشته ي هەلاتنم بدۆزيبا يه وه. به لای کهمى له
يه کى له حاله ته کان فىرى ئەو هەبووم که چەرخه که
وہستابوو و له ناو ئەم پيشبىنىيه به رگرينه گره، ڤىکه وت و
بهخت، ته نيا جاریک شتىکيان گۆڤىبوو. ته نيا جاریک، به
يه کى له ماناکان، له و باوهره م ئەو هەم پى بهس بوو. دلم
پاشماوه که ي دروست دەکرد. زۆرجار ڤۆژنامه کان باسى
ئەو قەرزەيان دەکرد، که به رانبەر به کۆمه ل له سەر مه. به
ڤای ئەوان دەبووايه بىبه خشم. بەلام ئەمه به خيال
نادرىته وه. ئەوه ي گرینگ بوو، ئىحتىمالىکى ڤاکردن بوو،
بازدانىک بۆ دەر وه ي ئەم مەراسيمه حەتميه، ڤاکردنىکى
شىتانه که گشت بهختىکى ئومىد ببه خشى. هەلبەت، ئومىد
ئەوه بوو له گوشه ي شه قامىک، له وپه ڤى ڤاکردن، به
گولله يه ک به رتدەنه وه. بەلام دواى وردبوونه وه له هەموو
شتىک، هىچ شتىک ئەم خوشيه م پىنا به خشى، گشتيان
لیمى قەدەغه دەکن، سەرله نوئى مىکانىکيه ت دەمگرىته وه.

سهره‌رای مه‌به‌ستپاکیم، نه‌مده‌توانی ئەم یه‌قینه‌ پيسه
وه‌رگرم، چونکه‌ سه‌ره‌نجام، له‌ نيوان ئەو حوكمه‌ی ئەم
یه‌قینه‌ی دارشتبوو، هه‌روه‌ها دلنیايي له‌ جيبه‌جی‌کردنی
حوكمه‌که‌ بی‌ گيروگرفت له‌و ساته‌ی خویندرابوو،
جیاوازییه‌کی بی‌مانا هه‌بوو. مه‌سه‌له‌که‌ ئەوه‌یه‌ حوكمی
دادگا له‌ سه‌عات بیست خویندرایه‌وه‌ نه‌ک له‌ سه‌عات
حه‌قه‌ده‌. مه‌سه‌له‌که‌ ئەوه‌یه‌ ده‌کرا حوكمی دادگا ته‌واو
شتی‌کی دی‌که‌ بی‌ت، وه‌ک له‌وه‌ی له‌ لایه‌ن هه‌ندی‌ که‌س
داريژري‌ت که‌ جلی ژیره‌وه‌یان ده‌گورن، مه‌سه‌له‌که‌ ئەوه‌یه‌
چه‌مکی‌کی ناديارى وه‌ک گه‌لی فره‌نسی (ئه‌لمانی یان چینی)
خرابوو، پال، پيم وایه‌ هه‌موو ئەمانه‌ گه‌لیک لایه‌نی جیدی
له‌ حوكمدانه‌که‌ لاده‌به‌ن. که‌چی، هه‌ر له‌و ساته‌وه‌ی که‌
حوكمه‌که‌ ده‌رچوو، ناچار بووم دان به‌وه‌دا بنيم که‌
ئه‌نجامه‌کانی وه‌ک ئاماده‌یی ئەم دیواره‌ که‌ له‌مسهر بۆ
ئه‌وسهر به‌ له‌شی خۆم فشاری ده‌خه‌مه‌ سه‌ر، دلنیا و
راست ده‌که‌ونه‌وه‌.

له‌م ساتانه‌ چیرۆکی‌کم به‌ بیر هاته‌وه‌، که‌ دایکم ده‌رباره‌ی
باوكم بۆی ده‌گی‌رامه‌وه‌. من باوكم نه‌بینی‌وو. هه‌موو ئەو
شتانه‌ی به‌ وردی ده‌رباره‌ی ئەم پیاوه‌ ده‌یانزانم، له‌وانه‌یه‌
هه‌ر ئەوه‌ بی‌ت که‌ دایکم بۆی باس ده‌کردم: جارێکیان
چووبوو له‌ سیداره‌دانی بکوژیک بی‌نی. ده‌رباره‌ی بی‌ری
چوونه‌که‌ی نه‌خۆش که‌وتبوو، له‌گه‌ل ئەمه‌ش چووبوو

بينيپووي، له گهړانه وه، نهو به يانيه ماوه يه ك رشا بووه،
سه رهنجام كه مي ك بيزم له باوكم ده بووه وه. ئيستا
تيده گم، چونكه زور سروشتي بووه. چون تا ئيستا
هه ستم نه كړدووه كه هيچ شتيك له له سيډاره دان گرينگر
نه بووه. هه رچونيك بيت، نه مه بو تا قه مروفيك شتيكي
زور سه رنجراكيش بووه. نه گه ر له م زيندانه رزگارم بي،
بو بينيني هه موو له سيډاره دانه كان ده چم. بو بير كړدنه وه
له م ئيحتيماله هه ست ده كم له سه ر هه له بوومه. چونكه
له جياتي بيري نه وه ي چيشتانيك خوم نازاد له پشت
بازنه ي پاسه وانان ببينه وه، به چه شنيك له و به ره وه،
وهك له بيري نه وه ي بينه ريك بم و بيت نه م ديمه نه بيني
و پاشان برشيته وه، شه پوليك له شادي ژه راوي له ناو
دل م ده گه ري. به لام نه م بيره دوور بوو له ژيري، بيگومان
له سه ر هه له بووم كه خوم ده دا ده ست نه م گريمانانه،
چونكه چركه يه ك دواتر، نه مه نده توقينه رانه سه رمام
ده بوو، له ژير پيخه فه كه م پيچم ده خوارده وه. بي نه وه ي
بتوانم خوم بگرمه وه ددانه كانم ليك ده دان.

به لام، هه لبت مروف ناتواني هه ميشه ژير بيت. بو نمونه
پيشان پرورهي ياسادانانم داده رشت. ياساكانی سزادانم
چاك ده كړدن. تيبيني نه وم كړدبوو، كه مه سه له
جه وهه رييه كه نه وه يه نوميديك بدريته مه حكومكراو. ته نيا
تا قه نوميديك له سه ر هه زار. كومه ليك شت به باشي ريك

دهخات. بهم جوړه، نهوهم به خيالدا دههات كه دتوانري
 ئاويتهيهكي كيميائي بدوزريتهوه، به خواردنهوهي نو
 لهسهر ده كهسي نهخوش (دهمگوت: نهخوش) بكوژي. به
 چهشنيك نهو كهسه وهك مهرجيك ههست بهمه بكات.
 چونكه به چاكي بيركردنهوه، به نارامي حسيبكردن بو
 شتهكان، گهيشتمه نهو قهناعتهي نهوهي كه به گيوتين
 سهري ليدهكريتهوه، هيچ ريگايهكي رزگاربووني بو نابي،
 موتهقهن هيچ. بهگشتي، به جاريك، مهرگي نهخوشهكه
 مسوگهره. نهمش وهك مهسهلهيهكي لهبيركراو يان
 هاوكيشهيهكي وهستاو بوو، پيكهاتنيك بوو شوين بو
 گهرانهوه دواوه به هيچ شيويهك نهبوو. نهگهر به
 موعجيزهيهكيش سهريهپراندهكه سهرنهگري، دووباره
 دهست پيدهكهنهوه. له دواييدا نهوهي كه ههراسانكه ر بوو،
 دهبووايه تاوانبار هيواي نهوه بخوازي گيوتينهكه باش كار
 بكات. به راي من، نهميه لايهني خهوش. له لايهك نهمه
 راسته، بهلام له لايهكي ديكه، ناچار بووم دان بهوهدا بنيم
 كه تهواوي نهيني ريخستنيكي چاك ناماده بوو.
 بهگشتي، تاوانبار ناچار بوو له رووي نهخلاقويهوه
 هاوكاريي خوي بنويني. چونكه به قازانجي نهو بوو
 ههموو شتيك بي گيروگرفت به نهجام بكات.
 ديسان ناچار بووم تيبيني نهوه بكم نهو بيرانهي تا
 ئيستا دهربارهي نهم مهسهلانه ههنبوون، راست نهبوونه.

ماوهيهكى زور لهو باوهردا بووم - نازانم بۇچى - بۇ
 رۇيشتن بەرەو گيۇتتين، دەبووايه بچيته سەر سەكو و بە
 پايەكان سەرکەويت. لهو باوهردام ئەمە بە ھۆى
 شۇرشى 1789 بووه، مەبەستم ئەوھيه بليم بە ھۆى
 ھەموو ئەو شتانه بووه، كە لەسەر ئەم مەسەلانه فيريان
 کردووم يان پييان نیشان داوم. بەلام بەيانىيەك، ويئەى لە
 سيدارەدانىكى بەناوبانگم كەوتەوہ ياد، كە وەختى خۆى
 رۇژنامەكان بلاويان کردبووه. لەم ويئەيه، لە راستيدا،
 زور بە سادەى گيۇتتینهكە لەسەر ئەرز دانرابوو. باوهرم
 نەدەکرد ئەمەندە تەسك بيت. پيم سەير بوو زووتر بيرم
 بۇ ئەم ويئەيه نەچووبوو. ويئەى گيۇتتینهكە زور سەرنجى
 راکيشابووم، بە تايبەتى لايەنى وردەكارى و ناسكى و
 چريسكەدانەوہكەى. مروڤ ھەميشە دەربارەى ئەو
 شتانهى نايانناسى، دريژدادپىي زور دەكات. بە
 پيچەوانەوہ، دەبى بليم ھەمووى بەگشتى زور سادە بوو:
 گيۇتتینهكە بە ھەمان ئاستى ئەو مروڤە بەرزە، كە بەرەو
 رووى دەچيت. بە چەشنىك، وەك ئەوہى بەرەو رووى
 يەككە بچيت خۆى دەگەيەنيتى. ئەمەش بيرىكى
 ھەراسانكەر بوو. چونكە سەرکەوتن بۇ سەر سەكو و
 بەرزبوونەوہ بۇ ئاسمان، بوارى ئەوہ ھەيه خەيال خۆى
 پيياندا شور بکاتەوہ، لە كاتىكدا ميكانىك ھەموو شتىك

ورد و خاش دهکات. لیرهوه به نهینی و به کهمیک شهرم
و گهلیک وردهکاری کوژراوین.

دوو شتی دیکهش هه بوون که بهردهوام بیرم
لیده کردنه وه، ئەمانهش گزنگ و چاوخشانندنه وه به
دادگاییکردنه کهم بوون. له گهله ئەمهش ههولم دهدا ژیر بم
و چیتیر بیریان لینه کهمه وه. چاوه پریم دهکرد، ته ماشای
ئاسمانم دهکرد، زوریم له خۆم دهکرد ههزی لیکه م. لای
ئیواره ئاسمان کهسک بوو. جاریکی دیکهش ههولم دا
ریرهوی بیرکردنه وه م بگورم. گویم له دلی خۆم دهگرت.
هه رگیز نه مدهتوانی ئەوه بهینمه به رچاوم ئەو ترپه
ترپه یه ی ماوه یه کی گهلیک زوره هاو پریمه، بو هه تاهه تاین
بوهستی. من قهت به راستی ئەندیشه م نه بووه. له گهله
ئهمهش ههولم دا بو چهند چرکه یه ک خۆم پیشان بدهم
چیتیر له ناو سه رم لیدانی ئەو دله دریره ی نابن. به لام
بیهووده بوو، گزنگ و چاوخشانندنه وه به دادگاییکردنه کهم
له پیشم بوون. سه ره انجام گه یستمه ئەو ئەنجامه ی به
خۆم بلیم، ژیرترین شت ئەوه یه فشار له خۆم نه که م.

ده مزانی له به ره به یاندا به دوامدا دین. به گشتی، شه وانم به
چاوه ریکردنی ئەو به ره به یانه برده سه ر. هیچ کاتیک
هه زم نه کردوو له نا کاو بینه سه رم. که شتیکم لی روو
دهدا، وای به چاک ده زانم سه ره تا ئاماده بم. له بهر ئەم
هویه، ئیدی چیتیر نه ده نوو ستم، ته نیا کهمیک له روژه کانم

نه بئى، به دريژايى شه وه كانيشم چاوه ريم ده كرد رۆشنايى
له سهر ميناي ئاسمان له داىك بيت. ناخوشترين شت ئه و
وهخته پر له گومانه بوو، كه دهمزاني تيايدا حوكمه كه
جيبه جى ده كه ن. پاش نيوه شه و، چاوه ريم ده كرد و خۆم
مه لاس هدا. هه رگيز گوويه كانم ئه م هه موو دهنگه دهنگه
به وردى ليك جيا نه كردۆته وه. له لايه كى ديكه، ده توانم
بليم، به دريژايى ئه و ماوه يه به ختم هه بووه، چونكه دهنگى
هيچ پييه كم نه بيست. زۆر جار داىكم ده يگوت هيچ كاتىك
به ته واوى به دبخت نين. له زيندان، كاتى كه ئاسمان
خۆى رهنگا ورهنگ پيشان هدا و رۆژيكي ديكه ي نوئى
ده خزايه ژووره كه م، باوه ريم به قسه كه ي ئه و ده هيتا.
چونكه بوارى ئه وه به باشى هه بوو گويم له دهنگى پئى
بيت و دلم بته قئى. ئه گه رچى له گه ل بچووكترين دهنگ
را ده پهريمه بهر ده رگا، ئه گه رچى گويم به تهخته كه وه
ده نووساند، به توندى چاوه ريم ده كرد تا گويم له
هه ناسه داني خۆم ده بوو، وهك هانكه هانكى سه گيگ
دهنگيكي سهختى ليوه دههات و ده توقام، سه ره نجام دلم
نه ده ته قئى و هيشتا بيستو چوار سه عاتى ديكه م برد بو وه وه.
به دريژايى رۆژ بيرم له چاوپياخشانده وه ي
دادگاييكر دئه كه م ده كرد وه وه. پيم وايه سوودم له باشترين
به شه كانى ئه م بيره وه رگرتو وه. ئه و ئه نجامانه ي ده ستم
ده كه وتن، حسييم ده كردن و له بير كردنه وه كانم باشترين

سه ره نجامم دهست دهکوت. بهردهوام بهدترین گرمانم
له بهرچاو دهگرت: دهمبینی چاوپیاخشانده وه که روت
بوته وه. "باشه، که واته دهمرم." زیاتر ئەم خاله وهک له هی
دیکه خوی روونتر پیشان دهدا. بهلام هه موو کهس دهزانی
ژیان ئەو نازاره ناهیتی مروف بوی بژین. له راستیدا
دهمزانی مردن له سی سالی و هفتا سالی گرینگییه کی
ئەوتوی نییه، چونکه له ههردوو حاله تدا، پیاوانی دیکه و
ژنانی دیکه هه ن بو ماوهی ههزاران سال بژین. بهگشتی،
هیچ شتیک له مه روونتر نه بوو. ئەگەر ئیستا یان بیست
سالی دیکه بیت، هه میسه منم که دهمرچی. ئیستاش، ئەوهی
که کهمیک ده ربارهی ئەم ریه دیکردنه هه راسانی
دهکردم، ئەو لایه نه ترسناکه بوو، که له خۆم هه ستم
پیده کرد، که بیرم له بیست سالی و ژیان له داها توو
ده کرده وه. بهلام ته نیا ئەوه م بو ما بووه به خه یالینکی وهک
ئەوهی دوا ی بیست سالی دیکه ئەگەر بگه مه ئەو روژه،
بیرکردنه وه م چون ده بی، بیکوژینمه وه. له و ساته ی که
ده مرین، چون و که ی، ئەمه یان زور گرینگ نییه، هه لبهت
ئەمه شتینکی روون بوو. که واته (گرانییه کهش له وه دا بوو
نیگا له بهرانبه ر هه موو ئەو شتانه ی ئەو "که واته" پیشانی
دهدا وهک چاره سه ر بزر بی.) که واته، ده بی ره تکرده وه ی
چاوپیاخشانده وه که م وه رگرم.

له م کاته دا، ته نیا له م کاته دا، ده توانم بلیم به م جوره مافی
ئه وه م هه بوو، به چه شنیک ئیجازه به خۆم بدهم ئیحتیمالی
دووه م بورووژینم، که ئه ویش مه سه له ی لیخۆشبوونم
بوو. ناخۆشییه کهش له وه دا بوو، ده بووایه هه لچوون و
گه رمیی خوین و له شم به شادمانیییه کی بیمانا که
چاوه کانمی کویر ده کرد، ساردتر بکه مه وه. ده بووایه ئه م
هاواره له خۆم که م بکه مه وه، بیخه مه سه ر ریگی راست.
بو ئه وه ی سه ردانه واندنم به رانبه ر به ئیحتیمالی یه که م
ماقوولتر بیت. ده بووایه به رانبه ر به مه ش "هی دووه م"
سروشتی بم. که له مه سه رکه وتم، سه عاتیگ ئارامیم
بردبووه، ئه مه بیبایه خ نییه.

هه ر له ساتیکی وابوو جاریکی دیکه ش بینینی که شیشم
ره ت کرده وه. راکشابووم و سه ره نجم له لای
نزیکبوونه وه ی ئیواره ی هاوین و زه ردبوونی ئاسمان بوو.
تازه له ره تکرده وه ی چاوپیاخشانده وه به
دادگاییکرده که م ببوومه وه، ده متوانی هه ست به
شه پوله کانی خوینم بکه م، که به ریگی ده هاتن و ده چوون.
پیویستم به وه نه بوو که شیش ببینم. دوا ی تیپه رینی
ماوه یه کی زۆر، بو یه که مین جار بیرم له ماری کرده وه.
رۆژانیکی زۆره چیتر بو ی نه ده نووسیم، ئه و ئیواره یه
بیرم کرده وه و له دلی خۆم وتم له وانیه ماندوو بوو بیت
له وه ی دۆستی تاوانباریک بووه و به مه رگ حوکم دراوه.

ههروهه ها خه یالم بو ئه وهش چوو، رهنگه نه خوش یان
مردبیت. ئه مهش به شیکه له رووگهی شته کان. به لام چونم
زانی؟ چونکه له دهره وهی ههردوو له شی ئیمه که ئیستا
لیک جیا بوونه ته وه، هیچ شتیک لیتمان گری ناداته وه و
لیتمان نزیک ناکاته وه. ئیتر، له و کاته وه، به رانبه ر به
بیره وه رییه کانم له گه ل ماری بیباک بووم. ههستم ده کرد
ئه مه شتیکی ئاساییه و ههروهک ئه وهی چون باش
تیده گه یستم که دواي مردنم خه لک له بیرم ده کن. هیچی
دیکه یان له گه ل من نییه بیکه ن. ههتا نه مده توانی بلیم
بیرکردنه وهش له مه شتیکی دژوار بوو.

له و دهمه دا بوو که شیش هاته ژووری. که بینیم
موچرکیکی بچکوله م هاتی. که شیشه که ههستی پیکرد و
پی و تم ترسم نه بی. پیم وت ده بی له کاتیکی دیکه دا بیت.
وه لامی دامه وه که ئه مه زیاره تیکی دوستانه یه و هیچ
په یوه ندیی به چاوپیاخشان دنه وه که م نییه و ئه و هیچی
لینازانی. له سه ر ته خته که م دانیشته و داواي لیکردم لینی
نزیک ببه وه. من ره تم کرده وه. له گه ل ئه مهش دیمه نیکی
زور هیمنی هه بوو.

ماوه یه ک به م چه شنه مایه وه. ئانیشکه کانی خستبووه سه ر
ئه ژنوکانی و سه ری خوار کردبووه و سه یری دهسته کانی
ده کرد. دهسته کانی ناسک و ماسولکه دار بوون و وهک
دوو گیانه وه ری بزوک ده هاتنه بهرچاوم. له سه رخو

له يه كياني خشاندا. پاشان هر بهم چه شنه، سهر هر دم
بو خواره وه، مایه وه، به دريژايي ئەم هه موو ماوه يه، بو
چرکه يه ک ئەو هه ستهم لا دروست بوو، که ئەوم
فه راموش کردووه.

به لام له ناکاو سهری بهرز کرده وه و پروو به پروو سه يری
کردم: "پي و تم، بوچی ناته وي بمبيني؟" منيش وه لام
دایه وه چونکه باوه رم به خوا نيه. ويستی بزانی له م
باوه رنه بوونه م به ته واوی دلنيام، وتم پيوستم به وه
نه بووه ئەم پرسياره له خو م بکه م: چونکه مه سه له يه که بو
من هيچ گرینگيه کی نه بووه. ئینجا خو ی وه رگيړا و پشتی
به ديواره که وه دا و دهسته کانيشی به پانی له سهر
رانه کانی دانا. تا راده يه ک، بي ئەوه ی ديمه نی قسه کردنی
له گه لم هه بيت، دهستنيشانی ئەوه ی کرد که هه نديچار له و
باوه رده اين دلنياین، به لام له راستيدا وانين. من هيچم
نه ده گوت. سه يریکی کردم و پرسياریکی ليکردم: "تو
چونی بو دهروانی؟" وه لام دایه وه ريی تیده چی.
هه رچونیک بيت، له وانیه من له و شته ی هه زم ليکردووه،
دلنيا نه بووبم، به لام به ته واوی دلنيا بووم له و شته ی که
هه زم ليی نه کردووه. به راستيش ئەوه ی ئەو له باره يه وه
دهدوا، من هه زم ليی نه ده کرد.

پرووی خو ی وه رگيړا و به رده واميش بي ئەوه ی شيوه ی
دانيشتنی بگوري، پرسياری ئەوه ی ليکردم ئايا له بهر

بیهیوایی نییه من بهم جوره قسه دهکه م؟ منیش بوم
روون کرده وه که بیهیوا نیم. تهنیا دهرسام، ئەمەش
شتیکی سروشتی بوو. وتی: "که واته خوا یارمه تیت دەدات.
هەموو ئەوانە هی وهک ئیوه بوونه و ناسیومن، روویان بۆ
ئەو وەرگیراوه." وتم ئەمەش مافی خویان بووه. ئەمەش
به لگه ی ئەوه پیشان دەدات، که ئەوان وهختیان هه بووه.
هەرچی من بووم، نه مده ویست کهس یارمه تیم بدات، له
راستیدا وه ختم نه بوو لهو شتانه ورد ببه وه، که حەزم
لییان نه کردوون.

لهو کاته دا دهسته کانی جووله یه کی ناله باریان تیکه وت،
به لام خوی قیت کرده وه و لوچه کانی رۆبه که ی چاک
کرده وه. که ته واو بوو، زووی تیکردم و به "هاوریم"
بانگی کردم و وتی که بهم چه شنه قسه م له گه ل دهکات
له بهر ئەوه نییه من به مەرگ حوکم دراوم، به رای ئەو
هه موومان به مەرگ حوکم دراوین. به لام من قسه م پییری
و پیم گوت ئەم دوو حاله ته هه مان شت نین و به هیچ
شیوه یه کیش ئەمه نابیته دلدا نه وه. وتی: "هه لبهت، به لام
ئەگەر ئەمرو نه مریت، دره نگتر هه ر دهمریت. هه مان شت
خوی دوو باره ده کاته وه. چون رووبه رووی ئەم ئەزموونه
توقینه ره ده بنه وه؟" منیش گوتم ئیستا چون رووبه رووی
دبه مه وه، به هه مان شیوه بی زیادوکه م رووبه رووی
دبه مه وه.

له گهل بیستنی ئەم وشهیه ههلسا و راسته وخو چاوی له ناوچاوم بری. ئەمهش یارییهک بوو باشم دهزانی. چونکه زۆر جار له گهل ئیمانۆییل و سیلیست ئەم یارییه مان دهکرد، به گشتی له م چاو له ناوچاوی یه کترینانه، ئەوان پروویان وهرده گیرا. که شیشیش ئەم وازییهی باش دهزانی. یه کسه ر تیی گهیشتم: نیگای که شیش نهیده شیواندم. به هه مان شیوه دهنگیشی نهیشیواندم که وتی: که واته هیچ هیوایه کتان نییه و له گهل ئەو بیره دهژین، که ماوهیه کی دیکه به ته واوی دهمرن؟ وتم: به لئ.

ئینجا سه ری خوار کرده وه و دانیشته وه. پئی وتم گلهیی لیم ههیه. به چه شنیک ئەم باره ی هه لده سه نگاند، دهیوت مه حاله مروفتیک ئەمه ی پیهه لگیری. لیره وه من، ته نیا هه ستم به وه کرد خه ریکه هه راسانم دهکات. ئەم جاره من پشتم تیکرد و چووم له بن کلاورۆژنه که وه ستام. ته نیا شانم به دیواره که وه نووساند بوو. بی ئەوه ی گرینگی به و بدهم، گویم لیوو پرسیارم لیده کاته وه. به دهنگیکی نیگه ران و به له ز قسه ی دهکرد. تیگهیشتم که هه لچووه، بویه باشتەر گویم بوی هه لخت.

پئی ده وتم ئەو دلنیایه که چاوپیاخشانده وه به دادگاییکردنه که م قبول دهکری، به لام له بهر ئەوه ی باری تاوانیکم له سه ر پشت بوو، ده بووایه خومی لی رزگار بکه م. به قسه ی ئەو عه داله تی مروفت هیچ نییه، به لام

عه داله تی خوا هه موو شتی که. له م کاته دا هه ستم به وه کرد
که عه داله تی یه که م بوو منی حوکم دابوو. ئه ویش وه لامی
دامه وه، له گه ل ئه مه ش، ئه م حوکمدانه منی له گونا ه پاک
نه کردو ته وه. پیم گوت نه مده زانی گونا ه چیه. ته نیا
ئه وه نده یان پیگوتم که من تا وانباریک بووم، نرخه که یشم
دا، له مه زیاتر ناتوانن داوای شتی کی دیکه م لیبکه ن. ئه و
کاته ش که شیش سه ره له نوئی هه لسا یه وه، منیش بیرم
کرده وه که له ناو ئه م ژووره زور ته سکه ئه گه ر بیه وی
بجوولیته وه، بواری نییه، ده بووایه یان دانیشی یان
هه لسیته وه.

چاوم له ئه رزه که بریبوو. که شیش هه نگاو یک به ره و من
هات و وهک ئه وه ی جورئت نه کات بیته پیشه وه،
راوه ستا. له نیوان شیشه کانی په نجه ره که وه سه یری
ئاسمانی ده کرد و پی و تم: "کورم، تو له سه ره هه له ی،
ده توانین داوای شتی دیکه ت لیبکه ین، له وانه شه داوات
لیبکه ن.

- باشه چیترا؟

- ده توانین داواتان لیبکه ین بو بینینی.

- بو بینینی چی؟

که شیش ته ماشای هه ر چوار لای خو ی کرد و به ده نگیک،
که له نا کاو هه ستم کرد زور ماندوو، وه لامی دامه وه:
"ده زانم، ئه م هه موو به ردانه ئازارت زیاتر ده که ن. قه ت

به بی په ژاره و نیگه رانی سه یرم نه کردوون. به لام له
 قوولایی دله وه ده زانم، له تاریکی دهر وونی هره
 به دبه ختترینتان روخساریکی خوداییان بینی خوی پیشان
 دا. ئەمەش ئەو روخساره یه که داواتان لیده کات ببینن."
 که میک خۆم ریک خست. گوتم چهنده ها مانگه سه یری ئەم
 دیوارانه ده که م. هیچ شتیک، هیچ که سیکم له م جیهانه
 وه که ئەم دیوارانه باشتر نه ناسیوو. رهنگه ماوه یه کی
 زور بهر له ئیستا، تیایا له روخساریک گه رابم. به لام ئەم
 روخساره رهنگی خور و گری ئاره زوی هه بوو: ئەمەش
 روخساری ماری بوو. بیهووده لی گه رابوو. ئیستا،
 ئەمەش تهواو بوو. له هه موو حاله تیکیشدا هیچ نه بینی
 له م ئاره قه ی بهرده بیته دهره وه.
 که شیش به جوره خه میکی تایبه تی سه یری کردم. ئیستا
 به تهواوی پشتم به دیواره که وه نووسابوو و روژیش به
 خیرایی به سه ر ئەنیه مدا تیده پهری. چند وشه یه کی
 چرپاند، گویم لیان نه بوو، زور به خیرایی داوی لیکردم
 ریگای بدهم ماچم بکا. وتم "نه خیر". خوی
 وه رسوو پرانده وه و به ره و دیواره که رویشت و به هیمنی
 دهستی پیدا هینا و منگه منگیکی کرد و وتی: "که واته ئیوه
 تا ئەو راده یه ئەم خاکه تان خوش دهویت؟" من هیچ
 وه لام نه دایه وه.

ماوهیهکی زور بهم چهشنه پشت له من مایهوه. بوونی
ههراسان و نارههتهتی دهکردم. دهمویست پیی بلیم بروا و
جیم بهیلئی. لهناکاو، ویرای خو سووراندنهوهی بهرهو من،
هاواریکی کرد: "نهخیر، ناتوانم باوهرتان پییکه. من دلنیام
ئیوه خوزگهتان بو ژیانیکی دیکه خواستوووه." وتم ههلبهت،
بهلام ئەمەش وهک ئومیدی دهوله مەندبوون، خیرا
مهلهکردن و بوونی دهمیکی ریکوپینکتر، گرینگییهکی
ئهوتوی نه مابوو. ئەمەش له هه مان ئاست بوو. بهلام ئەو
قسه ی پییریم و دهیویست بزانی ئەو ژیانهی تر چون
دهبینم. ئەو کاته بهسه ریدا هاوارم کرد "ژیانیک که تیندا
ئەم ژیانەم به بیر بیتهوه." له هه مان کات ئەوهشم پیگوت
ئیتر له توانامدا نه ما. کهچی ئەو هیشتا دهیویست
دهرباره ی خوا قسه م بو بکات، بهلام من بهرهو رووی
چووم و ههولم دا دوا جار بو ی روون بکه مه وه که
وهختیکی که مم به دهسته وه ماوه. نه مده ویست ئەم
وهخته ش له گه ل خوا به فیرو بدهم. ههولی دا باسه که
بگوری، بویه داوای لیکردم بوچی به "مسیو" له جیاتی
"باوک" بانگی ده که م. ئەمه تووره ی کردم و وه لامم دایه وه
که ئەو باوکی من نه بووه: باوکی خه لکی دیکه یه. "ویرای
دهست خستنه سه رشانم وتی: "نهخیر، کوره که م، من
له گه لتانم. بهلام ئیوه ناتوانن ههستی پییکه ن، چونکه دلینی
کویرتان هه یه. له خودا بوتان ده پاریمه وه."

نازانم بۆچی ئەو کاتە شتیک لە ناوهوهم ڕووخوا. بە دەنگی
بڵند بەسەریدا هاوارم کرد و نەفرەتم لیکرد و پیم گوت بۆ
من لە خودا نەپارێتەوه. یەخە ی جبهه کهیم گرت. هه موو
قوولایی دلی خۆم هاوتا له گهل جوولە ی تیکه لاو به شادی
و توورەیی ڕژانده سەری. ئەمەندە لە خۆی دلیا بوو،
وانییه؟ کهچی، هیچ یه کیک له دلیا کانی نرخی تاله مووی
پرچی ژنیکیان نەدهینا. ههتا له وهش دلیا نه بوو له
ژیاندايه، چونکه وهک مردوو یهک ده ژیا. هه رچی منم،
دیمه نیکم هه بوو وهک ئەوه ی هیچم له دهست نه بیئت. به لام
له خۆم دلیا بووم، دلیا له هه موو شتیک، لهو دلیاتر،
دلیاتر له ژیانم و لهو مه رگه ی که چاوه ریم ده کات. به لی
ته نیا ئەمەم هه بوو. به لام به لای کهمی، دهستم بهو
حه قیقه ته وه گرتبوو، که به قه د ئەمه ئەویش منی گرتبووه
خۆی. راستم ده کرد، هیشتاش راست ده کهم. بهم چه شنه
ژیابووم و ده متوانی به چه شنیکی دیکه ش بژیابام.

ئەمەم کردبوو، ئەمەیانم نه کردبوو. ئەو شتەم نه کرد،
که چی ئەمە ی ترم کردبوو. ئی دوایی؟ ئەمەش وهک ئەوه
بوو هه ردهم چاوه ریی ئەو چرکه یه و ئەو گزنگه کورته م
کردبیئت، که تیدا شته کان به لای من ده شکینه وه. هیچ،
هیچ شتیک گرینگی نه بوو و باشیش ده مزانی بۆچی.
ئەویش ده یزانی بۆچی. له قوولایی ئاییندهم، به دریزایی
ئەو هه موو ژیا نه بیهووده ی که رامکیشابوو، به ناو ئەو

سالانه‌ی که هیشتا نه هاتبوون، هه ناسه‌یه‌کی تاریک به ره و
رووم هه لده‌کشا، ئەم هه ناسه‌یه‌ش له سه‌ر ریگی خوی
هه موو ئەو شتانه‌ی که پیشنیازیان ده‌کردم له ناو
ساله‌کان ده‌هینایه ئاستی یه‌کتر، راسته‌قینه‌تر نه‌بوون
له وه‌ی که ده‌ژیام. مه‌رگی ئەوانی دیکه به من چی،
خۆشه‌ویستی دایکیک و خودای که شیشیک به من چی،
ئەو ژیانه‌ی که هه‌لیده‌بژییرین، به من چی، له کاتی‌کدا ته‌نیا
یه‌ک چاره‌نووس ده‌بی من هه‌لبژییری، که ئەمه‌ش
په‌یوه‌ندی به ملیاره‌ها که سه‌وه هه‌یه، که وه‌ک ئەم
که شیشه‌خویان به براکانی من داده‌نین. ئەو تیده‌گه‌یشت،
ئایه ئەو تیده‌گه‌یشت؟ هه‌موو که‌س خاوه‌ن ئەم مافه‌ن.
ته‌نیا ئەو مافدارانه هه‌بوون. ئەوانی دیکه‌ش، رۆژیک
دادیت حوکم ده‌درین. ئەویش رۆژیک حوکم ده‌دری.
به‌چی ده‌چی ئەگه‌ر ئەو به کوشتن تاوانبار کرابی و له‌دار
درابی، چیه‌یه له کاتی ناشتنی دایکی نه‌گریاوه؟ سه‌گه‌که‌ی
سالامانو هه‌مان نرخ‌ی ژنه‌که‌ی هه‌بوو. ژنه بچکوله‌که که
به شیوه‌یه‌کی ئۆتوماتیکی له دادگایی‌کردنه‌که‌م شته‌کانی
تۆمار ده‌کرد، ئەویش وه‌ک ژنه پارسییه‌که که شووی به
پایمۆند کردبوو، تاوانبار بوو، یانیش وه‌ک ماری که
حه‌زی ده‌کرد بیخوازم. به من چی پایمۆند به قه‌ده‌ر
سیلیست براده‌رم بوو و نرخ‌ی له‌و زۆرتر بوو؟ به من
چی ئەم‌رۆ ماری ده‌م بخاته ناو ده‌می "مورسو"یه‌کی

دیکه ی نوی؟ که واته ئەو لەو تاوانبارە دەگەشت، که لە
قوولایی ئاییندەم... بە دەربڕینی ئەم هەموو شتە بە
هاوارکردنەوه ماندوو بووم. بەلام تازە کەشیشیان لە
دەستم رزگار کردبوو و پاسەوانەکانیش گەفیان لێدەکردم.
کەچی کەشیش، پاسەوانەکانی هیمن کردەوه و ماوەیەک
بێدەنگ تەماشای کردم. چاوه‌کانی پر لە فرمیسک بوون.
پاشان خۆی وەرگیرا و لە چاو بزر بوو.

ئەو رۆیشت، منیش ئارامیی خۆم دۆزییەوه. لەبەر ئەوهی
ماندوو بووم، خۆم خستە سەر تەختەکەم. وا هەست
دەکەم نووستم، چونکە کە بەخەبەر هاتم، ئەستیرەم
لەسەر روخسارم بینی. هەراو دەنگەدەنگی ناو گوند تا
لای من دەهات. بۆنی شەو و خاک و خۆی لاجانگەکانی
فینک دەکردمەوه. ناشتی و ئارامیی ئیجگار
سەرنجراکیشی ئەم هاوینە خەوالووه وەک خیزاوی دەریا
دەهاتنە ناوم. لەم ساتەدا، پیش ئەوهی شەو دواوی بیت،
سافیره‌کان هاواریان کرد. بانگی سەفەریان بۆ جیهانیکی
دەدا، کە ئیستا بۆ هەتاھەتایی بەرانبەری بیباک بووم. بۆ
یەکەمجار، دواي ماوەیەکی گەلیک زۆر بیرم لە دایکم
کردەوه. پیم وابوو تێدەگەیشتم بۆچی لە کۆتایی ژیا
"هاوسەر"یکی بۆ خۆی گرتبوو، بۆچی دەیویست لە
سەرەتاوه دەست پێکاتەوه. لەوئ، لەوئیش، لە
چواردەوری ئەم خانەیی بەسالچوووانەیه کە ژیا

ليده كوڙايه وه، ئيواره وهك وچانيكي خه مبار بوو. ئەمه‌نده
نزيك له مهرگ، ده‌بي دايكم تييدا هه‌ست به ئازادي بكات
و ئاماده بيت بو هه‌موو ژيانه‌وه‌يه‌ك. هه‌چ كه‌سيك، هه‌چ
كه‌سيك مافي ئەوه‌ي نه‌بوو له‌سه‌ري بگريي. منيش،
هه‌ستم كرد ئاماده‌م بو هه‌موو ژيانه‌وه‌يه‌ك. وهك ئەوه‌ي
ئەم توورپه‌يه مه‌زنه مني له به‌ديي پاك كردبيته‌وه، به‌تالي
كردبم له هيووا و ئوميڊ، به‌رانبه‌ر به‌م شه‌وه پر له نيشانه
و ئەستيره، بو يه‌كه‌مجار خۆم بو بيباكييه ناسكه‌كه‌ي ئەم
جيهانه ده‌كرده‌وه. به‌پيشانداني ئەم جيهانه كه به من
ده‌چي، سه‌ره‌نجام ئەمه‌نده براده‌رانه‌يه له‌گه‌لم، هه‌ستم كرد
به‌خته‌وه‌ر بوومه و ئيستاش به‌خته‌وه‌رم. بو ئەوه‌ي
هه‌موو شتيك باش بكه‌ويته‌وه، بو ئەوه‌ي هه‌ست به
ته‌نيايي نه‌كه‌م، ئەو خۆزگه‌يه‌م بو ماوه‌ته‌وه له رۆژي
له‌داردانم بينه‌ريكي زور هه‌بيت و به‌هاوار و رقه‌وه
پيشوازيم ليبكه‌ن.

بێگانه کتیبیک نییه شیکردنهوه و روونکردنهوه بێت. مرۆفی "بێهووه" شیکردنهوهی ناوێت. ههروا کتیبیکیش نییه شتیک بسلهمنیت. بهرێز کامو تهنیا پێشیاژ دهکات و خۆی نیکههرا ناکات شتیک روون بکاتهوه. که بهینی پرهنسیپی گشتی روون ناکرێتهوه. رۆمانهکه پر له ته مومژه: چۆن لهم کهسایهتییه بگهین، که بۆ رۆژی دواى مردنی دایکی: دهچیته مهلهوانی، په یوه ندییه کی جهستهی دادهمهزرینیت و دهچیت له بهرانهر فیلمیکی کۆمیدی پێدهکه نیت، دواتر دهچیت عه ره بیک ده کوزیت (به هۆی کاریگه ریی خۆر) و بۆ رۆژی له داردانیشی به دلنایاییه وه ده لیت: به خته وه ر بووه و ئیستاش به خته وه ره و هیواى نه وه ش ده خوازیت نه وانه ی دین بۆ سه یرکردنی له داردانى. که لیک زۆر بن و به هاوار و رۆکینه وه پێشوازی لێ بکه ن

ژان پۆل سارتر

Létranger

ALBERT CAMUS

Traduit de Français en Kurde
Par Dr. Mohsen Ahmad Omer

